XXXI. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. JÚNIUS 5.

Ludas Matyi

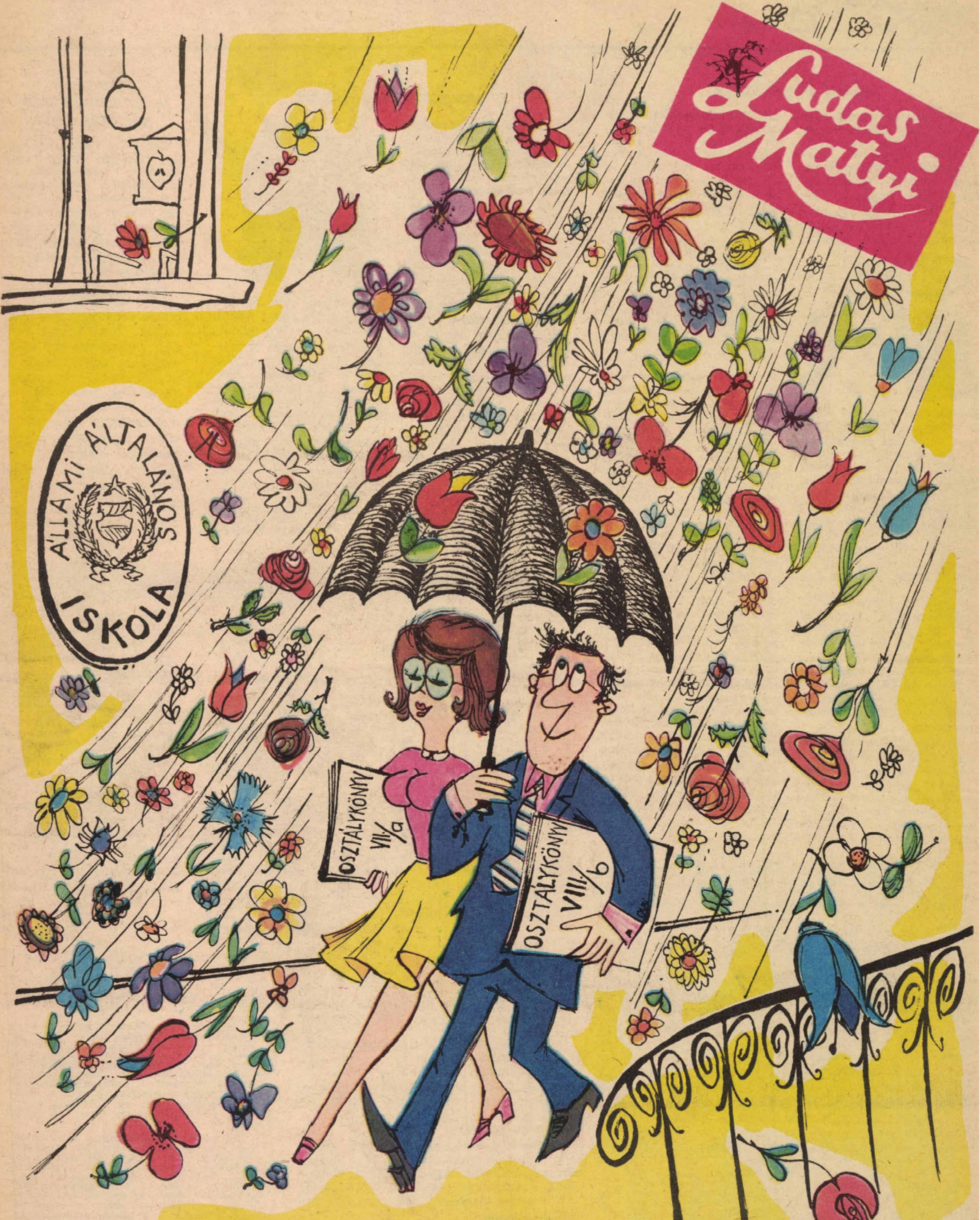
ÁLLAMI ÁLTALÁNOS ISKOLA
OSZTÁLYKÖNYV VII/a
OSZTÁLYKÖNYV VIII/b
BARÁT

VÉGE A TANÉVNEK

Barát József rajza

KEDVES LUDAS!

ARÁCS PANASZAIBÓL

Húsz éve is elmúlt már annak, hogy Balatonarács frigyre lépett (prózaibb nyelven: egyesült) Balatonfüreddel. Házaséletük nem mindig zavartalan, Füred nem éppen mintaférj, elhanyagolja az „asszonykát" (legalább is Arács panaszai szerint), csak a karrierjével törődik. Vitte is valamire, az igaz, közben város lett belőle. Ezt a rangot Arács is élvezi, elvben, ám a valóságban maradt ugyanolyan falu, mint azelőtt. Fürednek sokba kerülnek a „szeretők" (üdülők, kirándulók, turisták) is, sokat költ rájuk, így aztán Arácsnak ritkán jut egy-egy új „holmi" a régi, elnyűtt, elkopott helyébe.

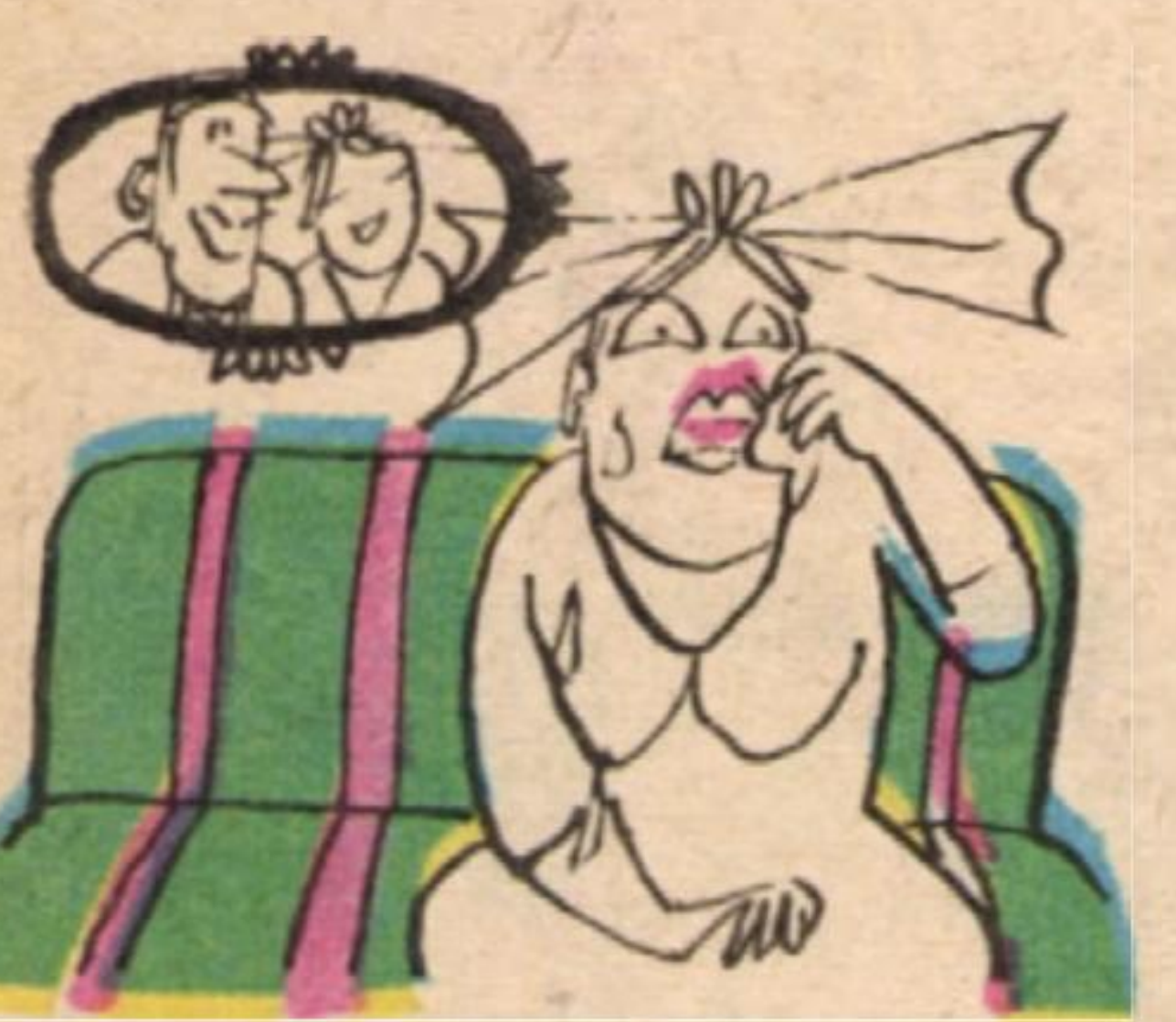

A szűk és rozoga ÁFÉSZ-bolt átépítését eredetileg 1970-re ígérték, de ötéves késéssel, csak az idén valósítják meg.

A Péterhegyi úton egy gyermekjátszótér kialakítását ígérték, bele is kezdtek, de abbahagyták, ott van elgazosodva.

A Béke utcában ott a régi pásztorház tető nélkül, le sem bontják, be sem fedik.

Arács nagyon szép kirándulóhelyet vitt hozományként a házasságba: a Koloska-völgyet. A völgyben, a patak mellett, hajdan kocsiút vezetett a kőbányához. A tanács eltűrte, hogy egy élelmes ember még az utat is beépítse. Pedig nagyon kellene az az út, mert a jelenlegin az autósok és a gyalogosok nehezen férnek el egymás mellett.

Arács szegényes móringjához egy kultúrház is hozzátartozott, amely azért is különösen kedves volt az arácsi szíveknek, mert a mostani 60—70 éves generáció építette ifjú korában, sok munkával, nagy áldozatok árán. És egyszer csak, se szó, se beszéd, a kultúrház nagytermét odaadták a mezőgazdasági szakiskolának, tornateremnek, a színpadot lerontották, elfalazták, könyvtárt rendeztek be a helyén. Pedig annak idején külön küldöttség ment Veszprémbe, a Petőfi Színházba, megtekinteni a színpadot, s az itteni annak lett a pontos mása.

Az arácsiak tudják, hogy kell a tornaterem és kell a könyvtár is. De meg lehetett volna mindezt oldani úgy is, hogy a nagyterem és a színpad is megmaradjon. Mert azért néha-néha egy jó műsoros előadás is elkelne. Lehetett volna jobb megoldást találni, ha megkérdezik, meghallgatják az arácsiakat is. De ezt, sajnos, elmulasztották. Márpedig aranyszabály a házasságban, hogy minden fontosabb ügyben közösen kell dönteni. Ez a szabály akkor is érvényes, persze, ha történetesen két összeházasodott faluról van szó.

(r)

TERVSZERŰ TATAROZÁS?

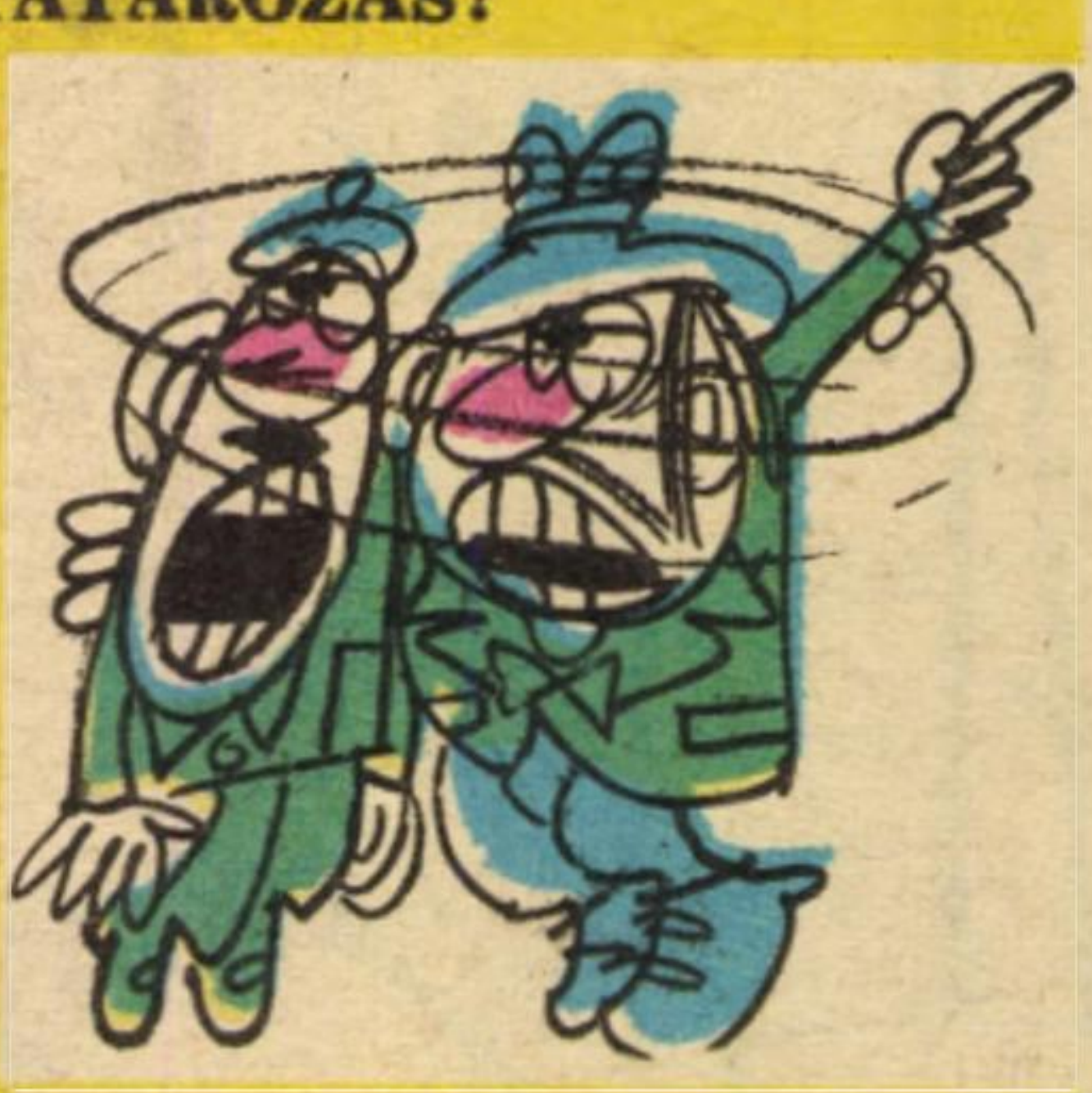

Köszönöm, hogy május 15-i számukban közölték a Rózsadomb Áruházzal kapcsolatos soraimat. Ám azóta újabb élelmiszerüzletek bezárására és „tervszerű tatarozásokra" került sor.

A múltkori levelemben említett Mártírok útja 58. sz. alatti, szétvert tejbolt mellett működő kis önkiszolgáló közértet is bezárták, és legnagyobb megdöbbenésemre, felújítják a Bem József utca sarkán levő nagyobb közértet is. (Meg kell azonban jegyeznem, hogy itt, egy ablaknál, tejterméket kiszolgálnak.) „Örömhirem" is van, a tejbolttal egy háztömbben levő „Falatozó" elnevezésű talponálló tatarozása tüneményes gyorsasággal befejeződött!

Lehet, hogy laikus vagyok, de el tudnám képzelni, hogy ha azokat a dolgozókat, akik most a környék három üzletét szétverik, a Rózsadomb Csemege Áruház befejezésénél hasznosítanák, akkor ez gyorsabban elkészülne, a kiszolgálók emberibb körülmények között dolgozhatnának ott, a vásárlók sem löknék fel egymást, s nem érintene mindenkit súlyosan a most bezárt élelmiszerüzletek hiánya.

Lukács E. Pálné
1024 Budapest,
Fényes Elek u. 4.

LEGALÁBB A TELEFONFÜLKÉT HAGYJÁK MEG!

Épült a Római-parton egy nagyon szép, több emeletes postásüdülő, a földszinten önkiszolgáló postahivatallal. Volt ott egy nagyon szép előtér, faburkolattal, és két jól működő, zárható telefonfülke, ide kapcsolták a vidéki beszélgetéseket is.

Ezen a nyáron, a legnagyobb megdöbbenésre, a postahivatal megszűnt, raktárnak használják. Pont erre a helyiségre volt szükség, ahol annyi üdülő és pihenő ember megvehette az újságot, feladhatott levelet? Ha már elvették és megszüntették ezt a jól felszerelt, faburkolatú, nagyon gusztusos, tiszta hivatalt, legalább a két telefonfülkét hagyták volna meg és a postaládát!

Erős Jánosné
1039 Budapest,
Szabadka u. 7.

OROSHÁZI PANASZOK

Lapjuk ez évi 20. számában vecsési olvasók panasza hangzott el, miszerint a TÜZÉP vecsési telepén szinte sohasem lehet fűrészelt tűzifát kapni. Sajnos, így van ez Orosházán is. Egy mázsa fa felfűrészeléséért 2 Ft-ot számolna fel a TÜZÉP, ha kapna erre a munkára ennyiért munkaerőt. Sajnos, nem kap. Így a fogyasztó sok utánjárással maszekkal fűrészelteti fel a vásárolt hasábfát, és azért a munkáért mázsánként 10 forintot fizet. A fogyasztók hajlandók volnának valamelyest nagyobb áldozatot vállalni, ha a TÜZÉP-telepeken felfűrészelt tűzifához juthatnának.

A másik probléma, amit itt felvetek, az is egyszerű, szinte nevetséges. Hónapok óta nem lehet facsavart, ezt a szinte minden házban szükséges, egyszerű portékát kapni a boltokban. Állítólag nem gyártják. Az, hogy olykor-olykor egy-egy gépalkatrész hiánycikk — bár nehezen — de megérthető, de az, hogy facsavart ne lehessen kapni hónapokig, az már igazán érthetetlen.

Az országban ezrével épülnek a tanácsi és OTP-lakások. Teljes komforttal, fürdőszobával, benne a káddal. Ezzel szemben, ha valaki családi házat építtet, vagy a régit óhajtja „fürdőszobásítani", az évekig, vagy hónapokig várhat a fürdőkádra. Miért nem kap a kereskedelem több fürdőkádat? Annyit, hogy a családiház-tulajdonosoknak, a családiház-építtetőknek is jusson?

D. J.
Orosháza

ALLA TURCA (TÖRÖK NÓTA)

VAGY

JÁRT-E NÉPI ELLENŐR A TÖRÖK UTCÁBAN?

A Török utcában becsukott a pósta
Hajh, nem üzemel már három hónap óta.
Kiírták nagy büszkén, hogy ők biz' festenek,
De hogy mikor lesz kész? Nohát, azt lesheted.

Így van ez évenként, török idők óta,
S méla töröksípon zokog a bús nóta:
„Derék budaiak! Pestre ügessetek!
Levelet feladni: Pestre ügessetek,
Ügessetek folyvást, három hónap óta,
Levelet feladni, s reményt is feladni,
Hogy valaha mégis megnyílik a pósta..."

Ajánlás:

Azért „alla turca" ez a panasz-ének,
Mert „aláturkál" egy furcsa jelenségnek.
Rózsadombról nézi Gülbaba türbéje,
Türelmes Gülbaba — ezt meddig tűrnéd te?

Ránki György
II., Gülbaba utca 36.

PICCOLO

Szomjas lettem, és bementem a miskolci „Augusztus 20." strand előtti „Piccolo" presszóba.

Jött a felszolgáló, és én rendeltem:

— Egy pikolót kérek!

— Mit tetszett kérni?

— Egy pikoló sört. Két decit... A cégtáblájukra van kiírva, hogy piccoló, két cével...

— Viccel a kedves vendég.

— Nem viccelek. Két deci sört kérek.

— Kérem, az nálunk nincs. Van üveges sörünk, félliteres. Van Pepsi Cola, traubisóda, konyak, rum, likőr, sütemény, szóda.

— Kedves kisasszony, látta maga az Egy pikoló világost?

— Ja, a filmet? Azt igen...

— Nos, olyan pikolót kérek, amilyent ők is ittak.

Elvörösödött.

— Kérem, ez nem kocsma, itt „olyan" sört nem mérünk!...

B. Gy.
Miskolc

MÉSZ ÉS MOTOR

Vásároltam 20 mázsa oltatlan meszet, hozzáfogtam az oltáshoz és a végén kiderült, hogy kb. 3 mázsa kő volt a mészben, amelyet természetesen felhasználni nem lehet. Nem állanak pontos adatok rendelkezésemre, hogy mennyi oltatlan meszet adhatnak el Budapesten naponta, de a fenti két számból könnyen rá lehet jönni, milyen jól is jár a mészégető vállalat, amely értéktelen követ ad el jó áron.

„Verhovina 3" gyártmányú kismotoromhoz szerettem volna alkatrészt vásárolni, nevezetesen kis és nagy láncfogaskereket és egy új láncot. Végigjártam a szaküzleteket: Thököly út, Liszt Ferenc tér, Jókai utca, de mindenütt csak jóindulatú mosollyal nyugtázták kérésemet. Sőt az egyik eladó azt válaszolta, nem is emlékszik, hogy mikor volt a három alkatrész egyszerre az üzletben! Egy vevő megjegyezte: miért nincs több kismotor-szaküzlet Pesten? Ugyan minek lenne több, hiszen ezt a hármat sem tudja a kereskedelem ellátni megfelelő alkatrész-utánpótlással!

Rácz Béla
1171 Budapest
XVII., Pásztortűz u. 56.

ELBOCSÁTÁSOK AZ NSZK-BAN

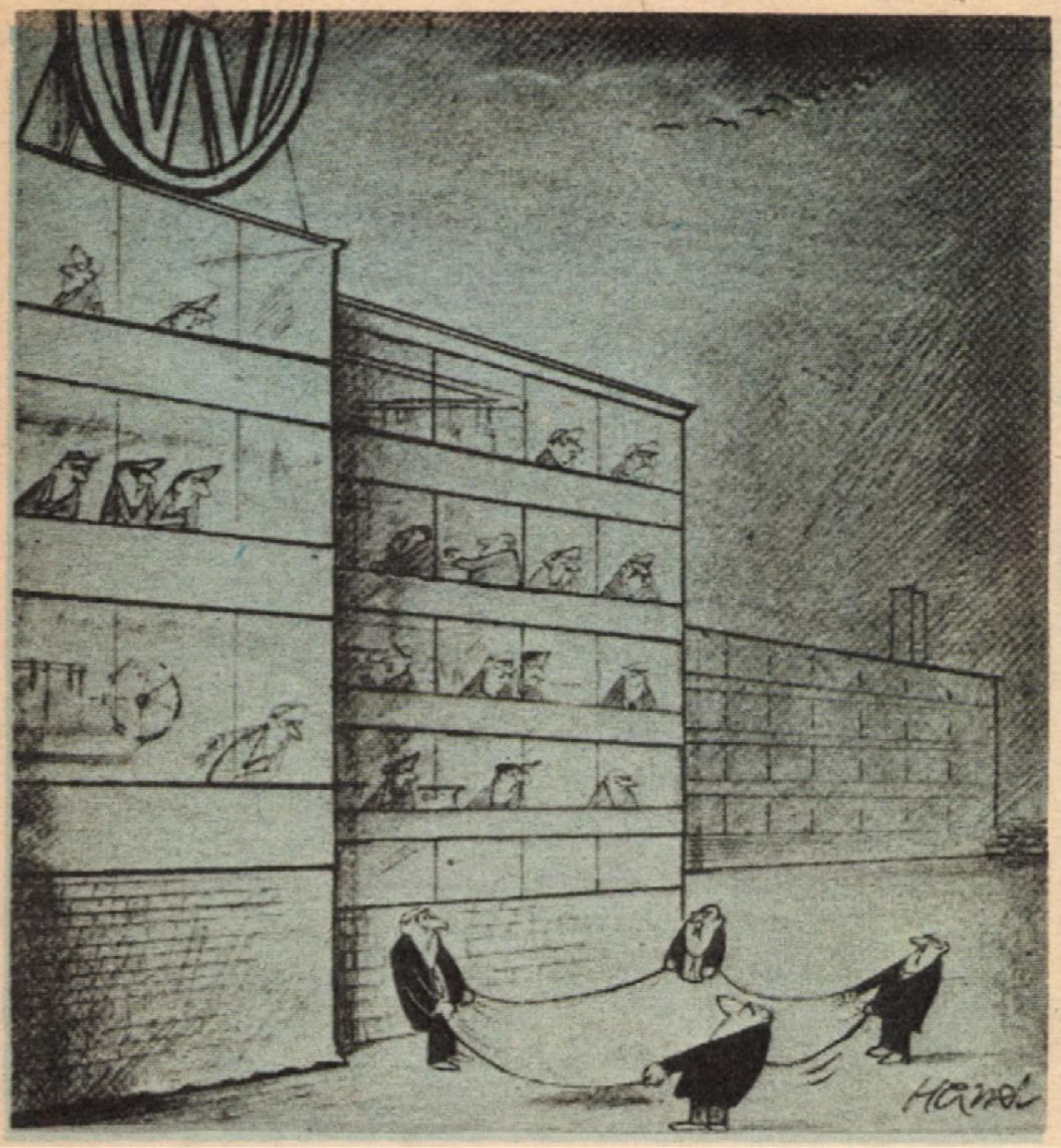

– A kormány előírta, hogy kerüljük a keménységet a felmondásoknál . . .

(„*Quick*”, *NSZK*)

Jubileumunk alkalmából számos olvasónk kereste fel szerkesztőségünket üdvözletével, jókívánságaival. Nem válaszolhatunk külön mindegyik kedves levélre; ezúton köszöni a jóleső sorokat a

szerkesztő bizottság.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az orvos megkérdezi a pácienstől:

– Éjjel tud aludni?

– Sajnos, nem – feleli az.

– Aha . . . És miért nem?

– Mert éjjeli műszakban dolgozom . . .

FORD ÉS A DOMINÓ-ELMÉLET

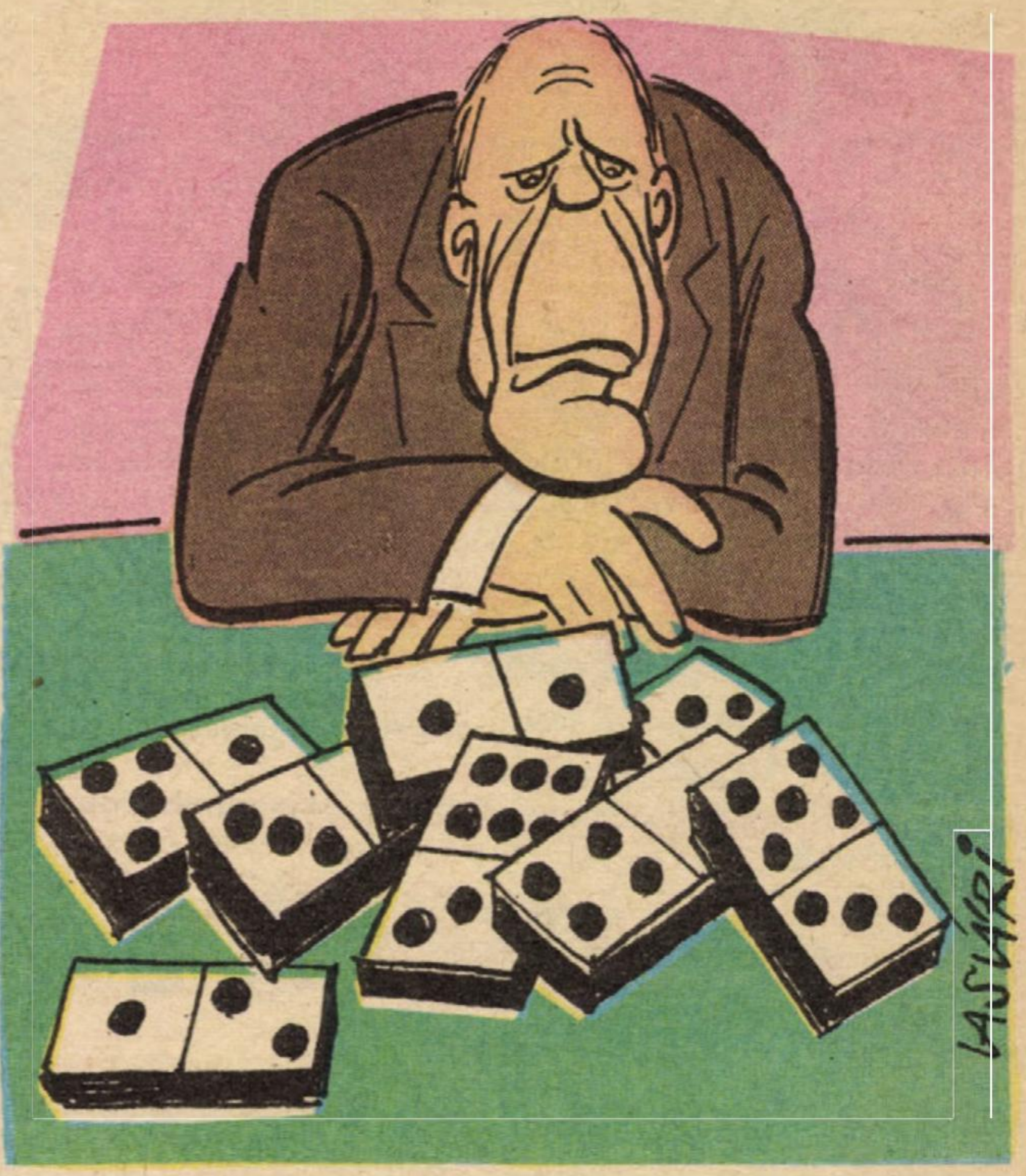

– Jobb lett volna a rögbinél maradni . . .

ZAJSZINT

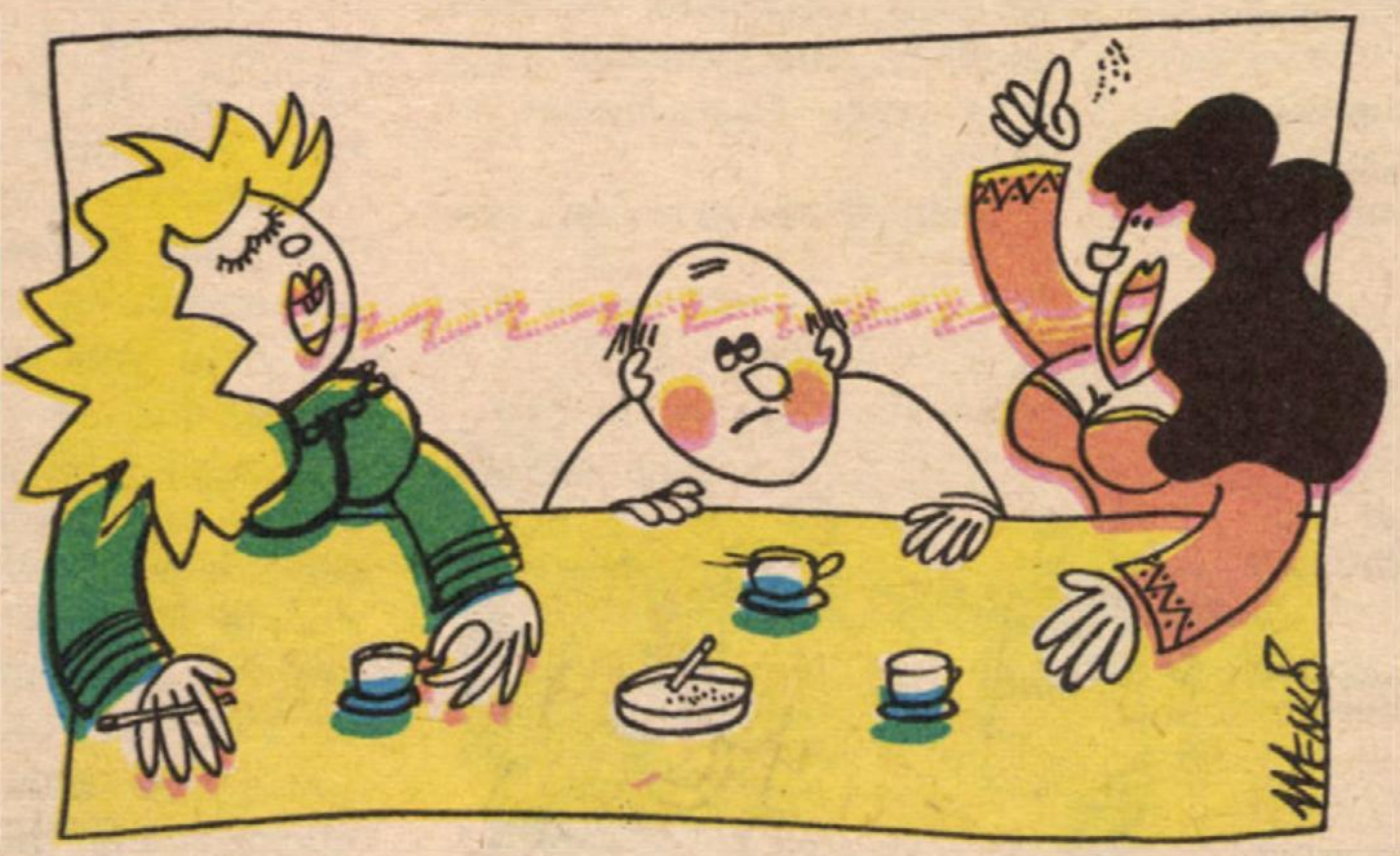

VÁLÓFÉLBEN

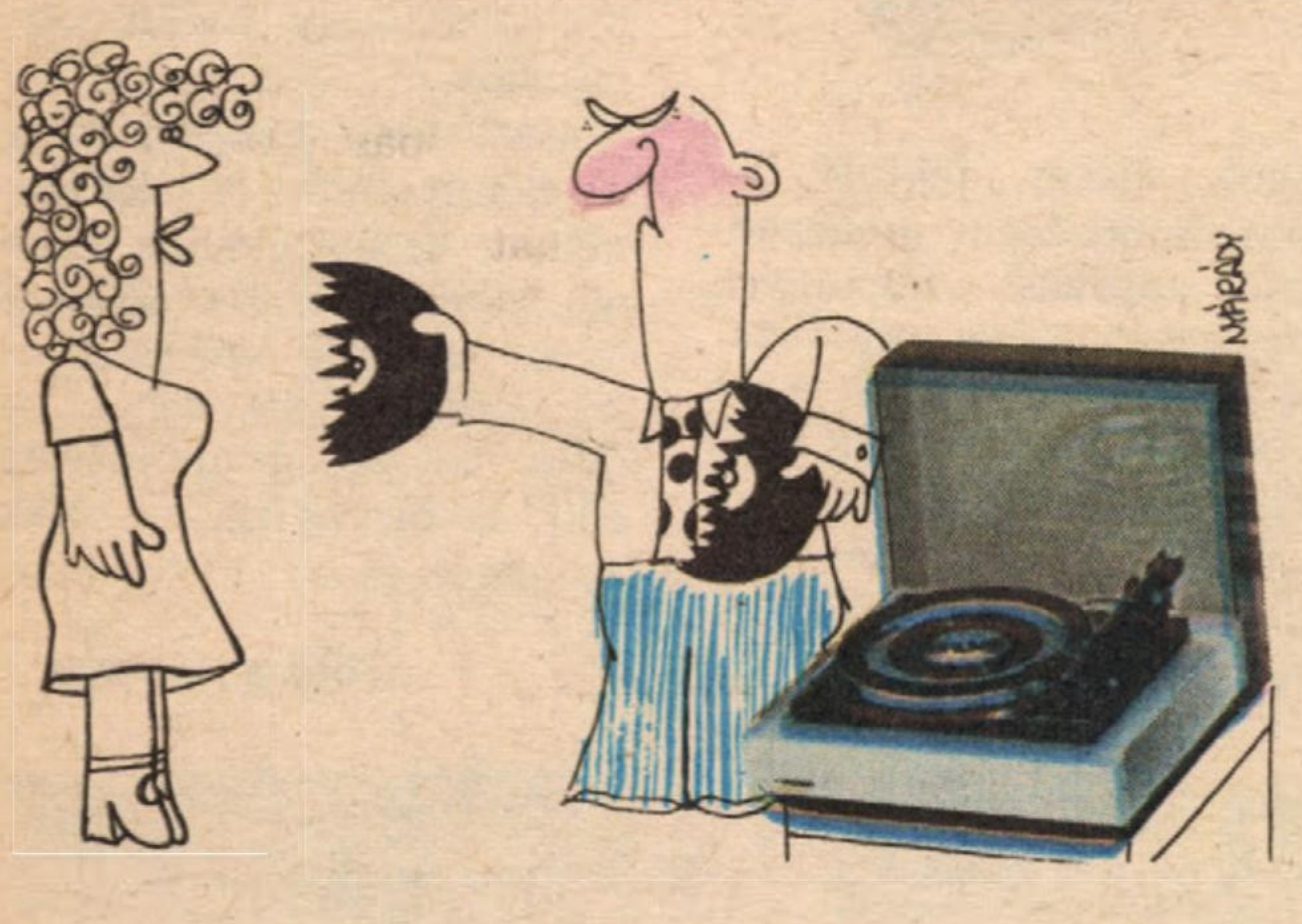

HAZALÁTOGATÓ HAZÁNKFIA

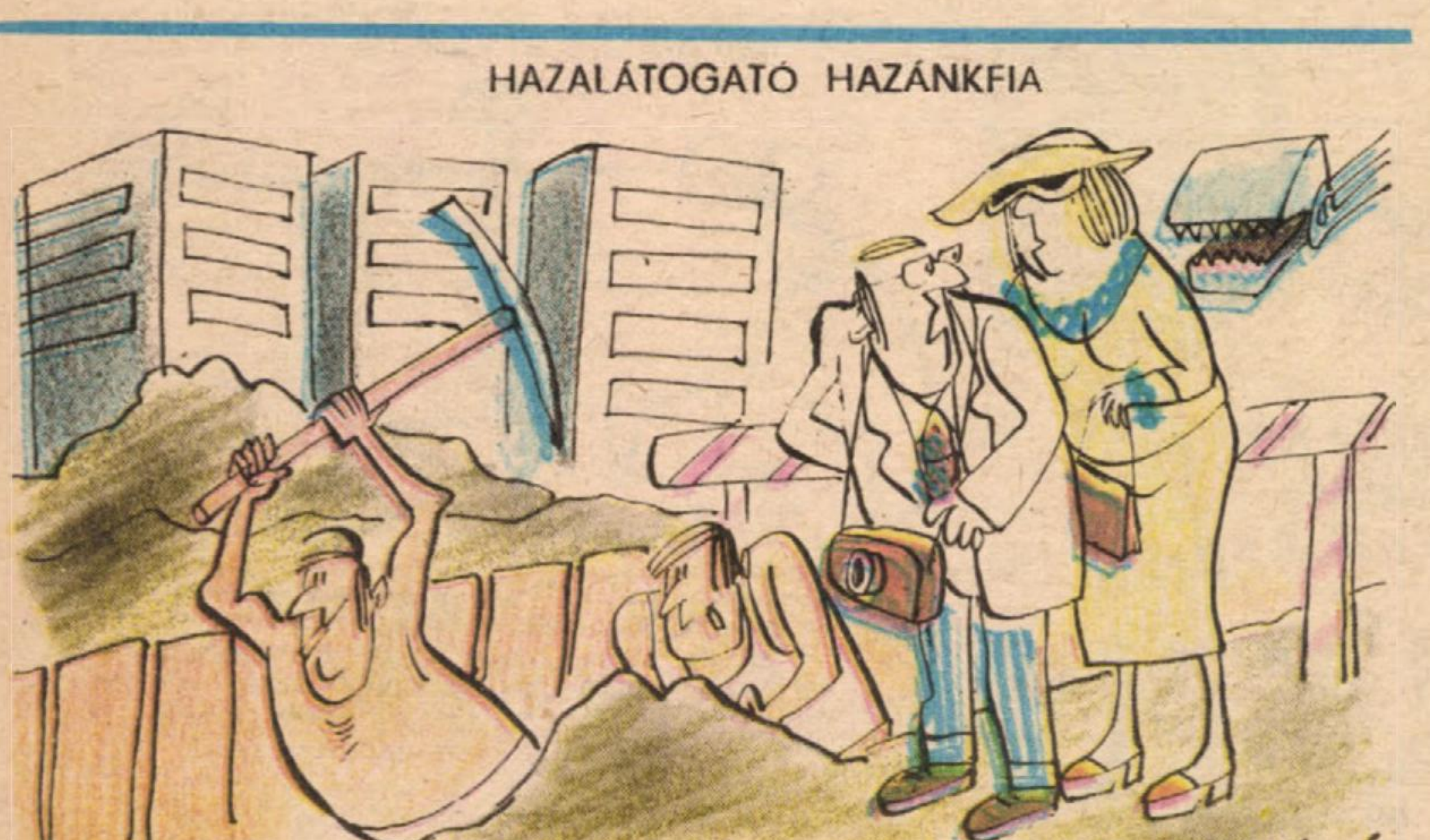

– Nahát, még mindig keresik Attila sírját?

ÖT PERC ESŐ

Esik az eső.

Tizenöt másodperce esik az eső. Az aluljárók megtelnek vízzel, néhány villamosvonalon leáll a közlekedés.

Húsz másodperce esik az eső.

A közlekedés lelassul. Ritkábban járnak az autóbuszok.

Harminc másodperc.

A taxik eltűnnek az utcákról.

Negyven másodperc.

Szirénázó tűzoltóautók: több pince víz alá került.

Ötven másodperc.

Szirénázó rendőrautók: nincs türelmük kivárni, míg zöld jelzést kapnak.

Eltelt egy perc. Még mindig esik az eső.

Háromszáz lakás beázott. A HKI-ban csörömpölnek a telefonok.

Egy perc tíz másodperc.

Már nem csörömpölnek a telefonok. Beáztak a kábelek. A Posta riadót fúj.

Egy perc húsz másodperc.

A Posta nem tud riadót fújni. Az esőtől megnémultak a kürtök. Riadóztatják a hangszerjavítókat.

Egy perc harminc másodperc.

A csúszós utak miatt ugrásszerűen emelkedik Budapesten a balesetek száma.

Egy perc negyven másodperc.

A lehangoló időjárás következtében ugrásszerűen emelkedik a válások száma.

Egy perc ötven másodperc.

Báró Wesselényi Miklós, az árvízi hajós és néhány nemes szívű társa készenlétbe helyezi a mentőcsónakokat.

Két perce esik az eső.

A Meteorológiai Intézet jelenti: eső nem várható.

Két perc húsz másodperc.

Elindulnak bevetésre a locsolóautók.

Két perc harminc másodperc.

A Csatornázási Művek jelenti: a tartós eső súlyos problémákat okoz a fővárosban.

Két perc ötven másodperc.

A sportboltokban elfogytak a búvárfelszerelések.

Már harmadik perce esik az eső.

A Meteorológiai Intézet jelenti: Budapest felett kék az ég, és süt a nap.

Három perc negyven másodperc.

Vízibalett alakult Budapesten.

Három perc ötven másodperc.

Több helyen beomlik az úttest. A forgalmat elterelik.

Négy perce esik az eső.

A forgalmat visszaterelik, mert több helyen nem omlott be az úttest.

Öt perce esik az eső.

A Meteorológiai Intézet jelenti: Budapesten esik az eső.

Az emberek kitódulnak az utcára: süt a nap és kék az ég. Kis eső volt, hála a jóistennek. Csak öt percig tartott.

Mikes György

ÉRZŐSZÍVŰ ÖKÖLVÍVÓ

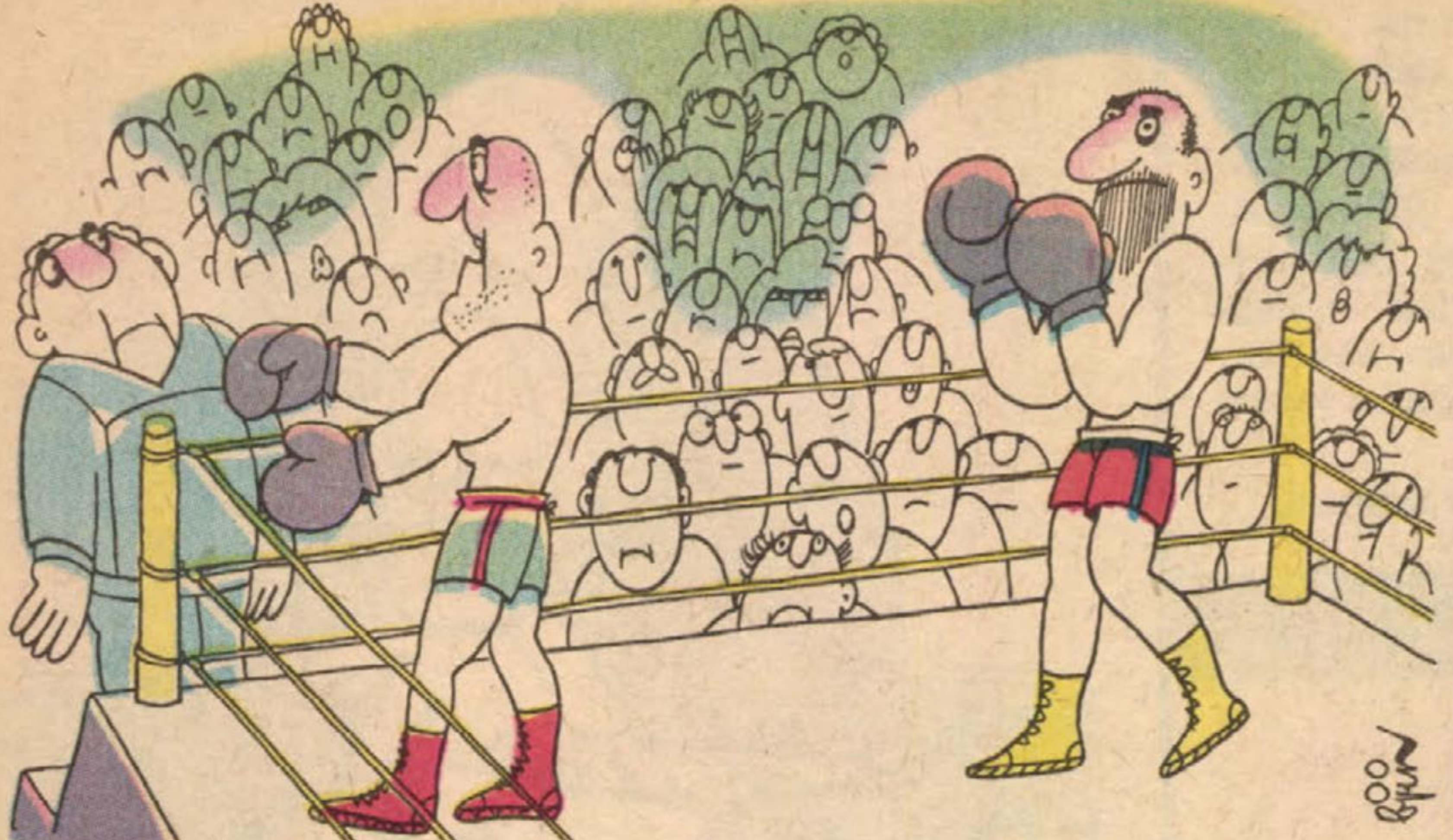

– Képtelen vagyok megütni, mióta megtudtam, hogy három kisgyereke van...

FILM ÉS KÖZÖNSÉGE

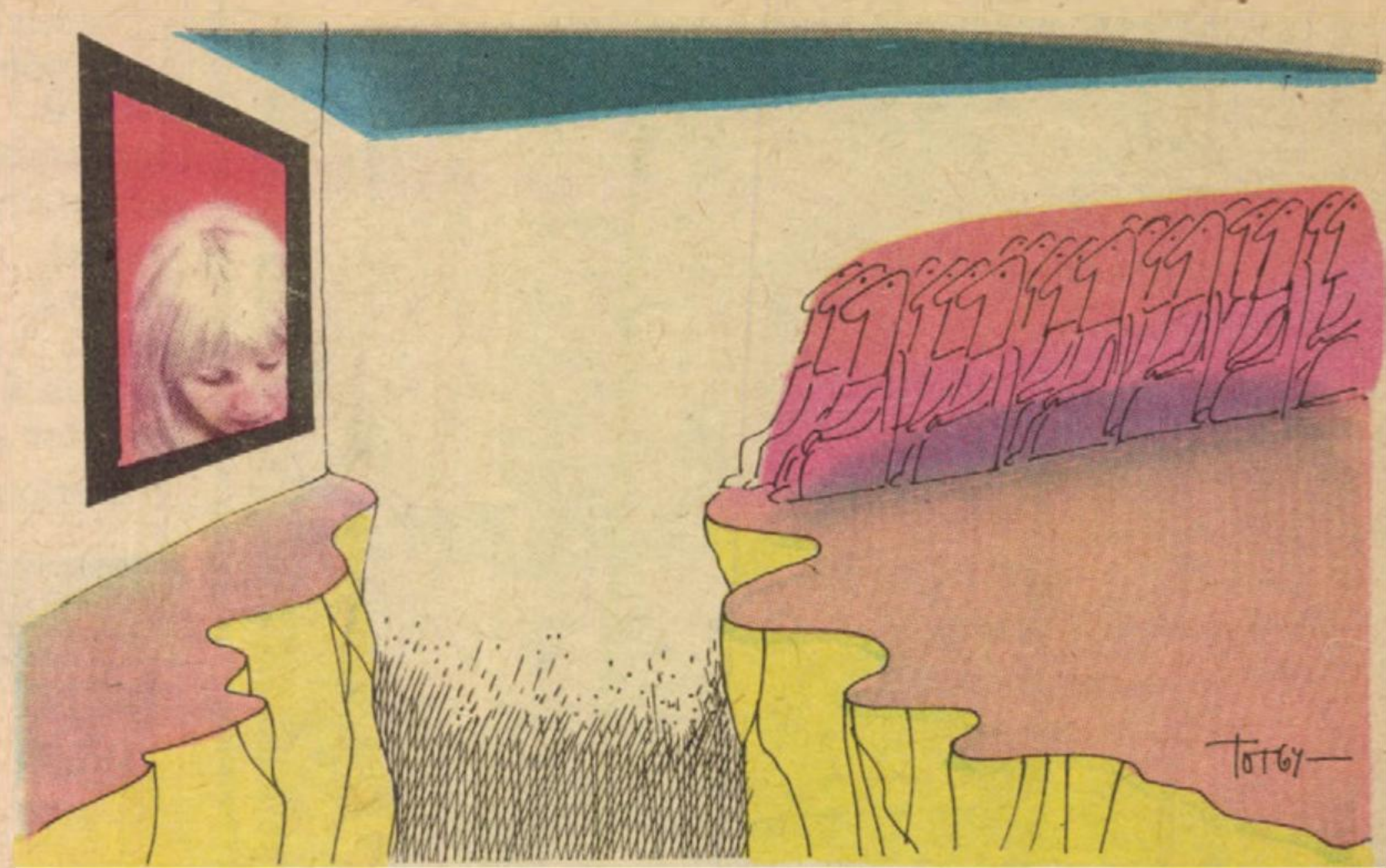

Levélváltás a nagyzási hóbortról

Kedves Szerkesztő úr!

Az Esti Hírlapban olvastam, hogy a bíróság elítélt egy notórius kölcsönkérőt. Használt gépkocsit vásárolt, erre felvett 30 ezer forint kölcsönt és a rendbehozására még 25 ezer forintot. A kocsi fenntartására — jövedelméből nem futotta — újabb és újabb kölcsönöket vett fel, noha jól tudta, hogy határidőre nem fogja viszafizetni. Azoktól, akik megbíztak benne, különböző ürügyekkel jelentős összegeket csalt ki. A kollégáit megkérte, hogy részére (de a saját nevükre) vegyenek fel kölcsönt, amit ő részletekben fog letörleszteni. Ezt az ígéretét sem tartotta meg. Végül is a hitelezőitől szorongatva, hozzányúlt a vállalat pénzéhez. Sikkasztott. A notórius kölcsönkérőt a bíróság három évi szabadságvesztésre ítélte és 90 ezer forint kártérítésre kötelezte. Érdemes lenne foglalkozni ezzel a jelenséggel, mert sokan vannak, akik keresetükhöz, jövedelmükhöz képest túlzottan költekeznek és nagyzási hóbortban szenvednek.

Kedves Olvasónk!

Mintegy két hónappal ezelőtt írtam az autómániáról, amely számos közepes keresettel rendelkező családot már eddig is a tönk szélére sodort. Utaltam arra a kézenfekvő bölcsességre, hogy csak akkor költekezzünk autóra, hétvégi házra, ha van rá anyagi fedezetünk és megfelelő jövedelmünk. Ha pedig emiatt — írtam akkor — bárkinek is meg kell húznia a nadrágszíjat, nem illik panaszkodni arról, hogy csökkent az életszínvonala, mert a panaszkodás is divat, nemcsak az autómánia.

Nem szerénytelenségből idéztem magamat: bizonyítani szeretném, hogy a probléma nem új és állandó. Ezért foglalkozom vele ismételten. Valamikor hitelezési csalásnak nevezték az anyagi fedezet nélkül felvett kölcsönöket. Jogszabályainkból most kimaradt a hitelezési csalás kategóriája, ehelyett a fondorlatosan fedezet nélkül felvett és vissza nem fizetett kölcsönökért a BTK erre vonatkozó paragrafusa szerint csalás bűntettéért rónak ki büntetést.

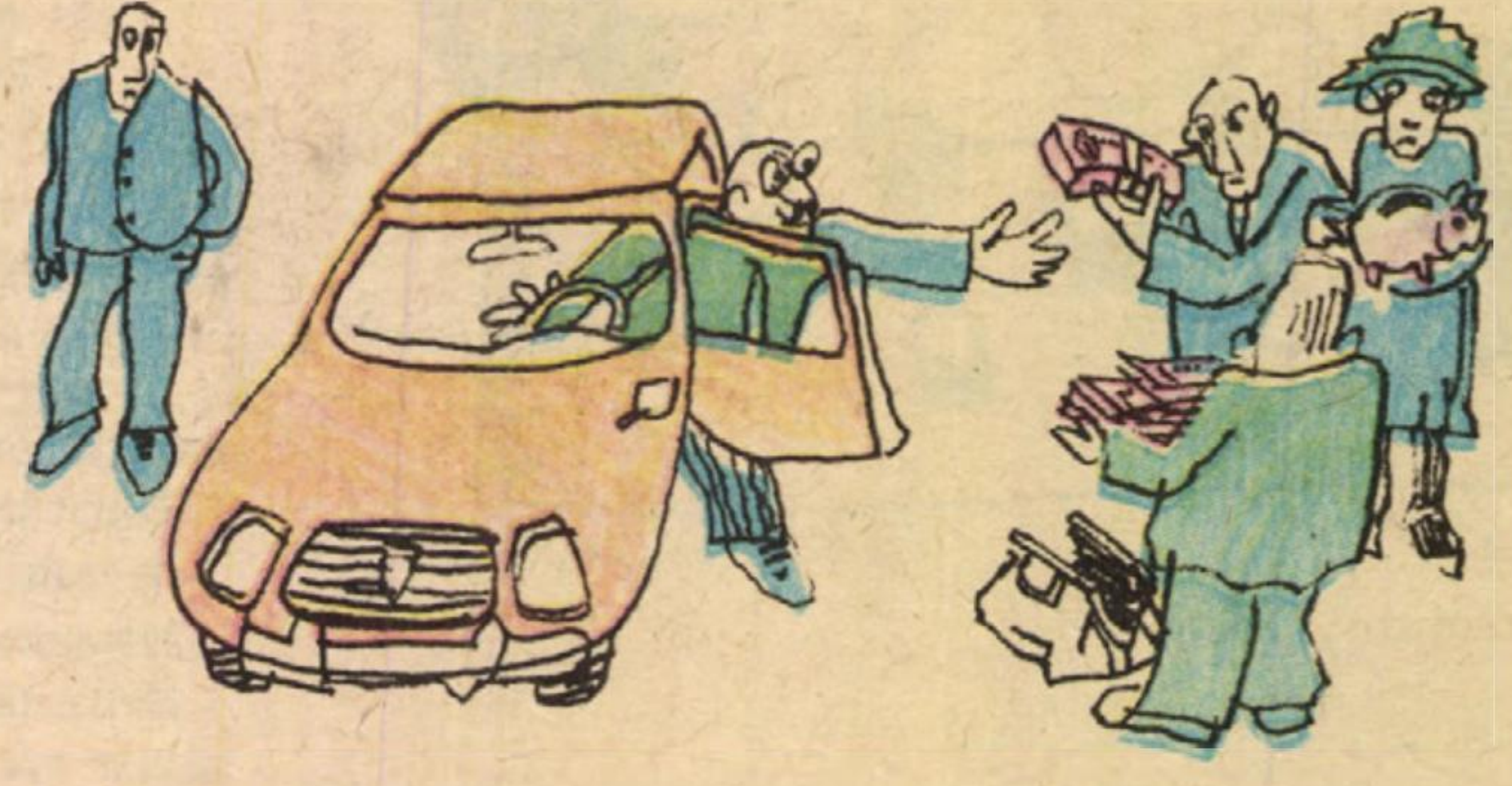

Az a divat járja, hogy sokan, akik erre az útra térnek, az egyik kölcsönből fizetik vissza a másikat és miután már végigpumpolták a rokonokat, a barátokat és a kollégákat, kiapadnak a kölcsönforrások, továbbra már nem képesek kölcsönből kölcsönt törleszteni. Betelik a pohár, kiderül a pénzek felelőtlen felvétele, számos esetben sikkasztással vagy más egyéb visszaéléssel tetézve.

Ezen a — gyakran családok életét feldúló — könnyelműségen (nevezhetem nagyzási hóbortnak is!) azért lehet különösképpen csodálkozni, mert a mai felnőtteket nem kergették kicsi korukban az asztal körül, ha nem volt autójuk és más egyebük. Most sokan úgy gondolkoznak, hogy „megveszszük a kocsit kevés készpénzzel, sok kölcsönnel, aztán kevesebb készpénzzel és több kisebb-nagyobb kölcsönnel vásárolunk egy viszonylag olcsó hétvégi házat. (Ez még a szerényebb megoldások közé tartozik!) Mert minek az autó, ha nincs víkendház? És mit ér a víkendház autó nélkül?”

Nemcsak a nagyzási hóbort hat károsan, hanem az egyenlősdi szemlélet is. Ha neki van *ez*, nekem is legyen *az*. Az ilyen emberek nem tudnak belenyugodni abba, hogy nekik csak akkor lehet *ez* vagy *az*, ha futja rá a pénzükből. És csak annak legyen *ez* vagy *az*, akinek ehhez jövedelme van, megfelelő életszínvonal mellett takarékoskodni is tud és csak *kiegészítésképpen* folyamodik OTP vagy baráti kölcsönhöz.

Mert nem hiszem, hogy a könnyelmű és fedezet nélküli kölcsönökből, nem munkával szerzett pénzből lehet javakat szerezni és jól élni. És ha lehet — mint az ön által idézett cikk is bizonyítja —, csak átmenetileg.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

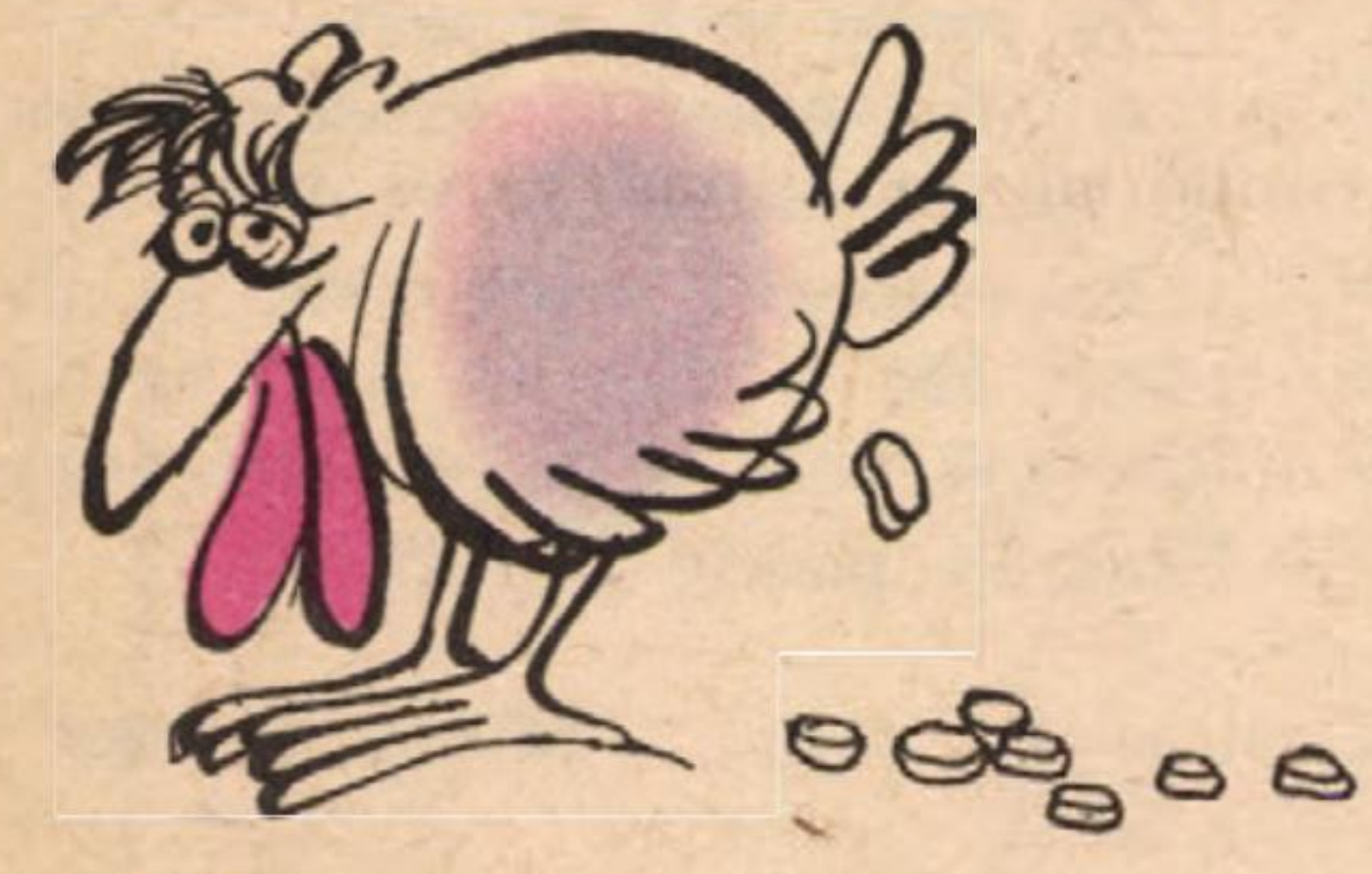

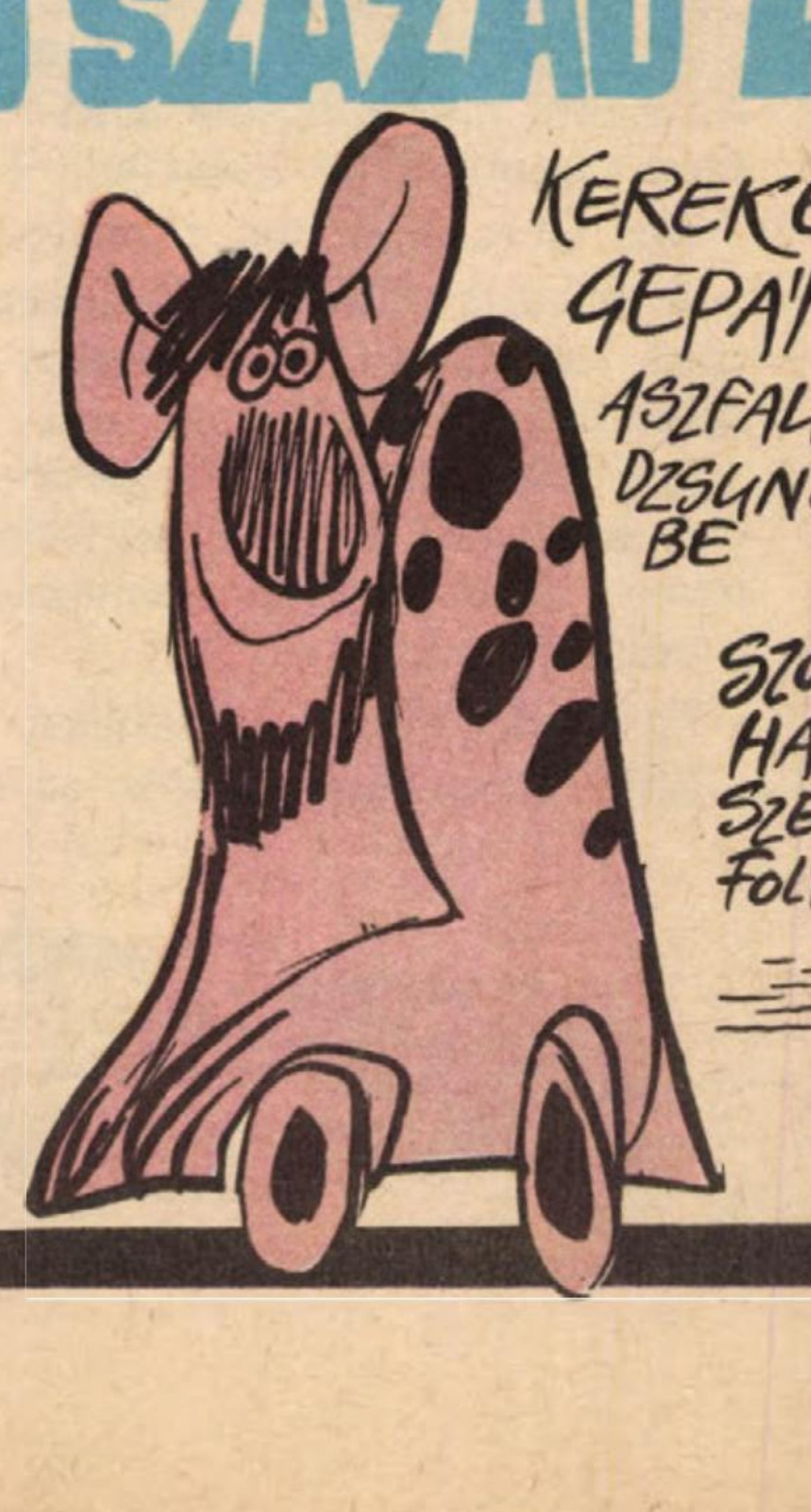

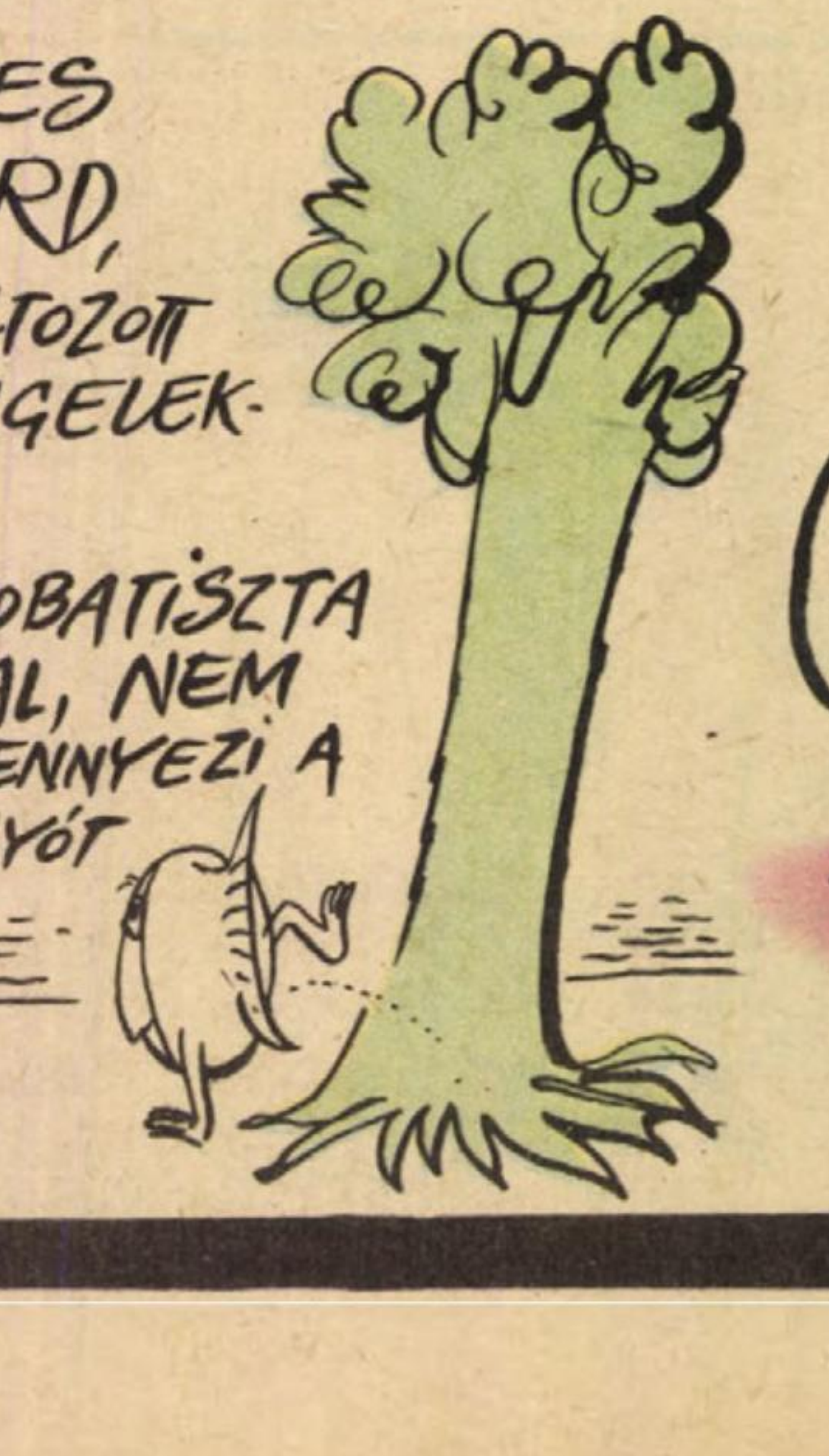
SZOBATISZTA HAL, NEM SZENNYEZI A FOLYÓT

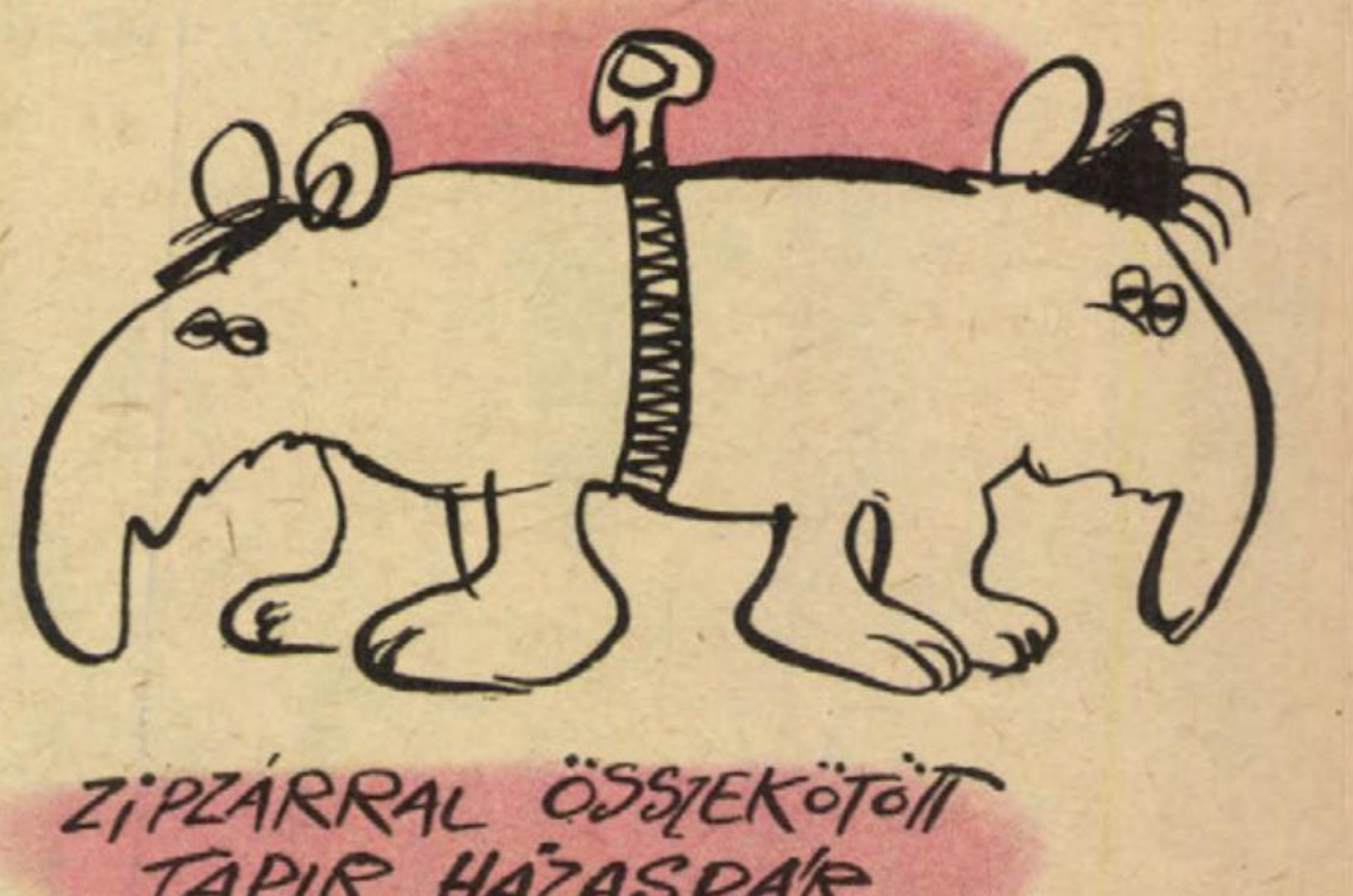

Kedves előfizetők!

Szives tudomásukra hozzuk, hogy 1975. VII. hó 1-től a LUDAS MATYI előfizetőit a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítőhivatalok tartják nyilván, s egyúttal gondoskodnak az esedékes előfizetési díjak beszedéséről is.

Az egyéni előfizetők részére a lapot a kézbesítőhivatalok a napilapokkal egy időben kézbesítik.

A LUDAS MATYI vidéki közületi előfizetőit a helyi kézbesítőhivatalok csak 1976. január 1-től veszik nyilvántartásukba, s intézik a díjbeszedéssel kapcsolatos teendőket.

A lap budapesti közületi előfizetői továbbra is a Posta Központi Hírlap Iroda kezelésében maradnak.

ÚJDONSÁG

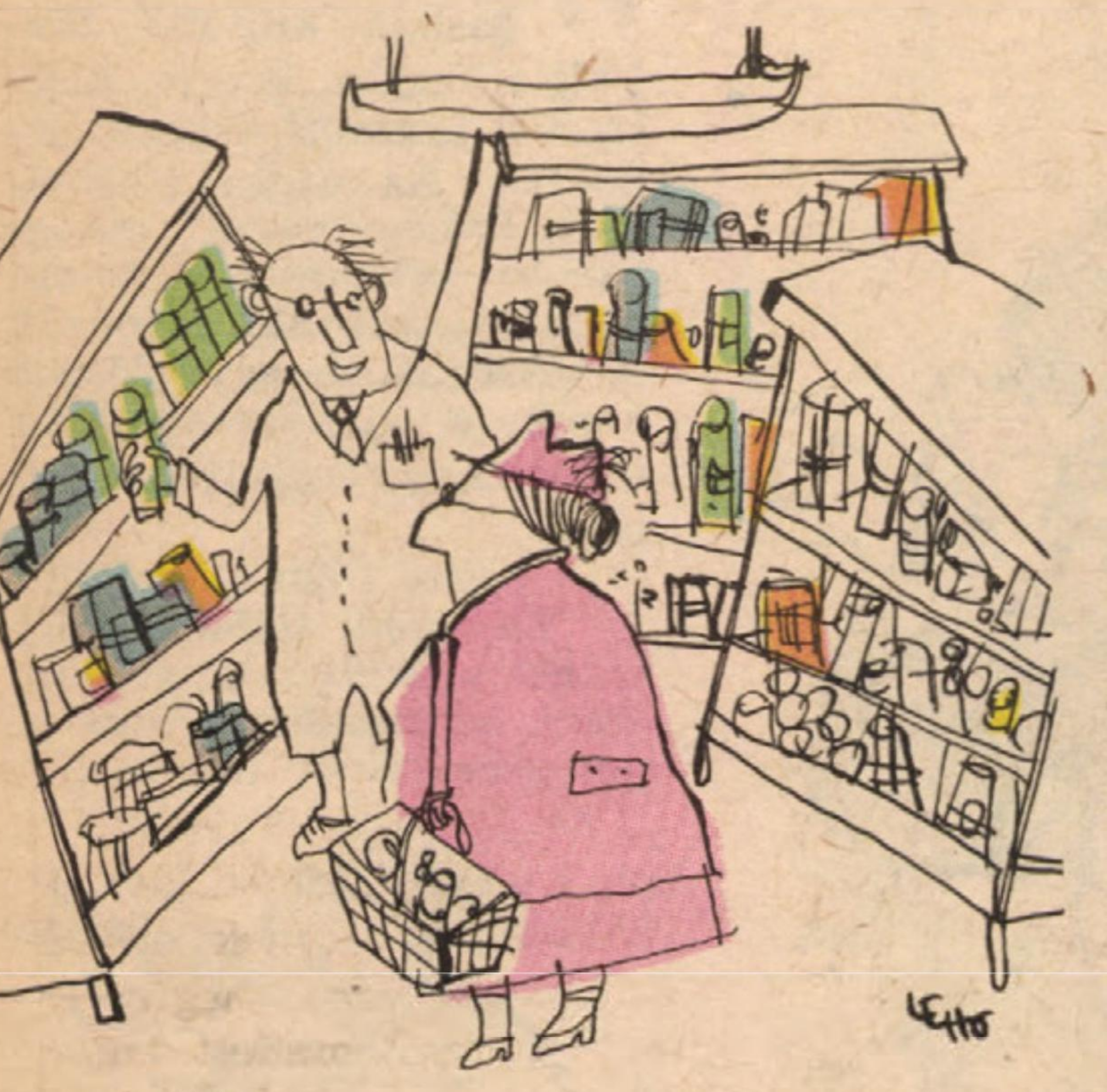

– Nyugodtan ajánlhatom, ugyanolyan gyenge minőségű, mint a másik.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

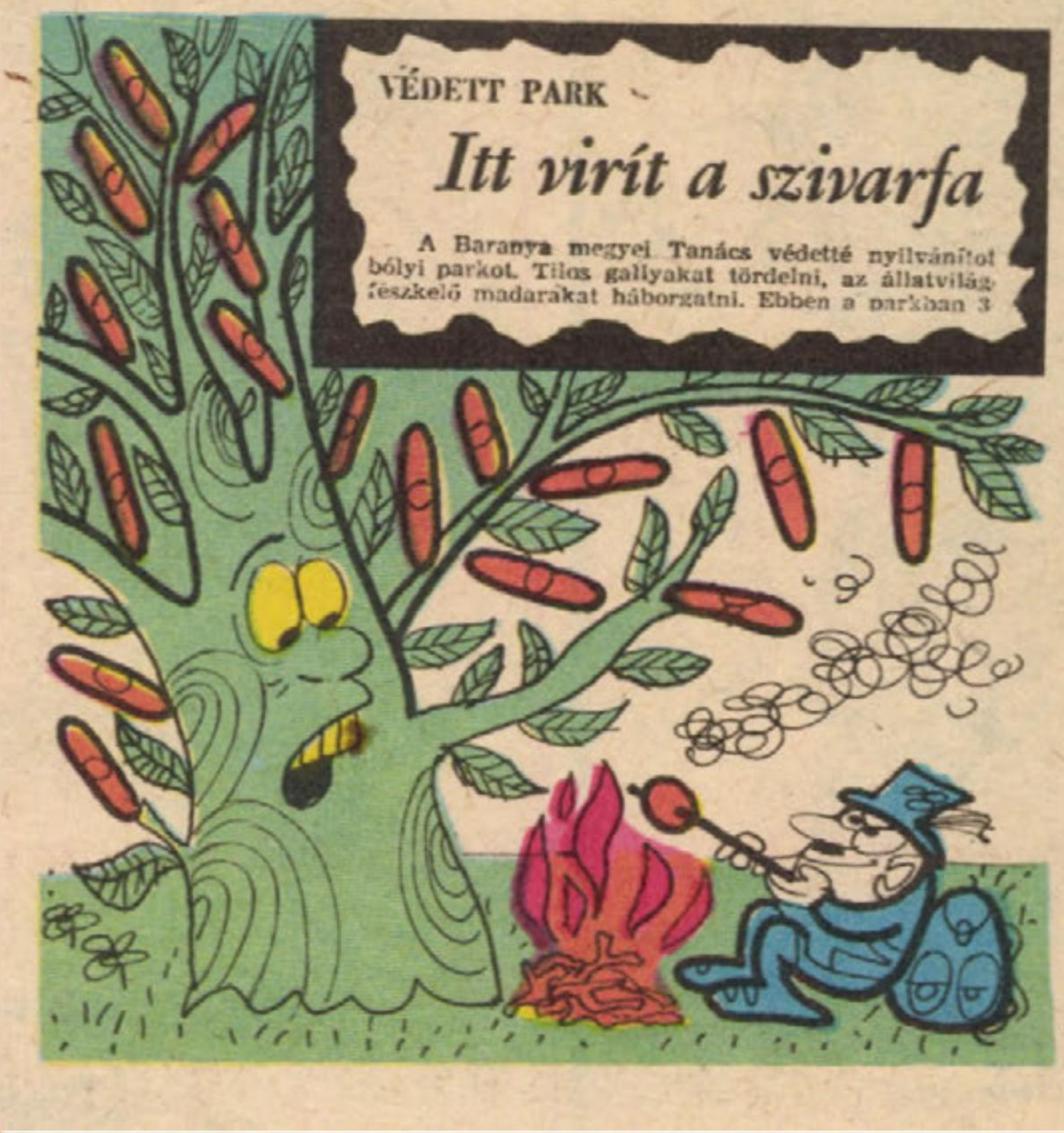
VÉDETT PARK
Itt virít a szivarfa
A Baranya megyei Tanács védetté nyilvánítot bólyi parkot. Tilos gallyakat tördelni, az állatvilág fészkelő madarakat háborgatni. Ebben a parkban 3

– Köszönöm, tüzet azért nem kérek!

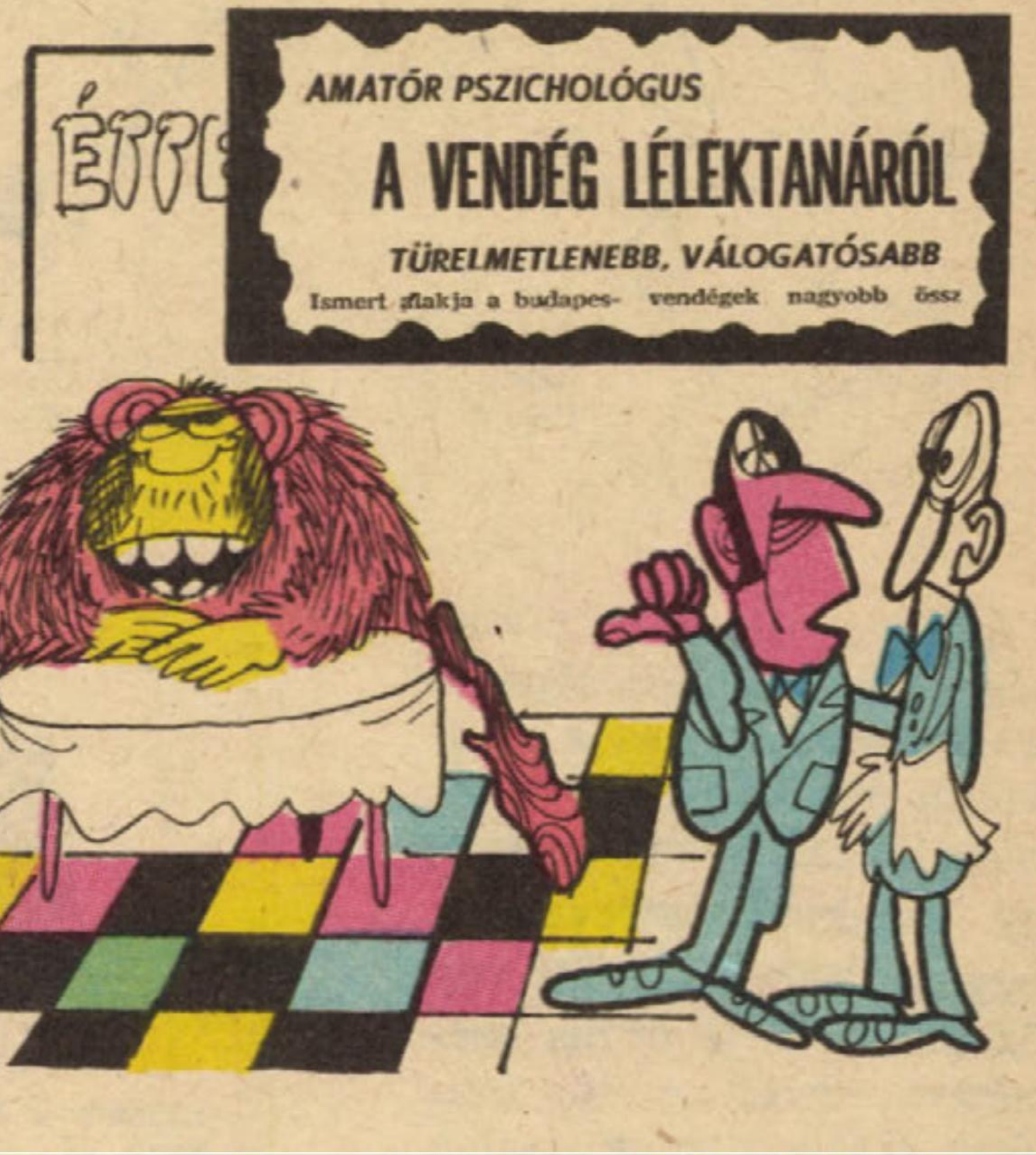
ÉTTE
AMATŐR PSZICHOLÓGUS
A VENDÉG LÉLEKTANÁRÓL
TÜRELMETLENEBB, VÁLOGATÓSABB
Ismert fiakja a budapes- vendégek nagyobb össz

– Különös eset. Azt állítja, hogy ősidők óta vár az ebédre.

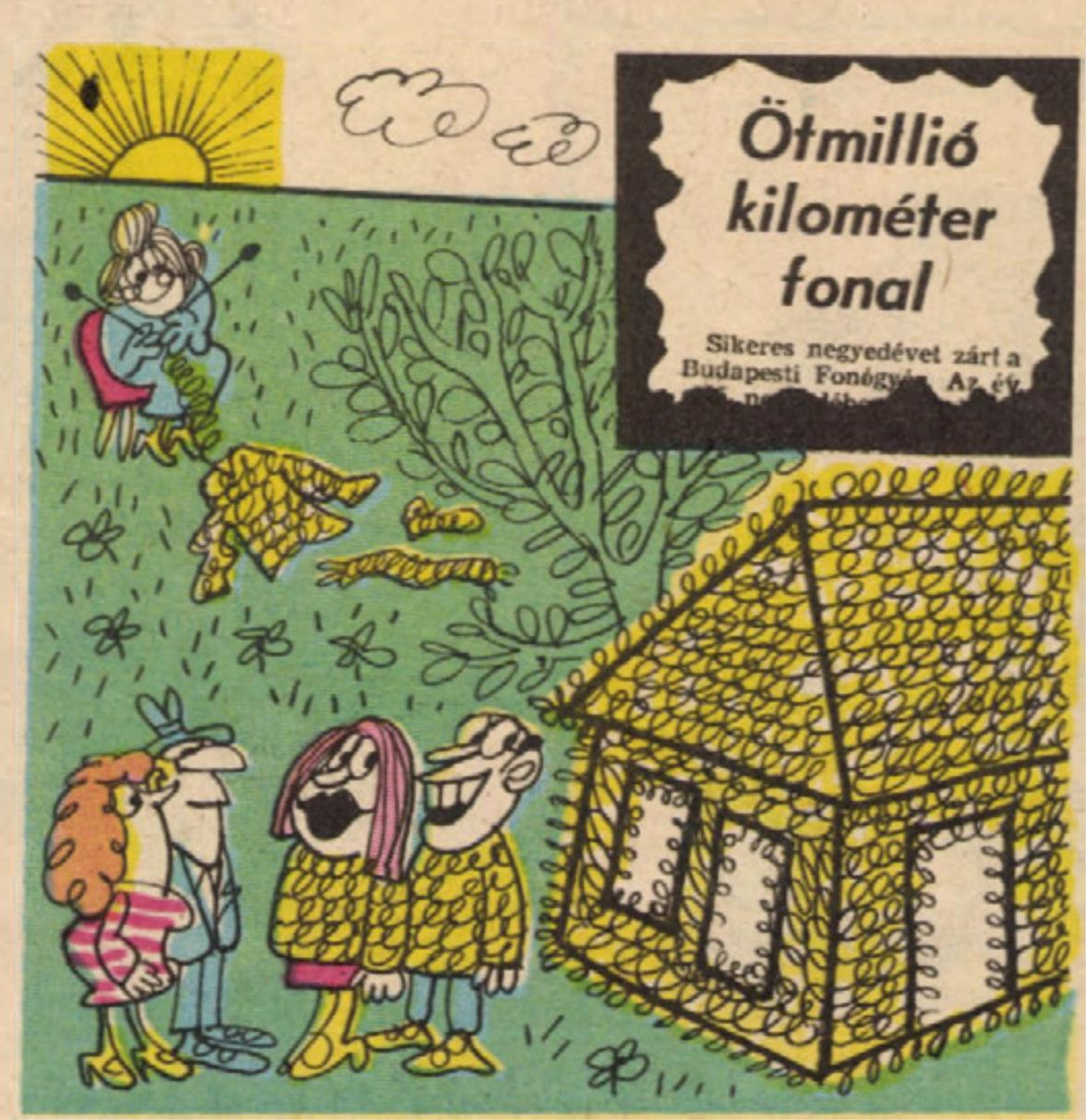
Ötmillió kilométer fonal
Sikeres negyedévet zárt a Budapesti Fonógyár. Az év

– A víkendházat is a nagymami kötötte.

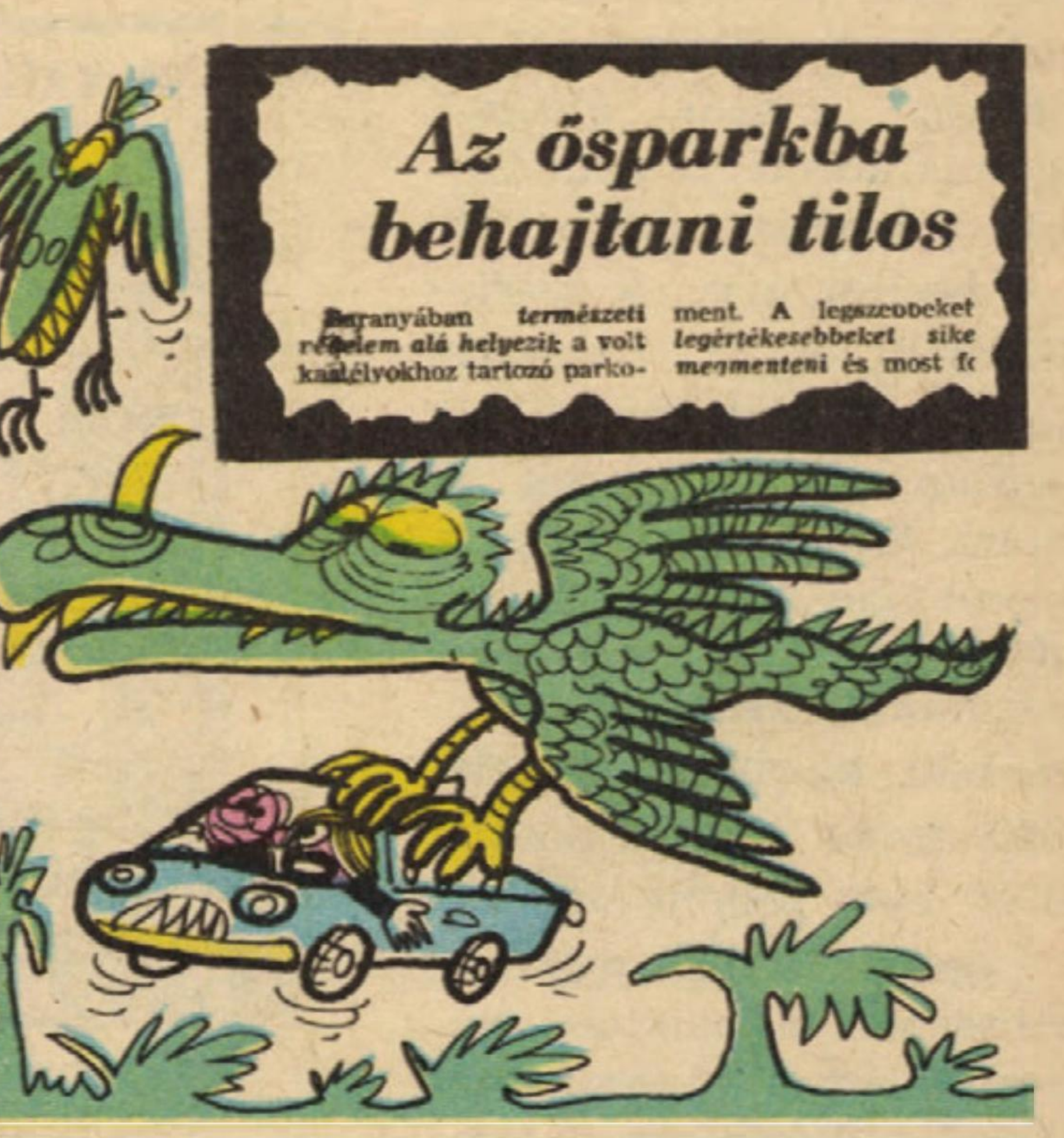
Az ősparkba behajtani tilos
Baranyában természeti védelem alá helyezik a volt kastélyokhoz tartozó parko- ment. A legszebbeket legértékesebbeket sike megmenteni és most fo

– Mondtam, fiam, hogy ez már az őspark, de neked beszélhet az ember...

Egy és más

①

Három hétel ezelőtt ebben a rovatban amiatt zsörtölődtem, hogy a főváros egyik legforgalmasabb főútvonalán, a volt Astoria presszó helyén megnyíló új üzlet fölött hatalmas betűkkel ez a példátlan születlenség díszeleg: GRILL INTERNACIONÁL. Ugyanazokban a napokban ugyanezt a bosszantó primitívséget szóvá tette az Esti Hírlap is, kétszer is. Ma reggel arra haladván, elszontyolodva láttam, hogy a felirat változatlan.

A Ludas Matyi — heti öt és fél százezres példányszámával — nagy nyilvánosság. Nagy nyilvánosság az Esti Hírlap is. Elképzelhető, hogy mindazok közül, akiknek restelkedniök kellene az említett felirat miatt, senki sem olvasta a sajtó dorgatóriumát? Aligha. De ha mégse olvasta volna senki, aki ezért a feliratért felelős, most újólag és **vastagon szedett betűkkel kérem a tettest vagy felbujtóját, hogy lapunknak adjon választ: van-e szándékában korrigálni a feliratot, s ha igen, mikor?**

②

Hát igen... Vannak még hibák.

Romain Rolland darabjának címe: *A szerelem és halál játéka.* A televízió rövid riportot adott esti híradójában a bemutatóról, s ennek során a bemondó következetesen így említette a darabot: *A szerelem és halál játékai.* Neki nyilván így, hibásan írták le a mondandó szöveget. Aki leírta, lusta volt utánanézni: jól tudja-e? Nem mindegy? — gondolta magában.

Kis ügy? Szerintem nem. A pontatlanság, a lélektelen munka sohase kis ügy. De mondom tovább.

Veszem elő a Pesti Műsort, hát ő hogyan írja a darab címét, úgy is mint szaklap? Így írja: Szerelem és halál játéka. Névelő nélkül. Na — mondom magamban —, megnézem a színház plakátját, hogyan áll ott? Hm. A kis plakáton így: A szerelem és halál játéka. Az íves plakáton: névelő nélkül. Még a bemutató színházat sem érdekli, hogy pontosan közli-e a darab címét, vagy sem.

Kis ügy.

③

Az elmúlt hétfő reggelén borotválkozás közben egyszerre csak a nevemet hallom említeni a rádióban. Persze megáll kezemben a pemzli: ugyan hogy kerültem szóba? Bajor Nagy Ernő kért szót, s hivatkozik egy karcolatra, melyet — szerinte — mintegy fél évvel ezelőtt írtam a borravalóról, s amelynek mondanivalójával nem mindenben ért egyet. Igen ám, csakhogy a karcolatot, amelyre jeles kollégám hivatkozik, nem én alkottam, hanem valaki más. Mert én bizony a borravalóról legalább tíz éve egy betűt sem írtam, ezt az örökzöld témát kerülöm, mint ördög a tömjénfüstöt.

Nem szoktam idegen tollakkal ékeskedni, azt sem szeretem, ha mások ékesítenek ilyesmivel. De mert nem először fordul elő az efféle tévedés, ünnepélyesen kijelentem, hogy nem én írtam minden gyenge humoreszket.

④

Pereg a szép, izgalmas, szerelmes film. Mint ahogyan az már a legelején sejthető volt, a deli ifjú és vérbő leányzó egymásra talál, s kéz a kézben elindulnak. Irány: az ágy. A kora esti órák idején. Az ablakon át látható, hogy most gyulladnak ki a nagyváros fényei.

Csókok, ölelés, becézgetés, a szerelem himnusza, vagy (mert se vége, se hossza) még inkább eposza, hiszen már pitymallik, amikor végre a szerencsésen és alaposan egymásra talált szerelmesek elszenderednek. Az ablakon át már nem láthatók a nagyváros fényei, ellenben láthatók a felkelő nap aranyló sugarai. Premier plan: a még szendergő és csinos fickó orcája.

Ekkor megszólal előttem egy fiatal lány, a mellette ülő fiatalemberhez fordulva:

— Látod, Zoli? Neked reggelre mindig kinő a szakállad.

(t.)

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

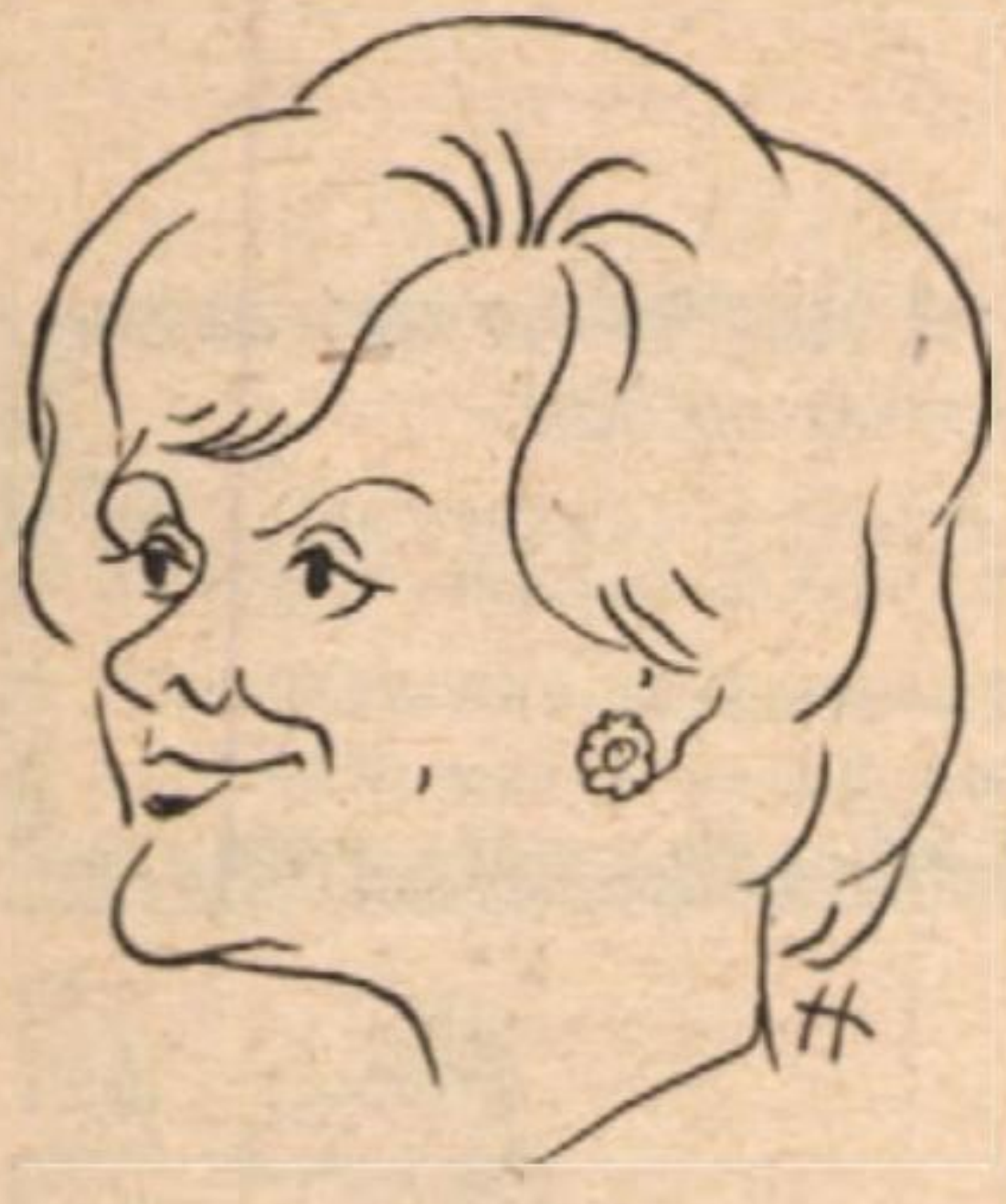

Amikor először hívtak meg a berlini Staatsoperbe vendégszerepelni és a schönefeldi repülőtérre érkezve, benyújtottam útlevelemet egy ablakon, észrevettem, hogy az ablak mögött egy középkorú férfi árgus szemekkel figyeli a női utasokat. Közben minduntalan a kezében levő nagyméretű fényképre tekint. Egyszerre csak látható örömmel fedezte fel, hogy a nála levő fénykép engem ábrázol. Bemutatkozott: a német állami operaház titkára volt.

A berlini újságok szerint Gildával és a Lammermoori Luciával szép sikert arattam, de koncertet is adtam. Ennek a koncertnek a próbáján történt, hogy a műsorra tervezett szláv táncdalnál Günther Blumenfeld karmester meglepően gyors iramot diktált, de én nem jöttem zavarba. A próba után tréfásan, mentegetőzve mondta: „Nagyon kíváncsi voltam, hogy sikerül-e kiejtenem a tempóból." Megnyugtattam őt, hogy nekem nagy gyakorlatom van és még a timpanin, a hangolható üstdobon is tudok játszani. Nem akarta elhinni, mire én a dob mellé ültem és játszottam rajta. Másnap megmutatta a hangverseny nyomtatott műsorát. Az egyik szám címe az én üstdob szólóm volt, amely áriáim és a Majláth-dal után következett. Így történt, hogy ezen a berlini hangversenyen doboltam is.

Amikor azután hazatérőben, újra a repülőtéren voltam, a figyelmes vendéglátók magnetofonon a saját hangommal búcsúztak tőlem és az üstdob számot is lejátszották.

A legközelebbi NDK venvendégszereplésem alkalmával már nem volt szükség arra, hogy a repülőtéren fénykép segítségével azonosítsanak.

Lehoczky Éva

ÚTMUTATÓ

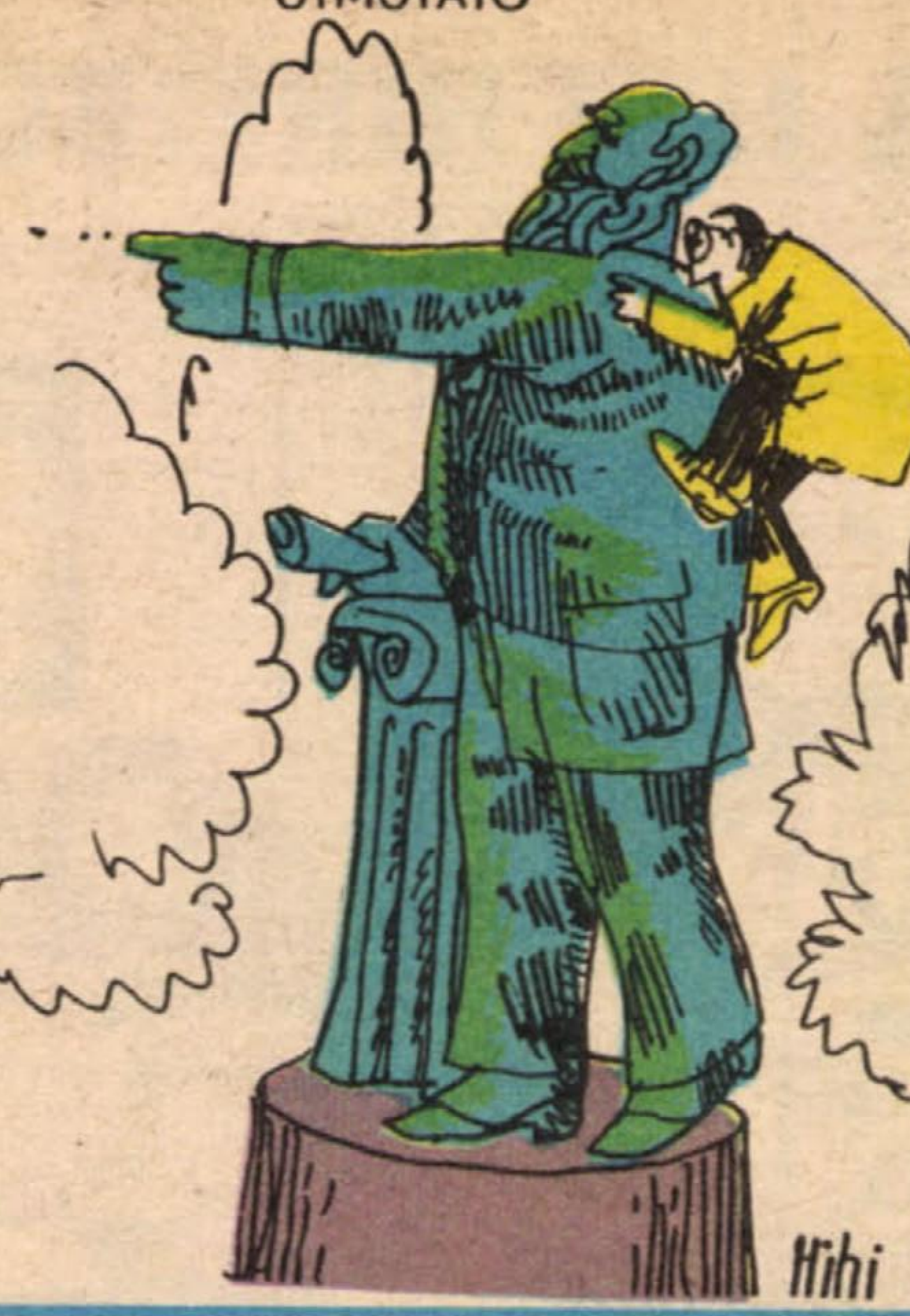

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Láttad a Jóska új feleségét?
— Igen.
— Szép asszony, ugye?
— Igen. Csak egy baj van.
— Éspedig?
— Hogy már nagyon régen szép.

A VÁLLALAT BÜSZKESÉGE

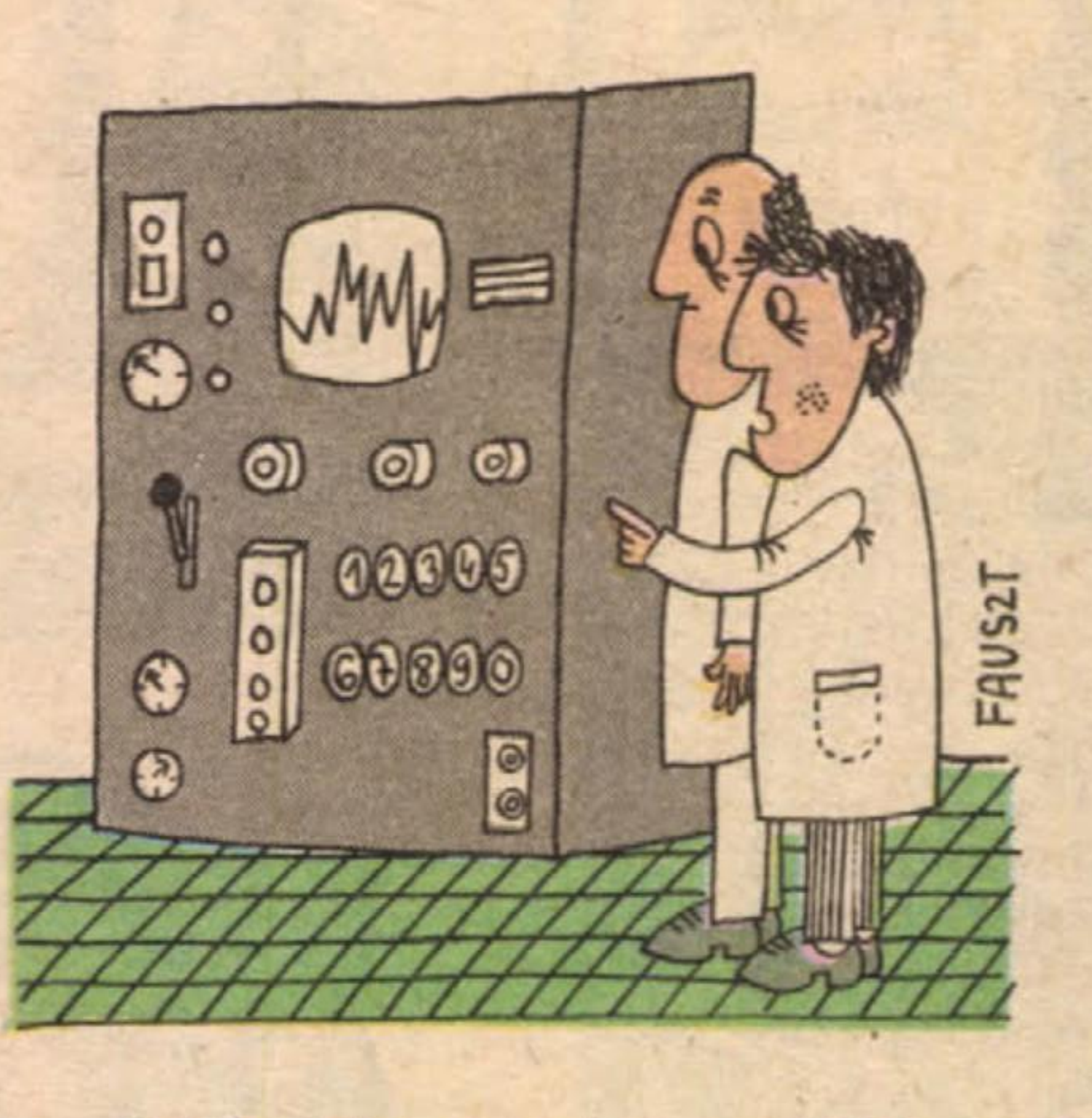

– Kettőszázötven ember munkáját végzi el és csak egyedül sikkaszt.

BIZTOS, AMI BIZTOS

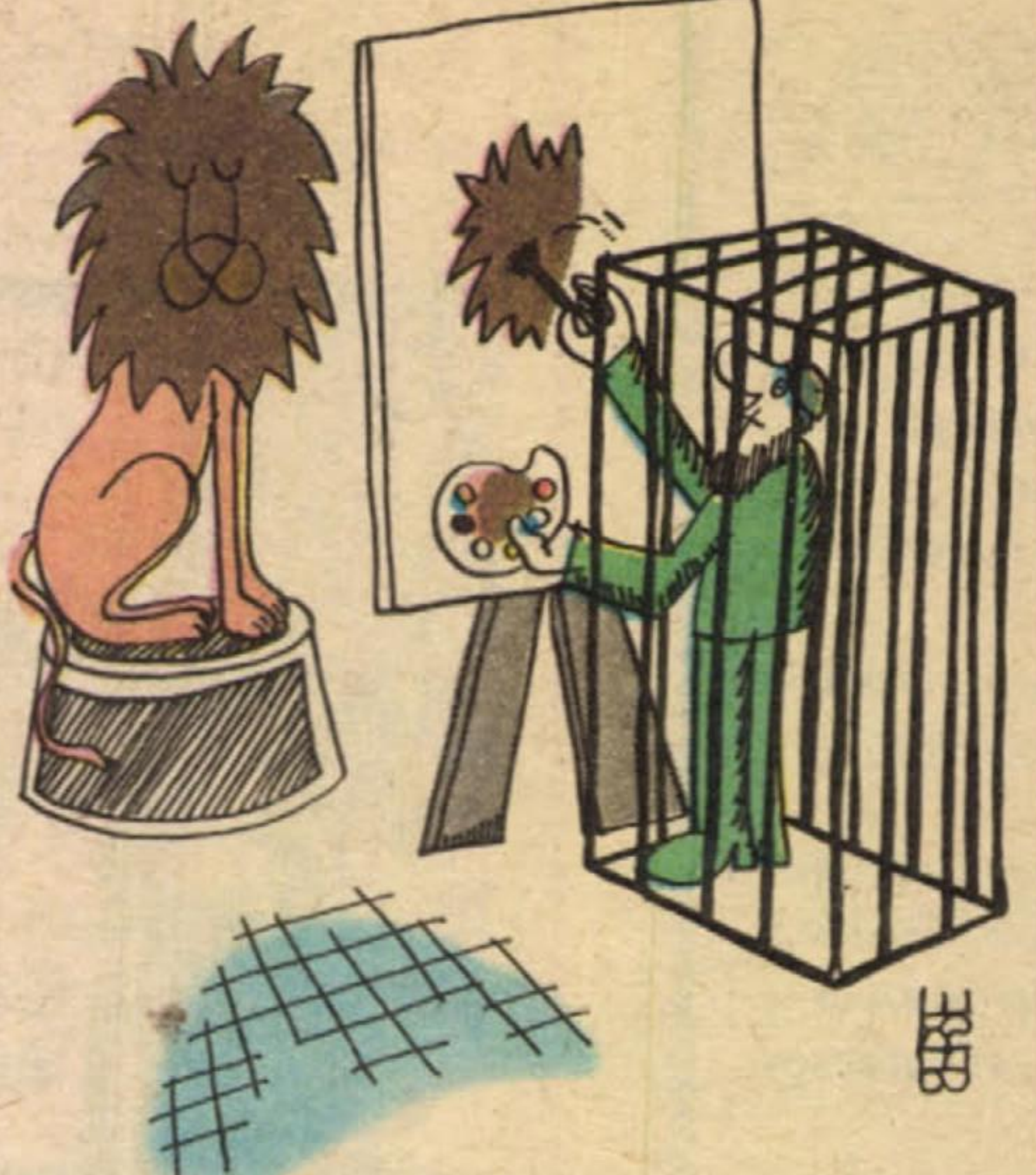

ENERGIAHORDOZÓ

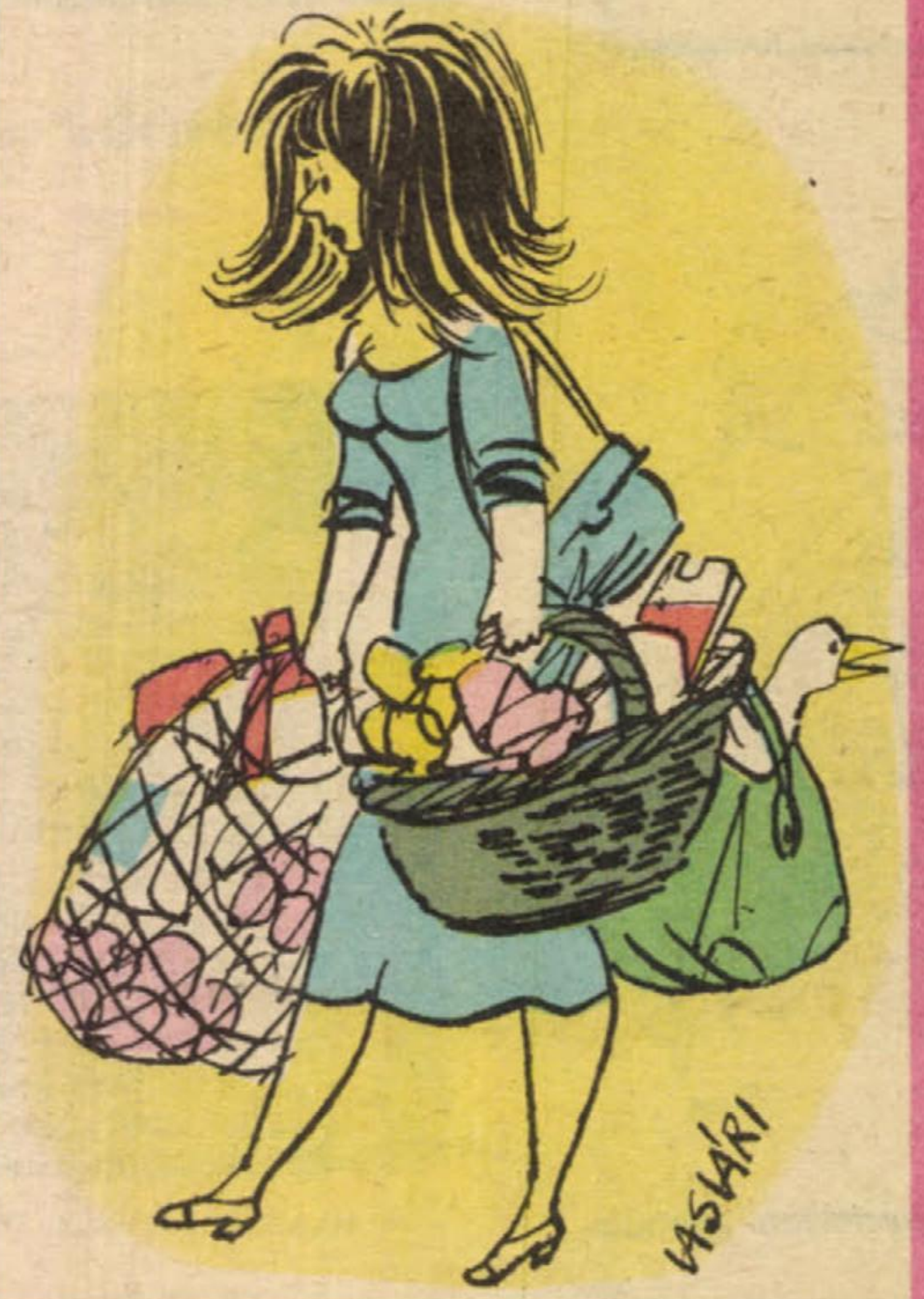

NÉVTÁBLA

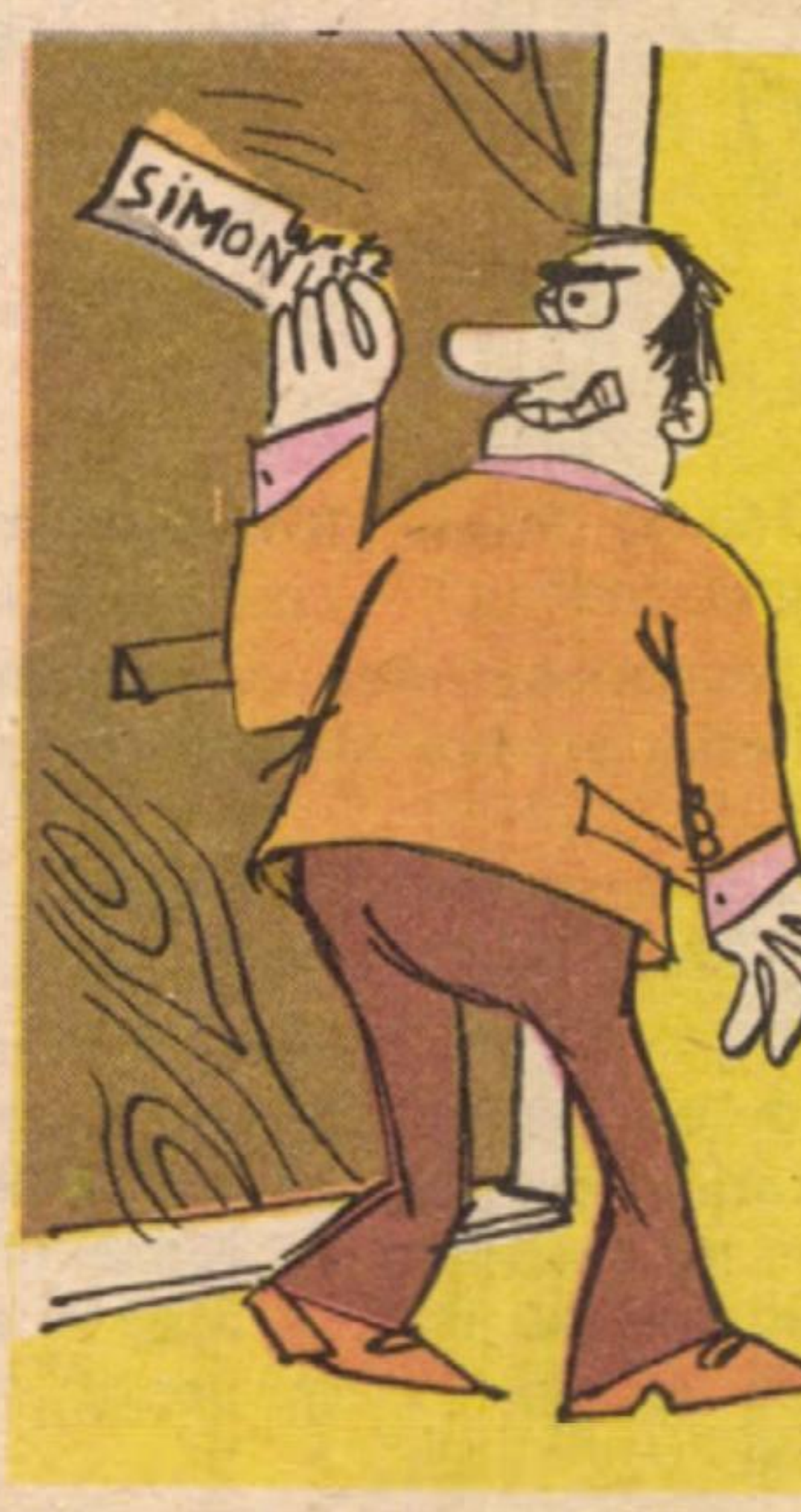

Amikor vadonatúj lakásomba beköltöztem, én sem viselkedtem másként, mint a többi halandó: még az ajtók és ablakok megtisztítása előtt, sőt még akkor, amikor neki se buzdultam a takarításnak, szóval csakugyan a kezdet kezdetén, ajtómra és postaládánkra csinos kis névtáblát illesztettem.

Nem hiúságból, ó, dehogy hiúságból. Nem kivagyiságból, dehogyis kivagyiságból!

Hanem azért, hogy odataláljanak először is azok, akik könnyelműen megígérték, hogy eljönnek takarítani, aztán szeretett vendégeink a lakásszentelőre, aztán az ilyen meg amolyan szerelők, aztán a postás, lehetőleg valami nemvárt pénzecskével.

Nos, ezért kellett a névtábla ajtómra is, postaládámra is.

Ám már az első este döbbenten tapasztaltam, hogy valaki letépte. Mind a két helyről letépte. Nagy-nagy gonddal letépte.

Sebaj! Volt tartalék, tüstént fölragasztottam. Mondom, ismételten, nem hiúságból.

Reggelre azok is leszaggattattak. Még nagyobb műgonddal, szinte tudományos precizitással. Ebből sejtettem, hogy nem vásott gyerkőc az illető. Ebből határozottan tudtam, hogy valaki pikkel rám.

Tartaléktábla már nem volt, de ötletem az igen. Köztudott, hogy írással foglalkozó ember neve általában megjelenik az újságokban, folyóiratokban. Cikkek alatt, versek fölött. Olykor cikkek fölött.

A kínzó szükség miatt gondosan félrerakott folyóiratokból vagdostam ki a nevemet, ajtómra, postaládámra.

Csakhogy — azokat is leszaggatták. Sőt, még a papírmorzsákat is lecsípegették. Fogyott, fogyott a készlet, s nemsokára odajutottam, hogy legújabb írásaim fölé írt nevemet kellett fölhasználnom.

Addigra megismerkedtem néhány szomszéddal. Azoknak pedig elmeséltem a névtáblakalandot, s hozzátettem, hogy az a balga tépdeső teremtés nem is tudja, hogy azokért a nyomtatott nevekért én nem fizetek. Nekem fizetnek értük.

Híre terjedt.

S ettől megállt a tépdeső keze. Kedvét vesztette szegény. Miért tépdesse le a névtábláimat, ha nem okoz kárt vele?

Simon Lajos

TRIBÜN

Törvény a bunda ellen? Az olasz parlament törvényjavaslatot dolgozott ki. Azt mondja:

„Az a hivatásos sportoló, aki pénzt vagy egyéb juttatást fogad el, hogy normális teljesítményét csökkentse, vagy akár rábeszélésre nem sportol teljes erőbedobással, három hónaptól egy évig terjedő fegyhazzal büntethető."

Még hozzá lehetne tenni: korán keljen fel, aki le akar feküdni!

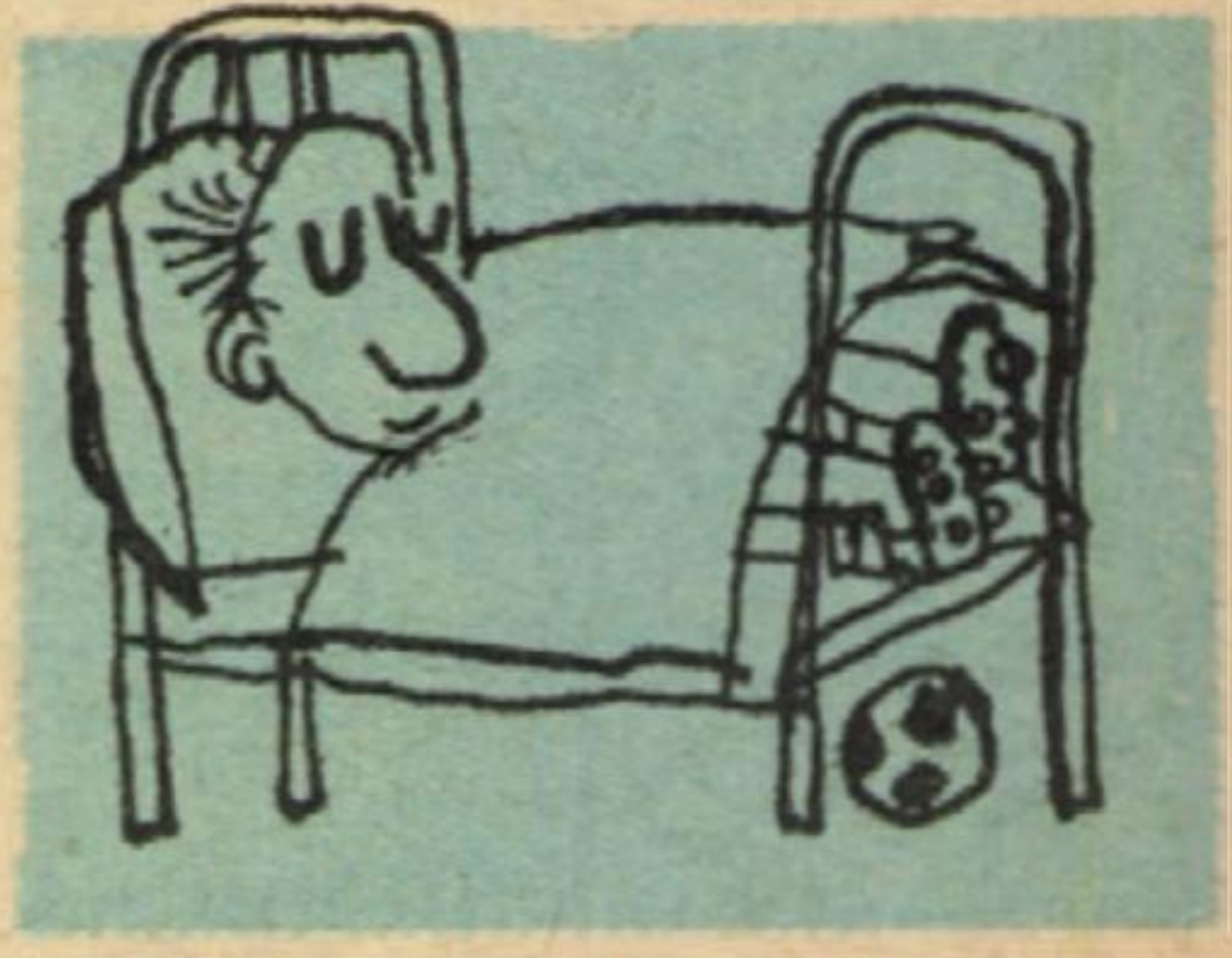

Muhammad Ali Las Vegasban kiütötte Ron Lyle-t, aztán fényes kíséretével távozott a sportcsarnokból. Az utcán tekintélyes tömeg várta, autogramért ostromolták a nehézsúly profi világbajnokát. A tolongásban egy idősebb nénike is odakeveredett Ali mellé, megveregette a vállát.

— Nézze fiam — mondta. — Én nem tudom, hogy maga kicsoda, de azt hiszem, az unokám örülne az autogramjának. Írja alá.

Botrányok sorozata kísérte a nyugatnémet jégkorongbajnokságot. Annyira, hogy a düsseldorfi jégstadion igazgatója az egyik rangadó előtt plakátot nyomatott:

„A mérkőzést kizárólag tizenhat éven felüliek látogathatják."

A plakát megjelent a hirdetőoszlopokon, és nemsokára megjelent az igazgató irodájában az egyik városi gimnázium tanára is.

— Köszönetet akarok mondani önnek, uram — kezdte. — Igazán ritka tapintatra vall, hogy meg akarja óvni a fiatalokat a vandál ösztönök megnyilvánulásának látványától.

Az igazgató csodálkozott.

— Ön téved, uram — mondta. — Mi nem a fiatalokat féltjük, hanem a mérkőzést. Az eddigi botrányokat ugyanis kivétel nélkül az ön galamblelkű tanítványai kezdték.

MUNKAKEDV

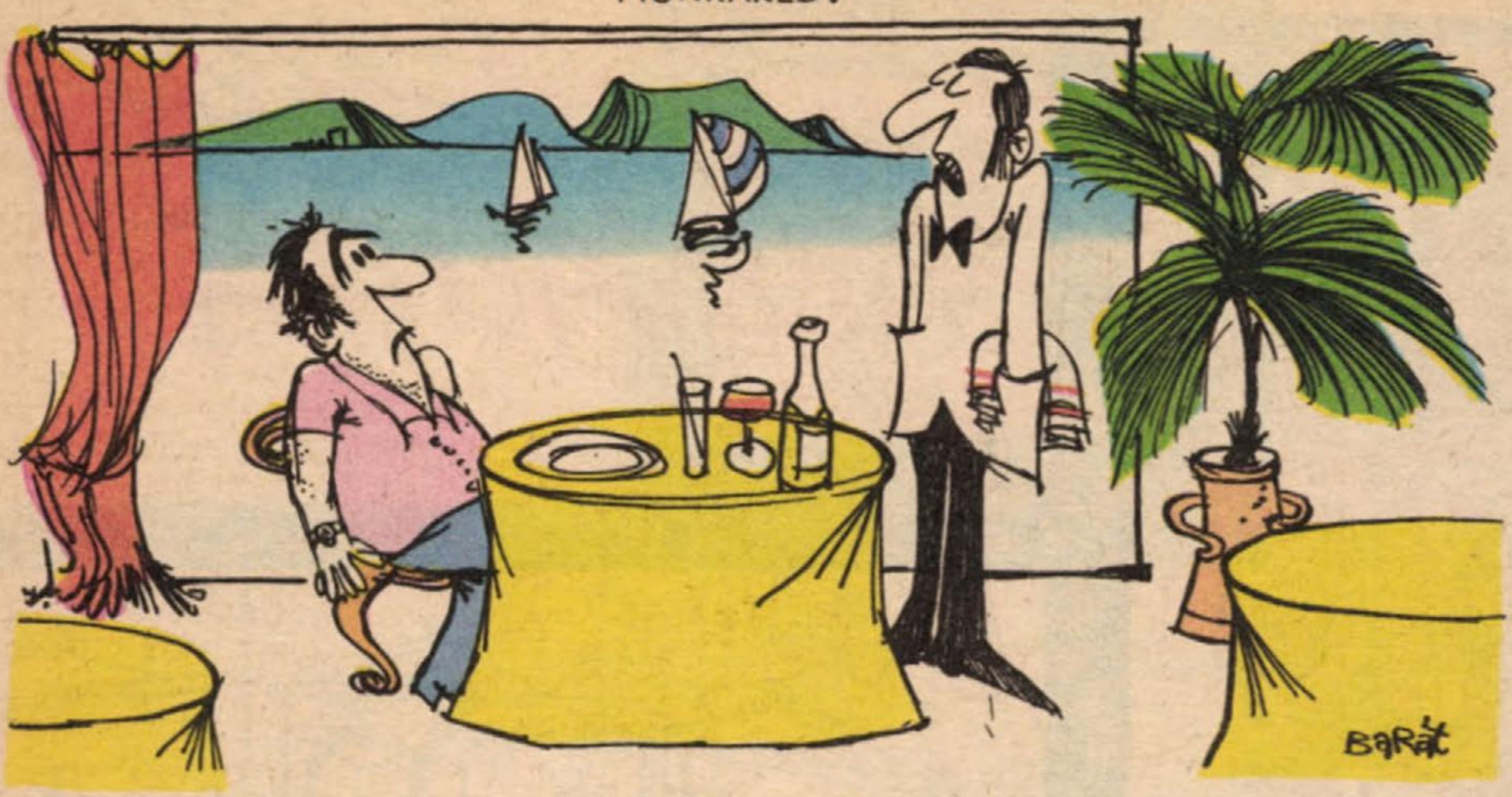

– Higgye el, uram, én lennék a legboldogabb ember a világon, ha a kedves vendéget nem kellene kiszolgálnom...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXIV.)

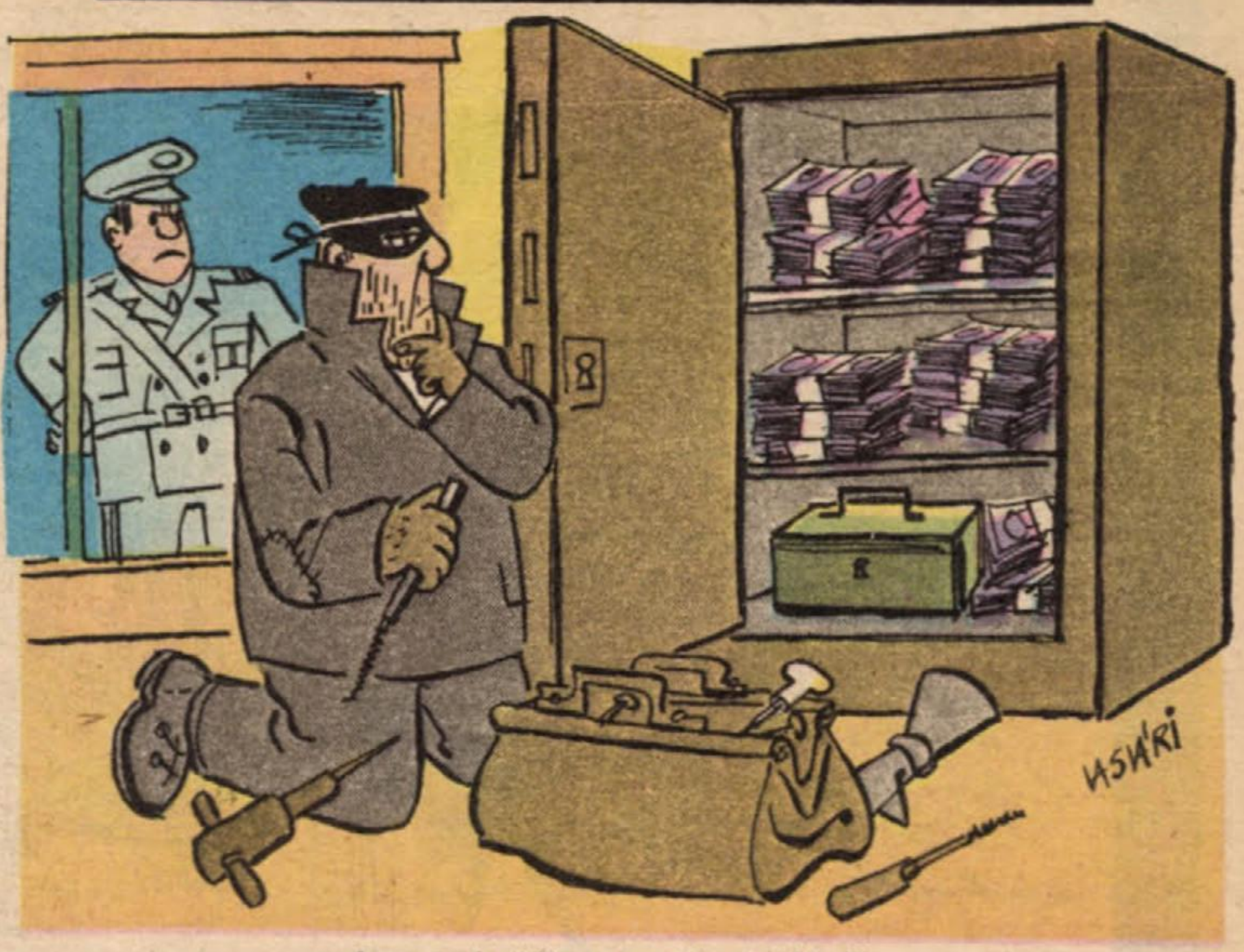

„A tett halála az okoskodás."

(Madách)

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

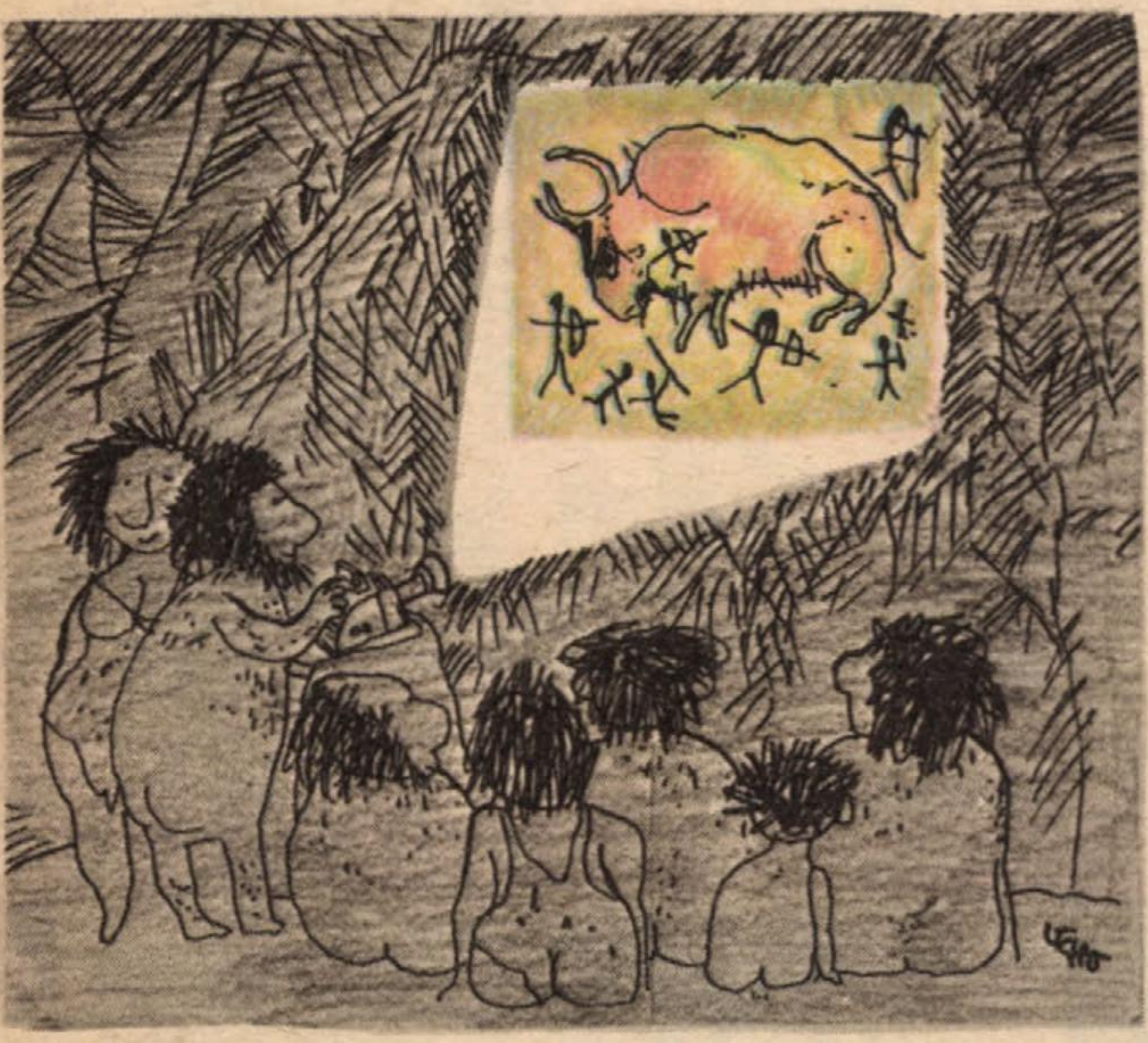

RADIKÁLIS INTÉZKEDÉS

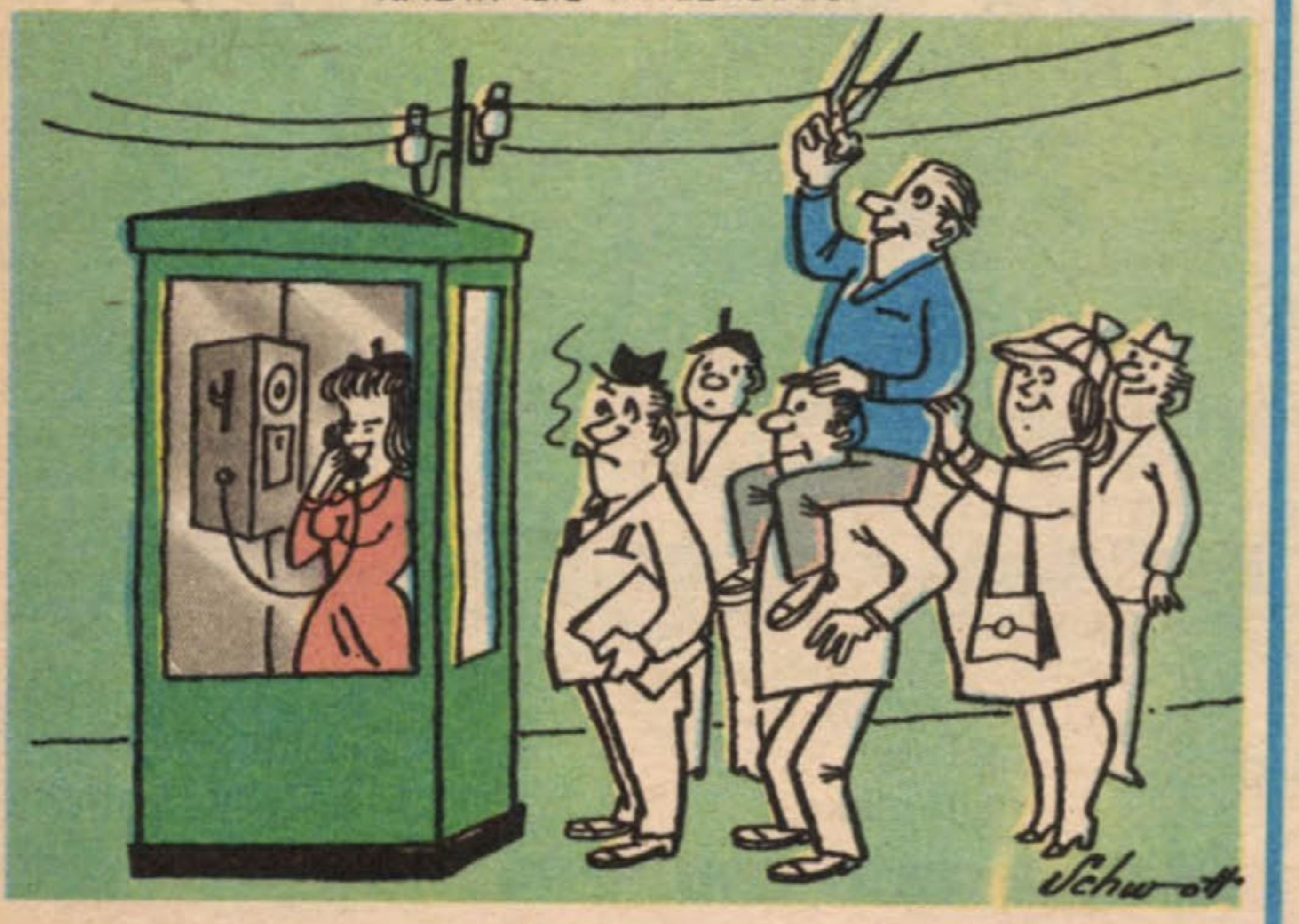

– Elég volt! Húsz perce beszél!

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

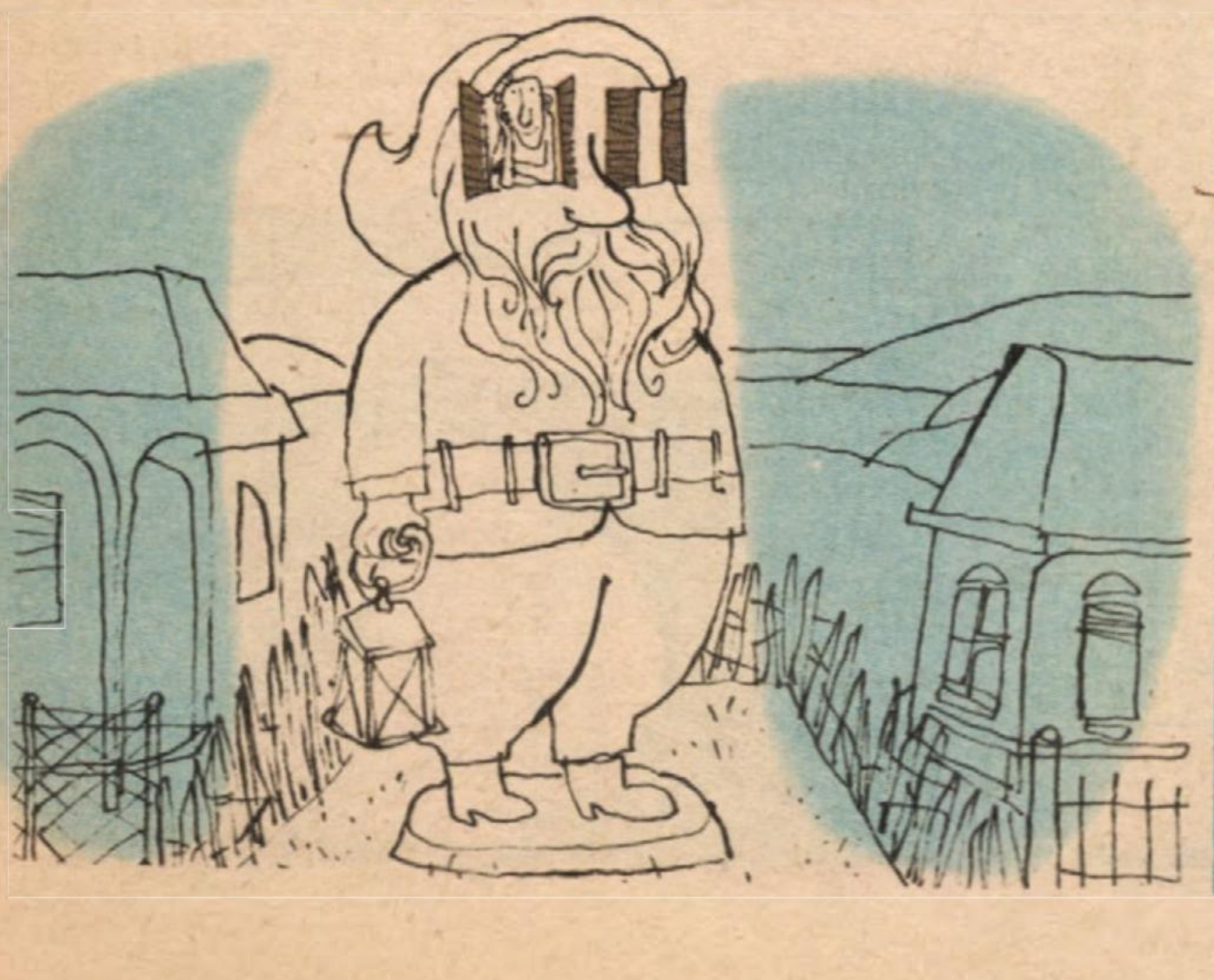

IDEGENFORGALOM

Nyakunkon a főidény. Az idegenforgalom illetékesei a turistaprogram színesítésére bizonyára idén is felújítják jól bevált romantikus játékaikat. Betyárpartikat, kuruc kesergőket, lovagi tornákat rendeznek a vendégek szórakoztatására. Az ilyesmi pontos forgatókönyv szerint megy végbe, és amellett, hogy a külföldieket sokoldalúan tájékoztatja a magyar valóságról, a korhű kosztümbe bújtatott szereplőknek is szép mellékkeresetet biztosít. Csakhogy a tschikosch-, fokosch-, karikasch-romantika kincsestára előbb-utóbb kimerül és akkor az idegenforgalom majd kénytelen lesz történelmünk egyéb mozzanataihoz nyúlni. S a többit aztán nem nehéz elképzelni.

A Befeleturiszt drámai osztálya. A kis titkárnő beszól:

— Az öreg Kondracsek bácsi van itt, főnök.

— Küldje be.

Kondracsek bácsi törékeny aggastyán, úgy nyolcvan körül. A főnök leülteti.

— Mi újság, Kondracsek bácsi?

— Kérem, ami sok, az sok. Én ugyebár három hete játszom Kinizsi Pált a teplincei motelban, de most már nem megy tovább. A megállapodás szerint naponta öt ízben kell táncolnom úgy, hogy a két kezemben egy-egy törököt tartok, a fogam között pedig a harmadikat. Nyugdíjas ember vagyok kérem, sosem voltam egy izomkolosszus, ma már a fogaim sem a régiek. Tessék megérteni, képtelen vagyok három törökkel táncolni. Méghozzá tetszene csak látni, mekkorák azok a törökök. Csupa mahomet alak, csupa nehézsúlyú török. Amelyiket a fogam között tartom minimálisan százhúsz kiló. Ezt már munkavédelmi szempontból sem kívánhatják tőlem. Tessék mondani, nem tarthatnának inkább a törökök a foguk között engem?

— De Kondracsek bácsi, csak nem írhatjuk át a történelmet?

— Nem, hát nem. Akkor legalább hadd táncoljak kisebb törökökkel. Török gyerekekkel.

— Az meg minőségrontás lenne. Súlycsökkentés.

— Akkor tessék megengedni, hogy néhány hétre szerepet cseréljek az unokaöcsémmel. Ő még remek erőben van és Caraffát játssza a mézelőmadari tavernában. Majd ő táncol maguknak a három törökkel, közben én csendesen nyakazgatok helyette Madariban és egy kicsit kiszuszogom magam. Uram, értse meg, békességre vágyom.

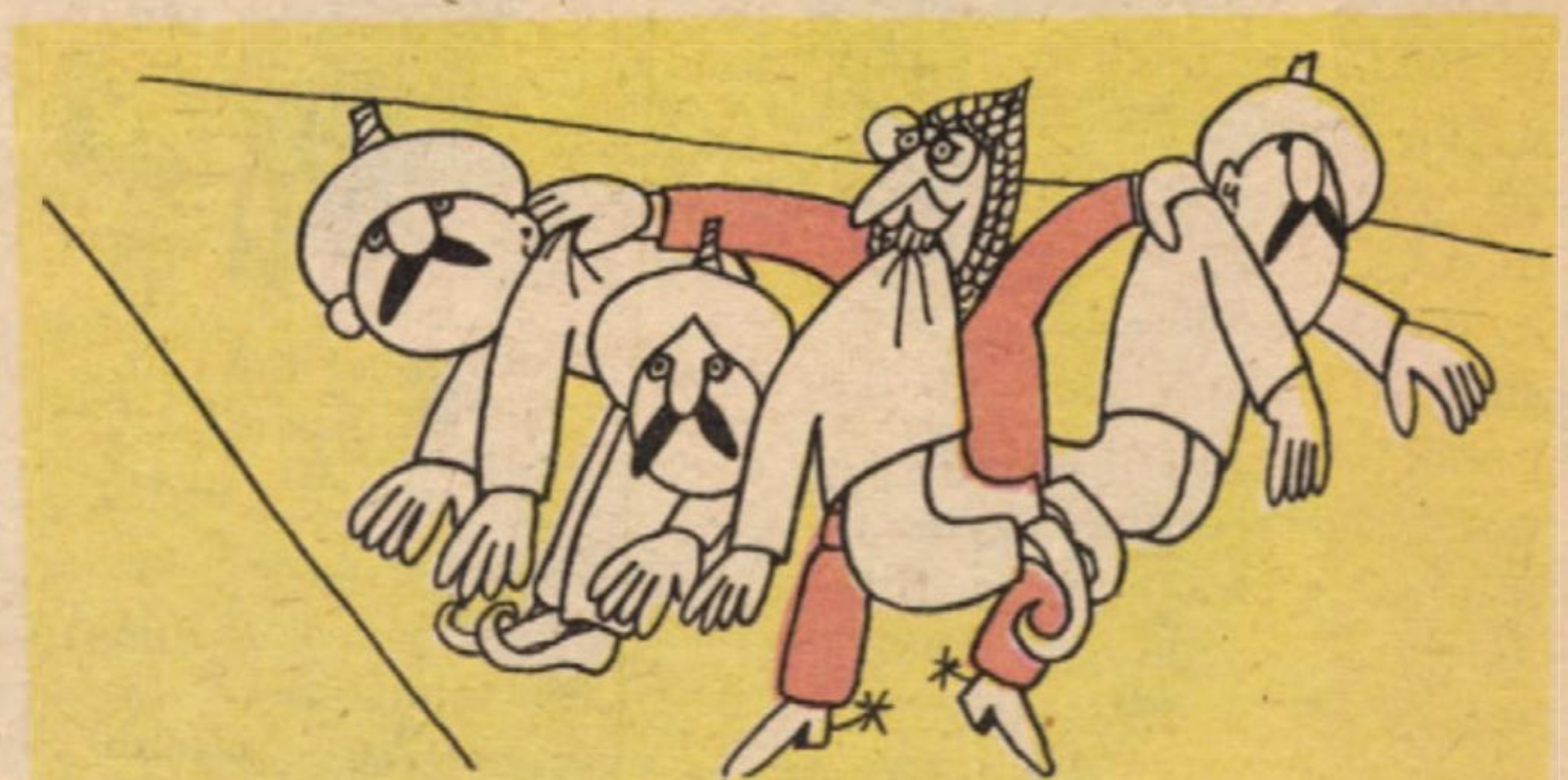

Ezalatt a zenei osztályon egy nagyhajú gitárost leckéztet a vezetőség.

— Kulhanek, maga már megint rock and rollt énekelt a végvárakon. Tinódi Lantos Sebestyén szerepében. Hát elment a sütnivalója?

A gitáros elővett egy darab papirost.

— Egy szót sem szólok. Előbb hallgassák meg, milyen szövegeim vannak.

Mélyet sóhajtott, olvasta:

„Sok könnyhullatással ők siratják vala
Mint édes atyjukat ohítják vala,
Úrnak két szép leánymagzatja vala
Édes atyjukat ők kesergik vala."

A gitáros felnézett a papírból:

— Vala, vala, vala... Na, mondhatom. Aztán csodálkozunk, ha szidják a könnyű műfajt. Az a turista devizát ad kérem, annak néha egy kis subidubi is jár a valavala mellé.

— Kulhanek, értse meg: subidubiról szó sem lehet Tinódinál.

— Akkor hadd cseréljek Kvitt Ritával, aki most Cinka Panna a kiskándi kempingben. Valavalázzon Rita a végvárakon, én majd nyomom a cigánynótákat Kiskándon. Uram, egy énekesnek sikerélményre van szüksége.

— Felejtse el, Kulhanek. A kiskándi Cinka-show az idegenforgalmi évad nagy szenzációja.

— Óriási — mondta az énekes. — Ennyit nem tesznek meg az embernek. Naponta nyolc végvárban kell hakniznom azért a nyomorúságos gázsiért. Méghozzá gyalog. Mire Esztergomból Egerbe kutyagolok, teljesen lerobbantam. Legalább kocsit adnának.

— Tinódi Lantos Sebestyénnek? Egy vándorénekesnek? Tisztelem a stílusérzékét, fiam.

— Igen. Hát akkor tudja mit, mester? Én most fogom magam és átmegyek az ORI balatoni műsorába.

— Ezt nem teheti. Akkor velünk mi lesz?

— Magukkal? Maguknak daloljon Ilosvay Selymes Péter.

Peterdi Pál

A JUBILEUMI KARIKATÚRA-KIÁLLÍTÁS RAJZAIBÓL

Harminc év karikatúráinak seregszemléje az Ernst Múzeumban
(Megtekinthető június 22-ig)

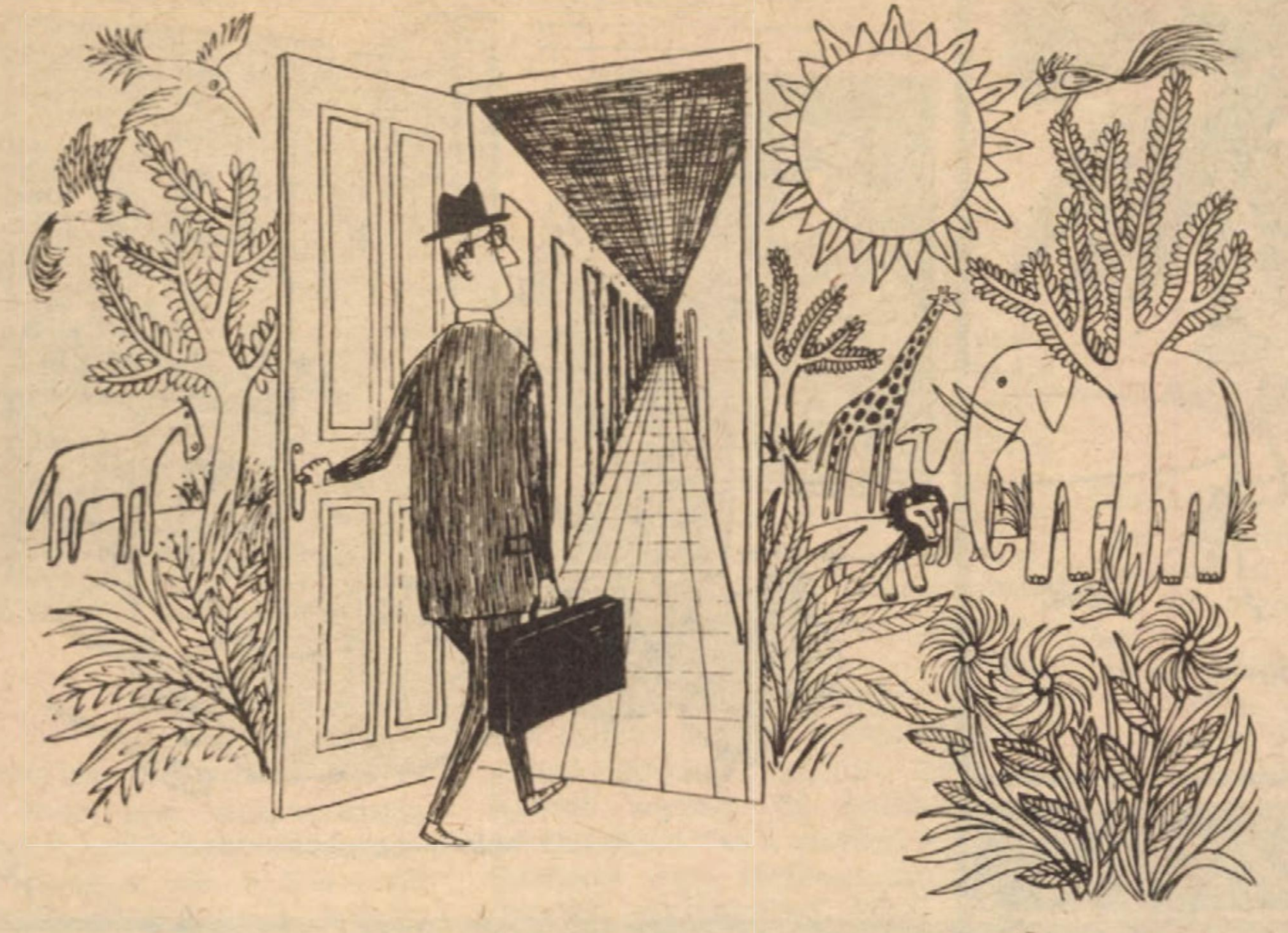

ÉDEN VÁRNAI

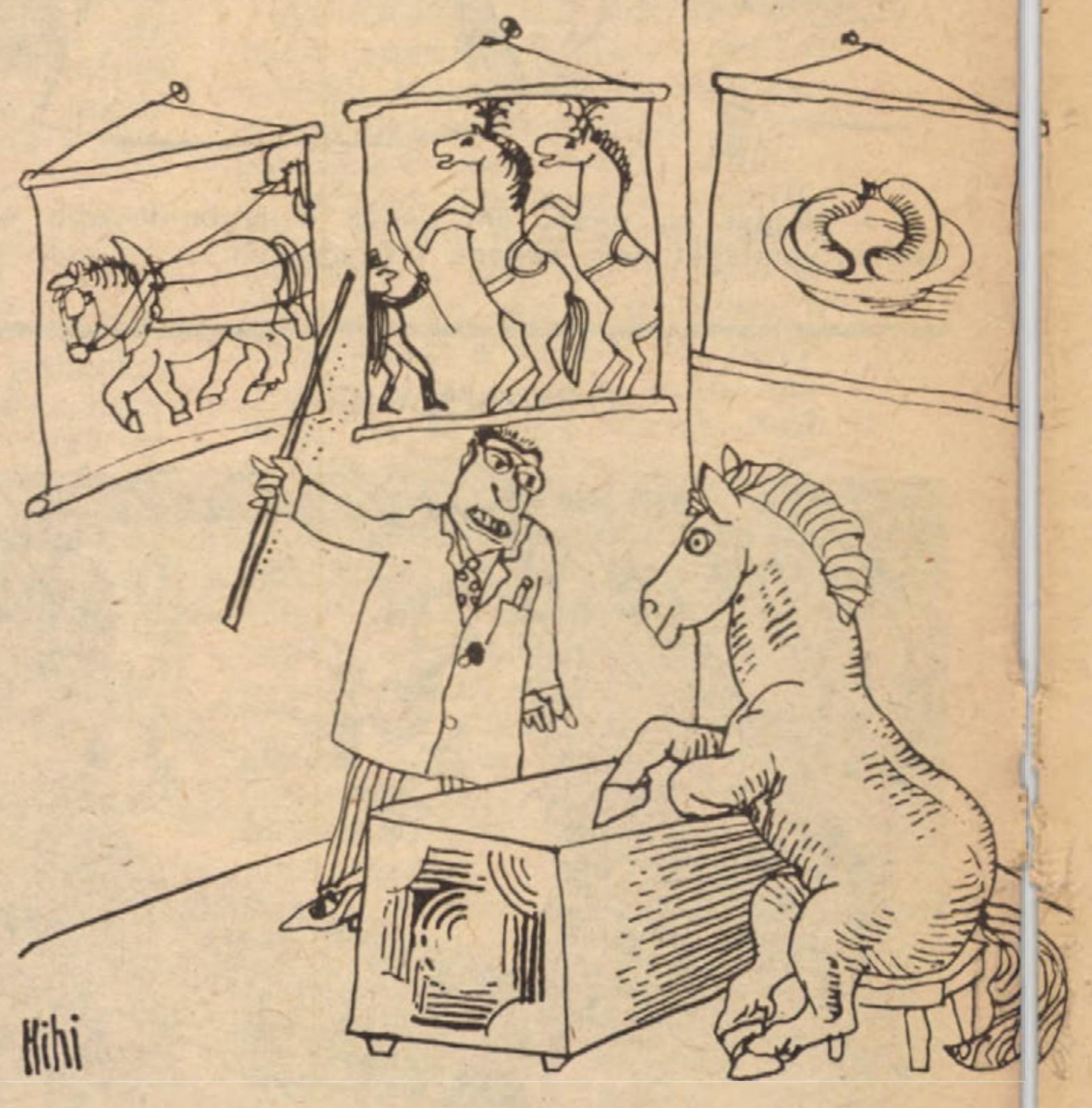

PÁLYAVÁLASZTÁS HEGEDŰS

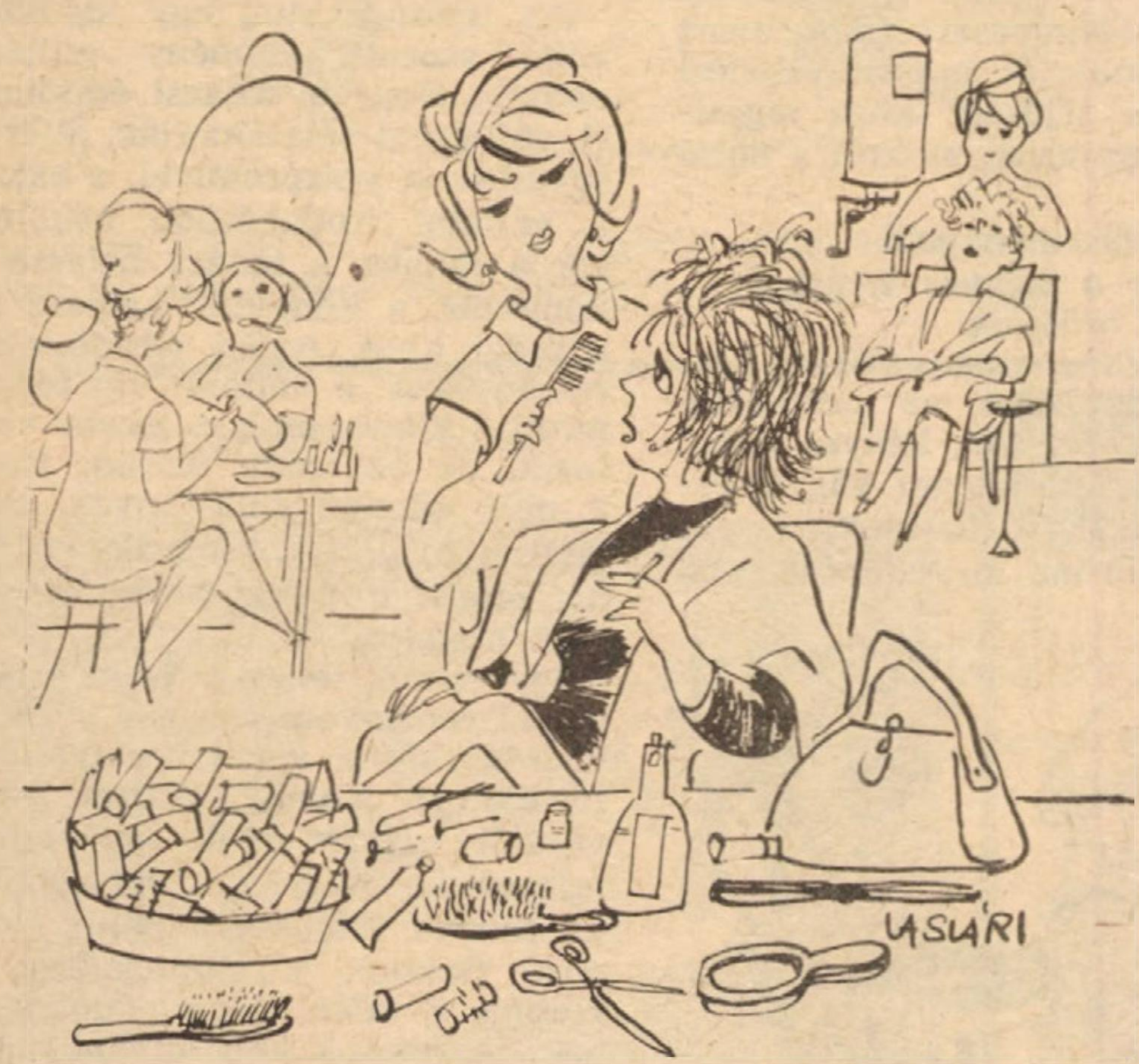

– Egy sima kis temetési frizurát, Pirikém!

VASVÁRI

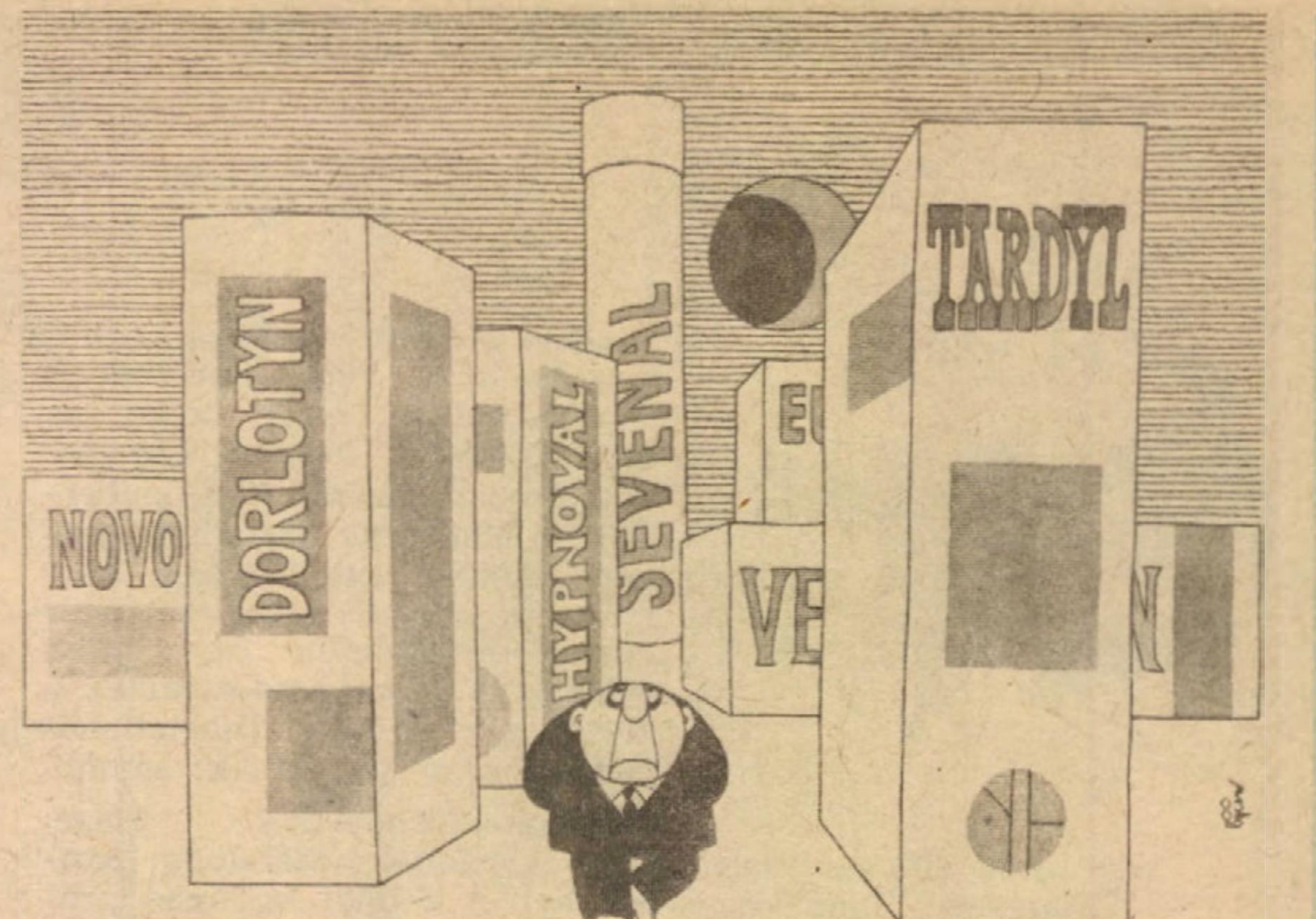
NOVO
DORLOTYN
HYPNOVAL
SEVENAL
EU
VE
TARDYL
N

ALVÓ VÁROS BALÁZS-PIRI

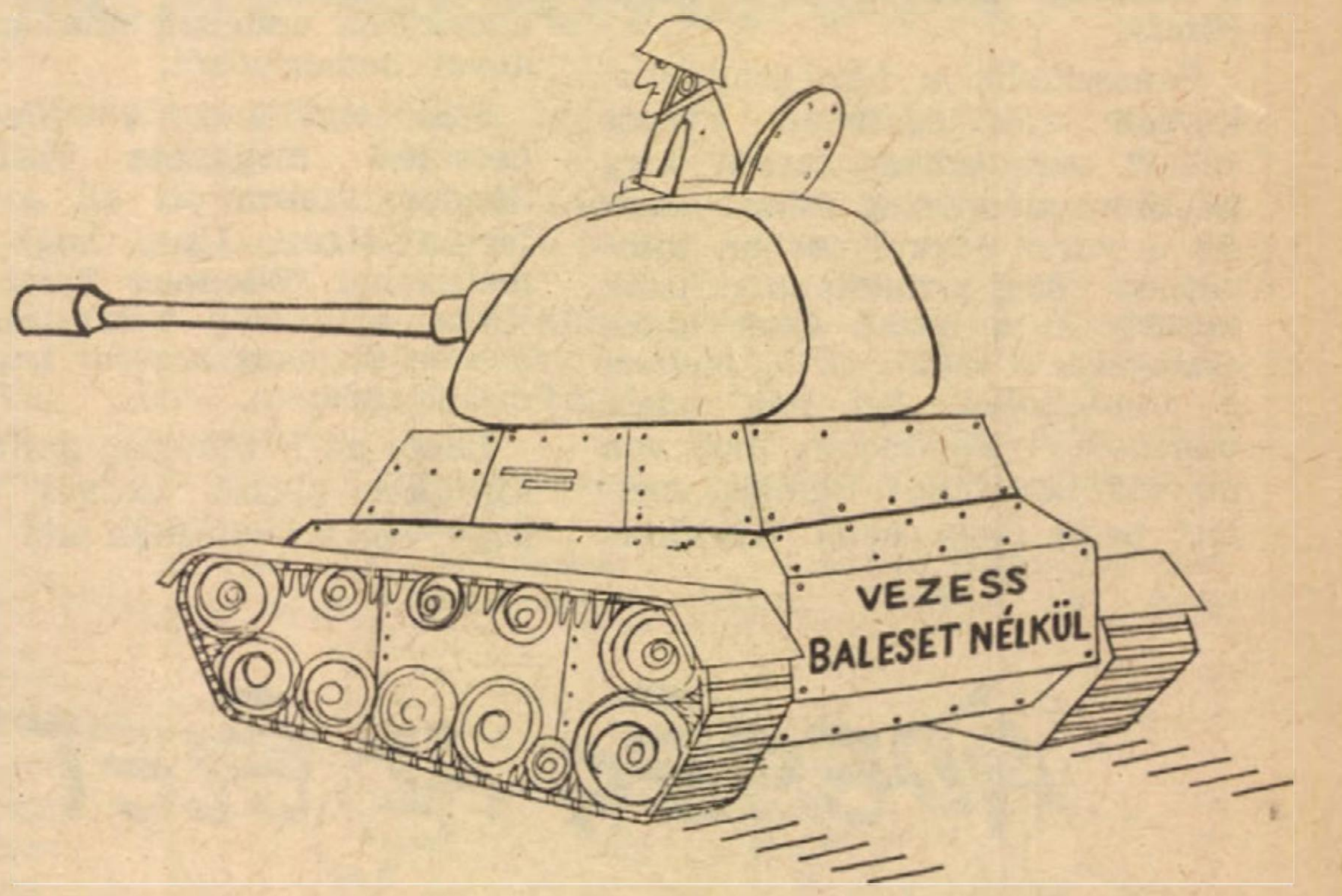
VEZESS
BALESET NÉLKÜL

FIGYELMEZTETŐ TÁBLA KAJÁN

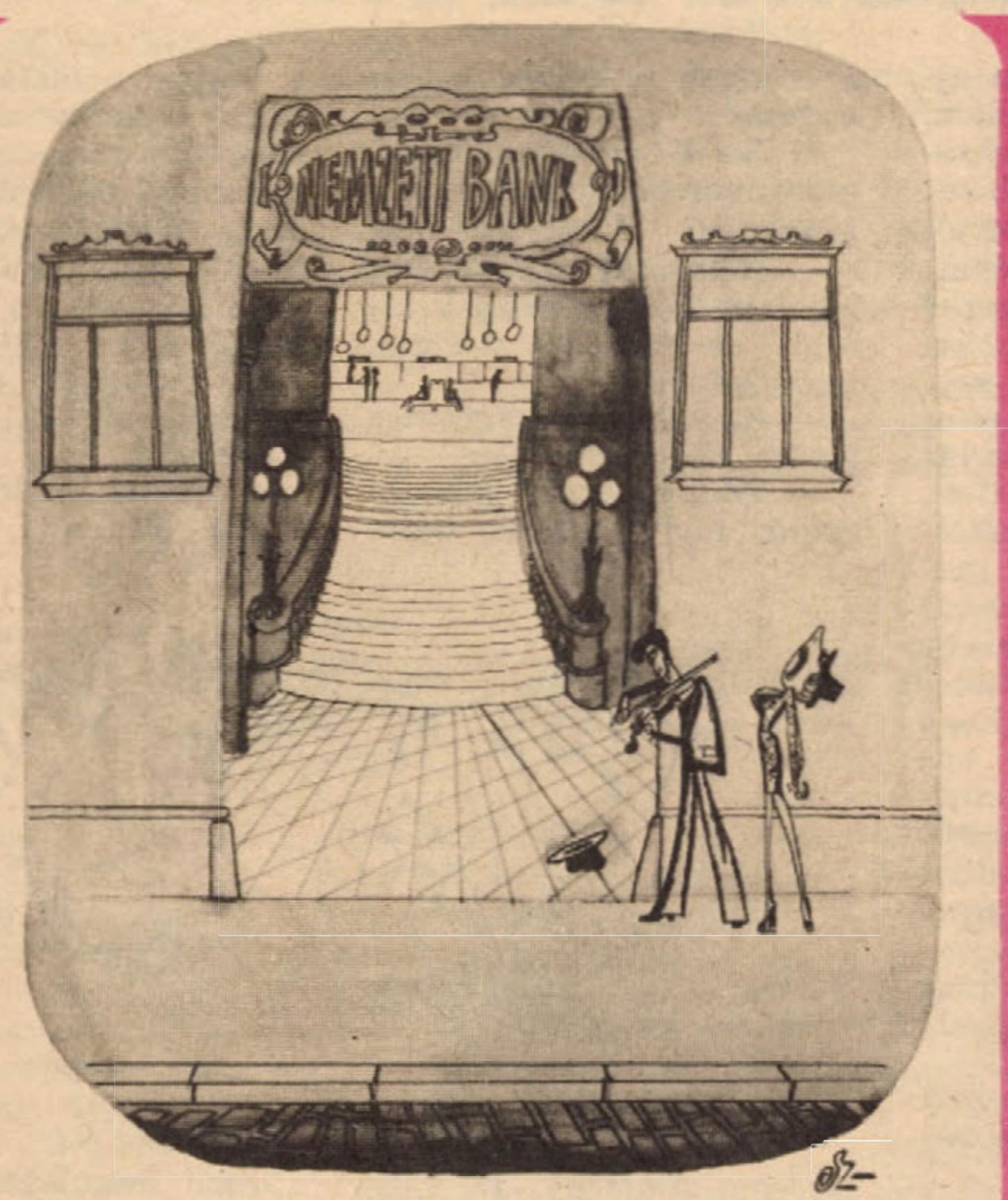
NEMZETI BANK

UTAZNI SZERETNÉNEK SZŰR-SZABÓ

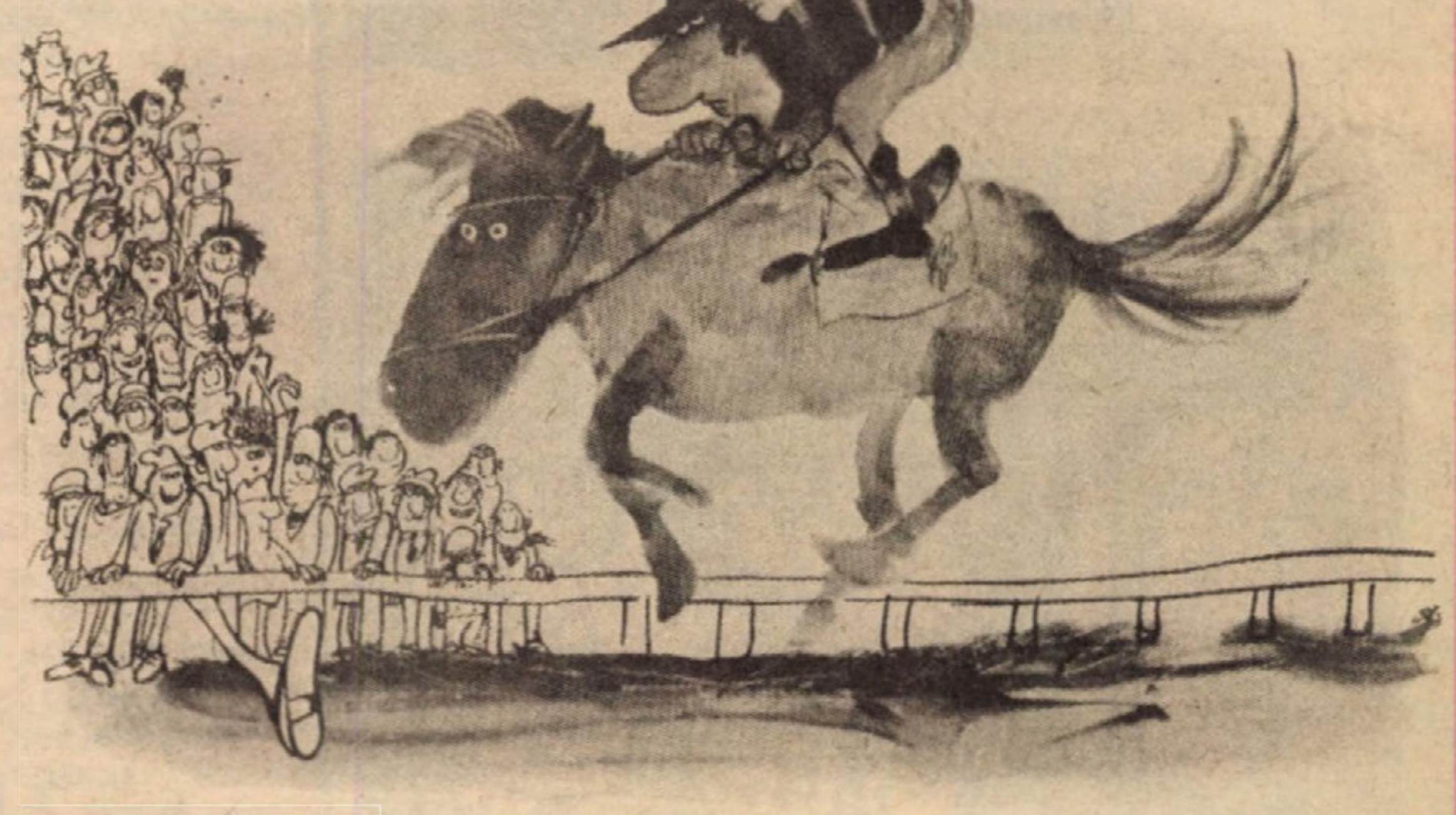

SPORTSZERŰSÉG SAJDIK

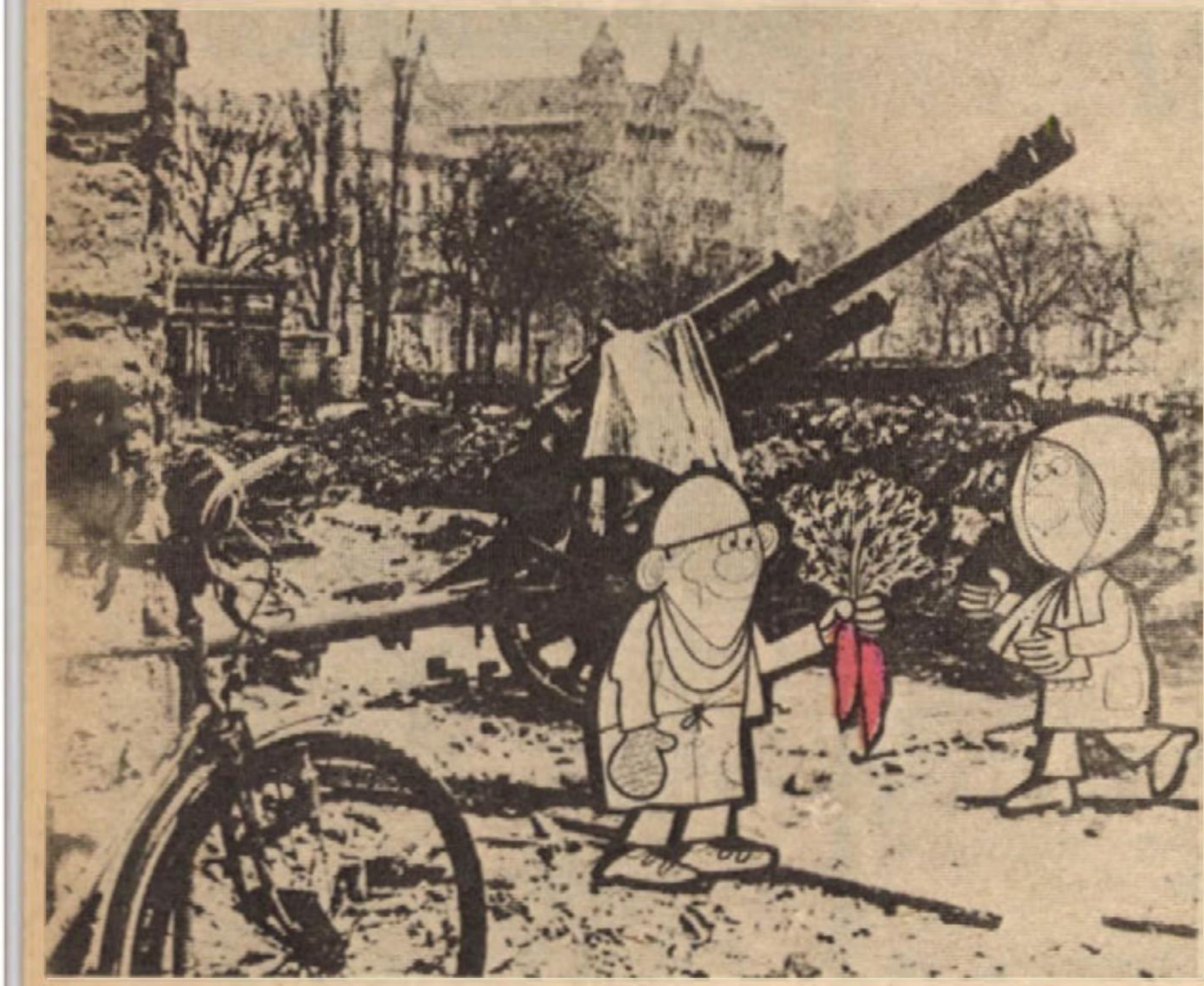

AZ ELSŐ RANDEVÚ 1945-BEN FÜLÖP

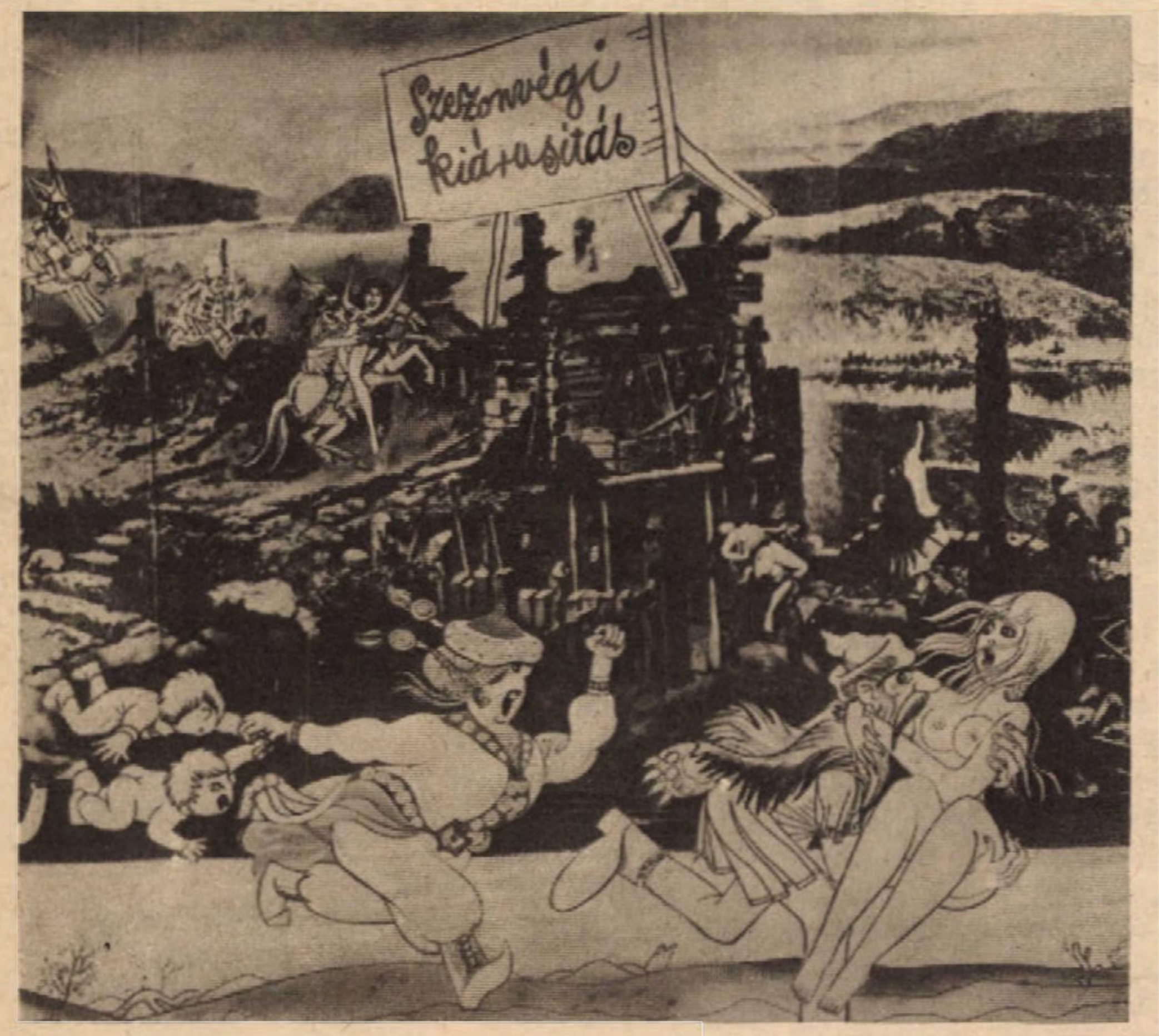
Szezonvégi kiárusítás

RÉSZLET A MAGYAROK BEJÖVETELÉBŐL MÉSZÁROS

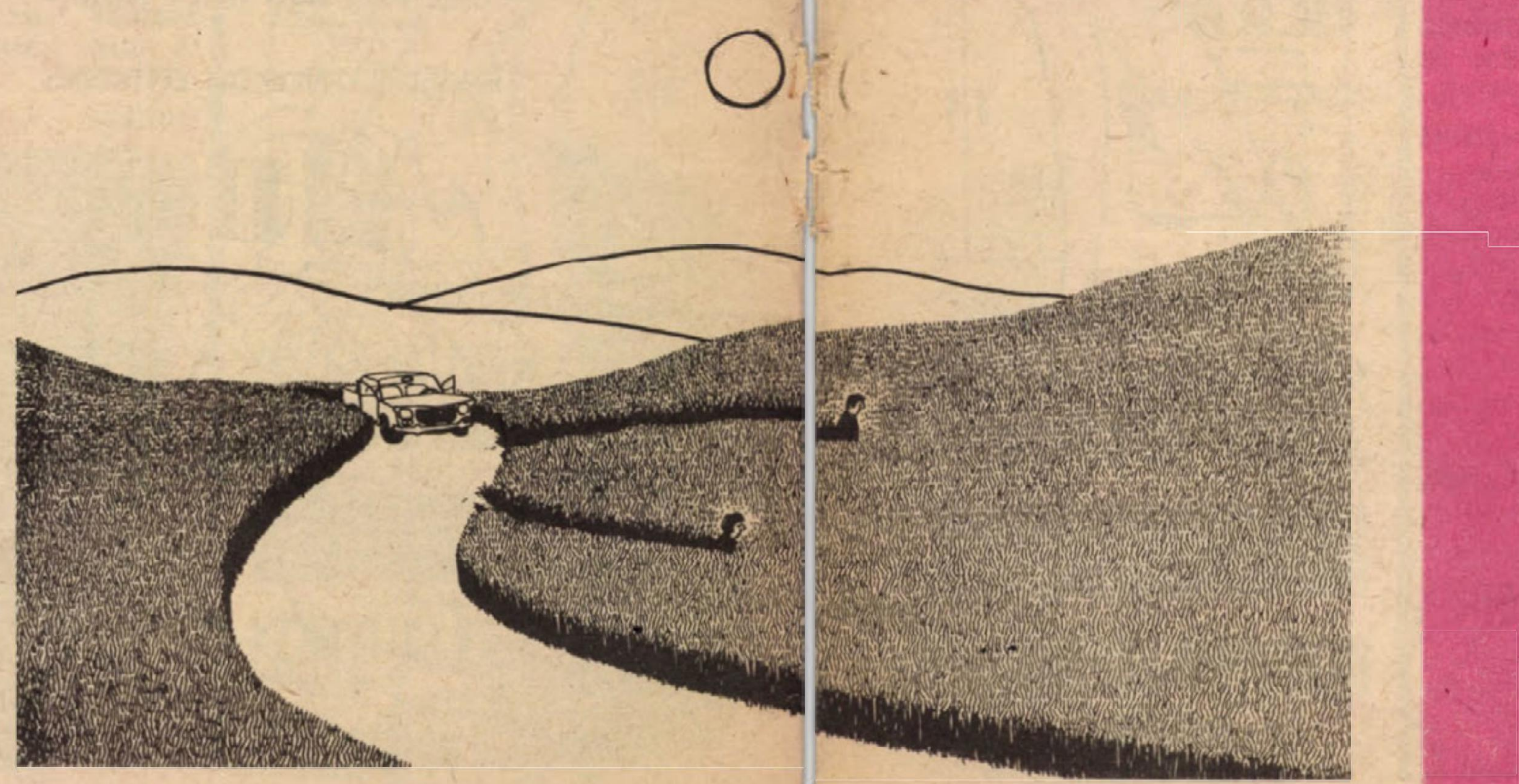

VISSZA A TERMÉSZETHEZ BRENNER

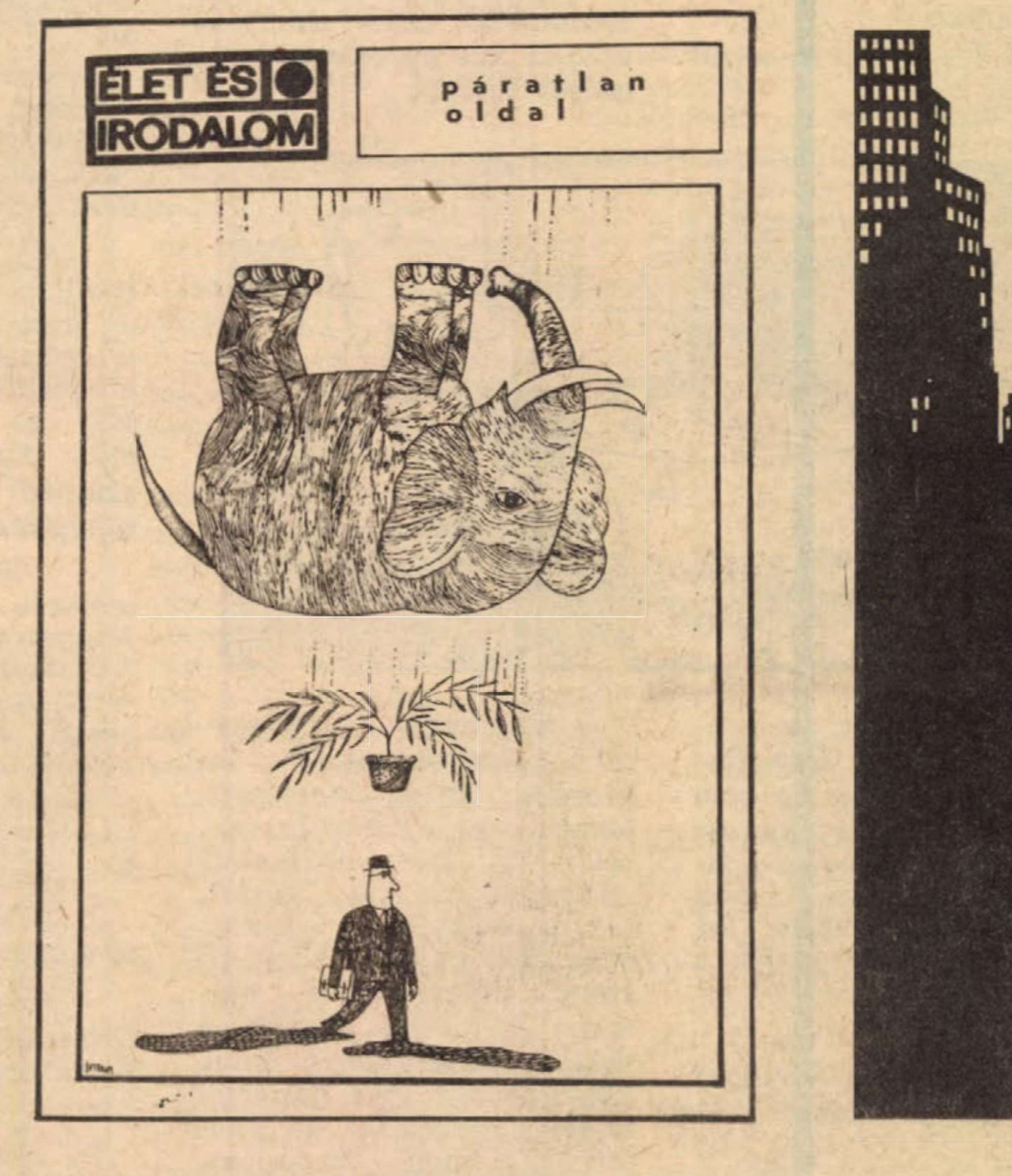
ÉLET ÉS IRODALOM
páratlan oldal

RÉSZLET A SAJTÓ-PARÓDIÁBÓL TÓT

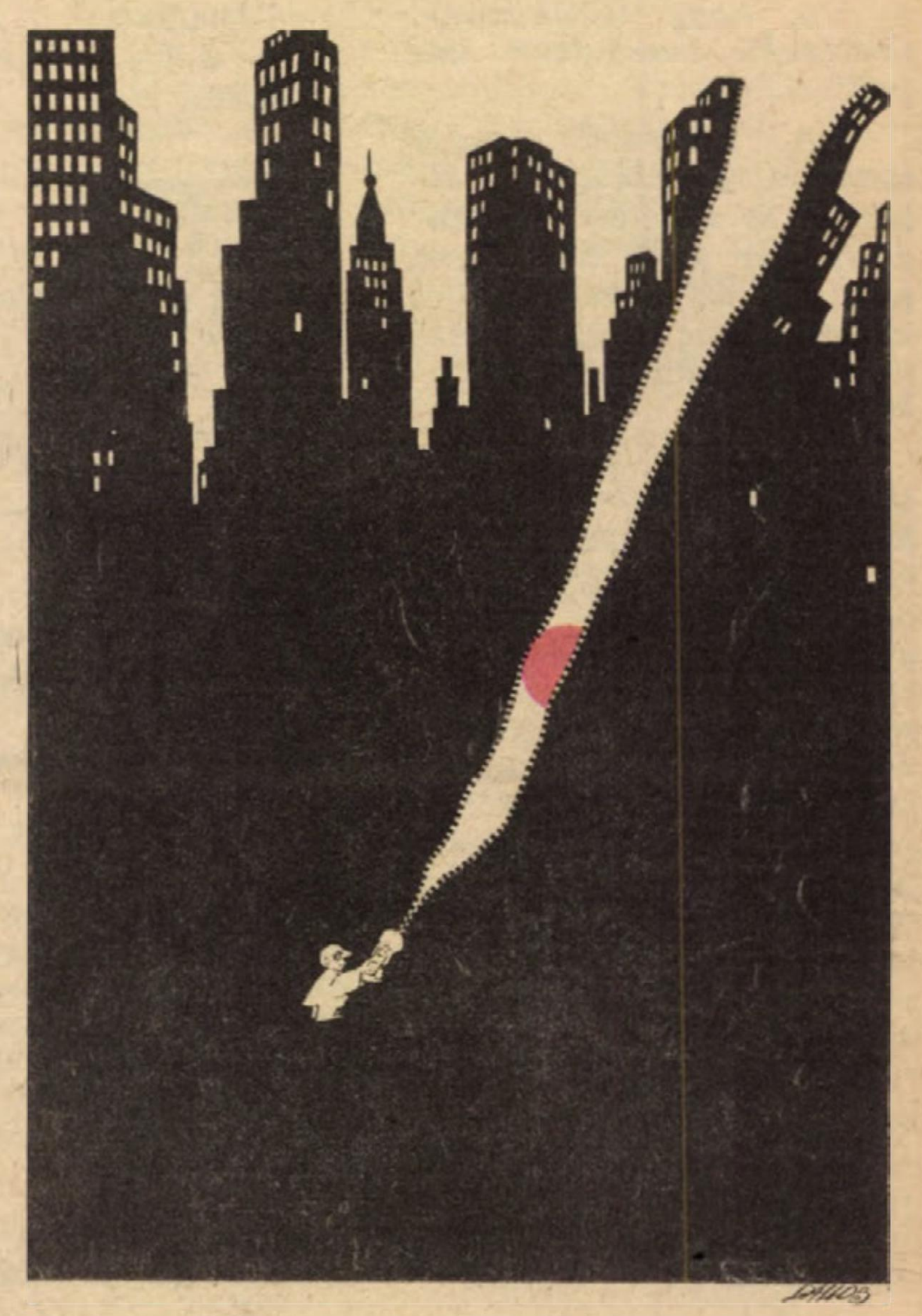

NAGYVÁROS DALLOS

A BOLDOG ÉS A KESERGŐ SÜMEG

BOLDOG lehet Sümeg: szép tája, sok ódon háza, számtalan műemléke számos turistát vonz. Sok látványossága közül kettő különösen kiemelkedik. Az egyik a vár, a Dunántúl legnagyobb romvára. A másik: Kisfaludy Sándor háza. Itt született, itt élt sokáig, itt táblabíráskodott, itt halt meg a kesergő és a boldog szerelemről verselő Himfy.

Panaszkodik a ház gondnoka: kevesli a látogatókat. Évente 10—12 ezer ember fordul meg itt, önmagában elég csinos szám, de a várat sokkal többen látogatják. Főleg a fiatalabb turisták kerülik el a házat. Őket hiába csalogatja a költő: *„Ülly mellém a kandallóhoz, Fel van szítva melege...”* Egyáltalán, hol van ma már kandalló? Fűtőtest mellett pedig nem lehet Kisfaludy Sándort olvasni. Aztán honnan is vennék a könyvet, amelyből a Himfy-dalokat, vagy netán az eredeti magyar regéket elolvashatná az érdeklődő ifjú emberke? Ki emlékszik arra, hogy mikor jelentek meg utoljára Magyarországon Kisfaludy Sándor versei? Rákérdezek: itt, a saját múzeumában, kapható-e valami a költő műveiből? Tehetetlenül széttárt karokkal felelik: semmi.

Irodalomtörténészek dolga, hogy kijelöljék Kisfaludy Sándor helyét a honi költészet protokoll-listáján. Tudjuk: nem a legelső sorban ül halhatatlanjaink között. De a sümegi vár sem tartozott soha történelmünk legdicsőbb emlékhelyei közé. Mégis több látogatot vonz, a maga üres falaival is, mint a költő szülőháza. Úgy látszik, az utókor jobban megbecsüli a pengével hadakozók emlékét, mint a pennával hadakozókét.

Szülőhelyétől a hivatalos megbecsülést megkapta Kisfaludy Sándor: szobra ott áll a Szent István téren. Igaz, hogy csak mellszobor. Ellenben Ramasetter Vince, a gazdag kékfestő-mecénás egészalakos szobrot kapott a másik utcában.

Ebből az a tanulság számodra, soraimat olvasó kedves szülő, hogy végvári vitéznek add a fiadat, vagy pedig a kékfestő iparra, s ha már mindkét pálya telített, csak akkor szánd gyermekedet a poétai pályára!

*

KESERGŐ szavakat hallottam a Kisfaludy Sándorról elnevezett (lám, azért csak becsülik őt is!) művelődési házban az ifjúsági klub tagjaitól. Ők nem azok, akikről a költő így írt:

„A jövendő reményein
Csügg a kényes ifjúság,
A jelenlét örömein
Száguldva csak átalvág...”

Nem, ők nem az örömökön száguldva átalvágó, kényes ifjak: művelődni, szórakozni vágyó, értelmes, modern fiatalok. A rozoga kultúrház meglehetősen kihalt volt nemrég, csak a pingpongozók loptak némi életet a falai közé. Aztán új gazdát kapott a ház, s megpezsdült minden. Most már a pingpongozók csak „szendvics” edzéseket tarthatnak, két irodalmi színpadi próba között ütögethetnek egy keveset. A fuvószenekariak is perlekednek velük, talán attól félnek, hogy a pinponglabda kocogása elnyomja a rézfúvósok hangját...

Az ifjúsági klub egy kis szobába szorult. Remény csillant nemrég, hogy a tanácsi építőipari vállalatot felszámolják, illetve egyesítik a veszprémivel, s akkor a vállalat irodaházába beköltözik a tanács, a tanács helyére a könyvtár, a könyvtár helyére az ifjúsági klub. Aztán lehűtötték a reményeket: a vállalat úgy megy, mintha jönne, csak a gazda változik, de az iroda marad. Ezek a naiv sümegi fiúk-lányok, úgy látszik, még nem ismerik a fizikai tételt: irodaház nem vész el, csak átalakul!

Így aztán tényleg csak a jövendő reményein csügg a sümegi ifjúság: hátha a helyi vállalatok (Ruhagyár, Volán, Mészmű stb.) vezetői egyszer csak kíváncsiak lesznek rá, hogyan, s mivel töltik szabad idejüket a náluk dolgozó fiatalok, s ellátogatnak a klubba. S talán akkor rádöbbennek: segíteniük kell abban, hogy a fiatalok kulturáltabb körülmények között élvezhessék a jelenlét örömeit...

Radványi Barna

ÜDESÉG AZ ÉLET SŰRŰJÉBEN

A művészek klubjában találkozott a Jeles Filmrendező a nagy példányszámú napilapnál dolgozó Riporterrel:

— Jó napot, jó napot — köszöntötték egymást. De a Riporter még hozzátette: — Jó, hogy találkozunk. Szeretnék beszélgetni önnel.

— A sajtónak mindig szívesen rendelkezésére állok — és a Jeles Filmrendező már le is ült. Olyan tartással helyezkedett el a klubfotelban, ahogy a tévé nyilatkozói szoktak nekiülni.

— Ennek a beszélgetésnek az ad időszerűséget — kezdte a Riporter —, hogy megint bemutattak egy új magyar filmet, amelynek valamennyi szerepét civilek játsszák színészek helyett. Ön egyik úttörője volt ennek az irányzatnak: filmjeiben mindig szívesebben szerepeltet gépírónőt, agronómust vagy kohászt, mint profi-színészt. Megmagyarázná ennek mélyebb művészi okait?

— Készséggel. Egyszerű és cáfolhatatlan a magyarázat. A film elsőrendű feladata, hogy kutató szemét, a felvevőgép lencséjét, az élet sűrűjébe merítse.

— Aha. Az élet sűrűje. Értem.

— Nos — mondta tovább a Rendező —, aki nyakig benne él ebben a bizonyos sűrűben, nyilván jobban is ábrázolja az ott élő embert, mint a színész, aki sohasem gépír, nem agronomizál és nem kohászik. Világos?

— Hogyne.

A Jeles Filmrendező folytatta:

— A másik ok: a rendező jobban tud irányítani, játékot vezetni, ha nem színésszel dolgozik, hanem amatőrökkel. Mert a színésznek művészi elvei vannak, elképzelései az alakításról; és ez gyakorta nem egyezik a rendező elgondolásával.

— S mindig a rendező elképzelése a helyes?

— Hát ez aztán magától értetődő — mondta a Rendező. És hozzátette: — A harmadik ok pedig: az üdeség.

— Üdeség?

— Az. A hivatásos színész ezzel áll a kamera elé: na, most alakítok, megformálom ezt vagy azt a figurát. A szakmától érintetlen, naiv dilettáns viszont üde tisztasággal önmagát játssza.

— Önmagát? — a Riporter elgondolkozott. — Mondja, drága mesterem, ismeri a régi görög tanmesét a malacvisításról? Athénban versenyt hirdettek a malachang utánzására. Két pályázó közül az egyik nagyszerűen utánozta a kívánt hangot, a másik ravasz akart lenni, köpenye alá igazi malacot rejtett, rángigálta az állat farkát, hogy visongjon. Csúnyán megbukott vele; a másik, a hangutánzó nyert.

— Ósdi mese — hárította el a Filmrendező. — Még csak az kellene, hogy Arany Jánost is a fejemre idézze, a valóság égi másával... Mi már túl vagyunk ezeken az elavult elveken, uram. A modern művészet más alapokon áll.

— Pardon... Tehát modernség, hogy valamit olyanokkal csináltassunk, akik ahhoz a valamihez nem értenek?

A Jeles Filmrendező gorombán akart válaszolni, de nem volt erre alkalma, mert egy ragyogó arcú harmadik személy jelent meg az asztaluknál: Kiváló Színművész, számos színpadi remeklés, film és tévéjáték hőse.

— Óriási! — kiáltott lelkesen a Színművész. — Nagyszerű új és modern filmkísérletben veszek részt, ma volt az első forgatási nap. Csupa színész játssza a szerepeket, csak a rendező nem hivatásos: bérelszámoló egy nagyüzemben.

A Filmrendező elsápadt, támolyogva felállt:

— Civil akar rendezni? Diploma nélkül? És az én fizetésemet kapja? Felháborító!

És távozott.

Erdődy János

HIRDETÉS

VIGYÁZZON A BŐRÉRE!

FŐZÉS KÖZBEN A GŐZT, A PÁRÁT ELSZÍVJA A

STANDARD

KONYHAI LÉGTISZTÍTÓ

MECHANIKAI MŰVEK

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MI A STÁTUSSZIMBÓLUMUK?

Endrődi István:

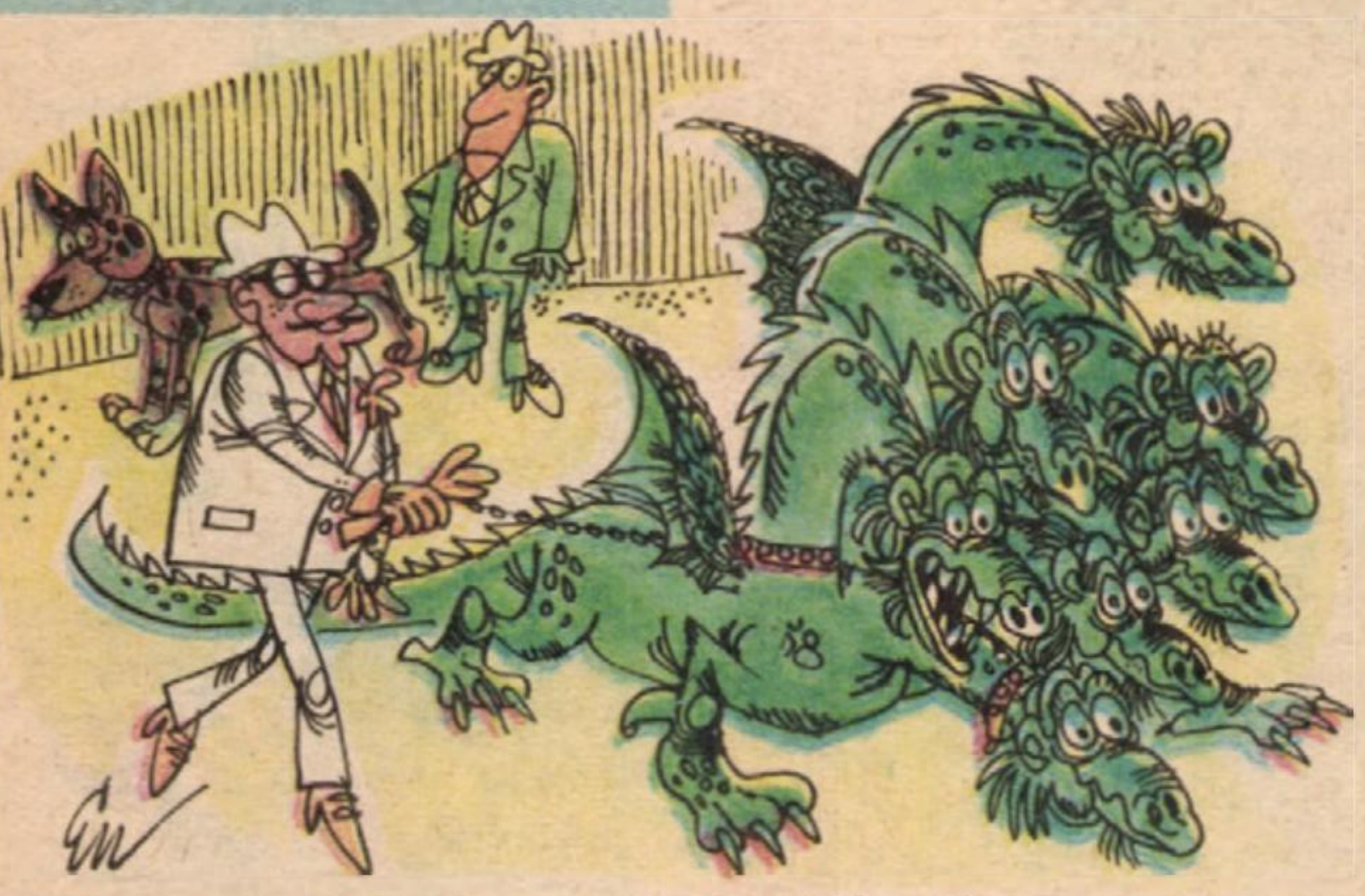

– Egy apart kis hétfejű sárkány . . .

Szűr-Szabó József:

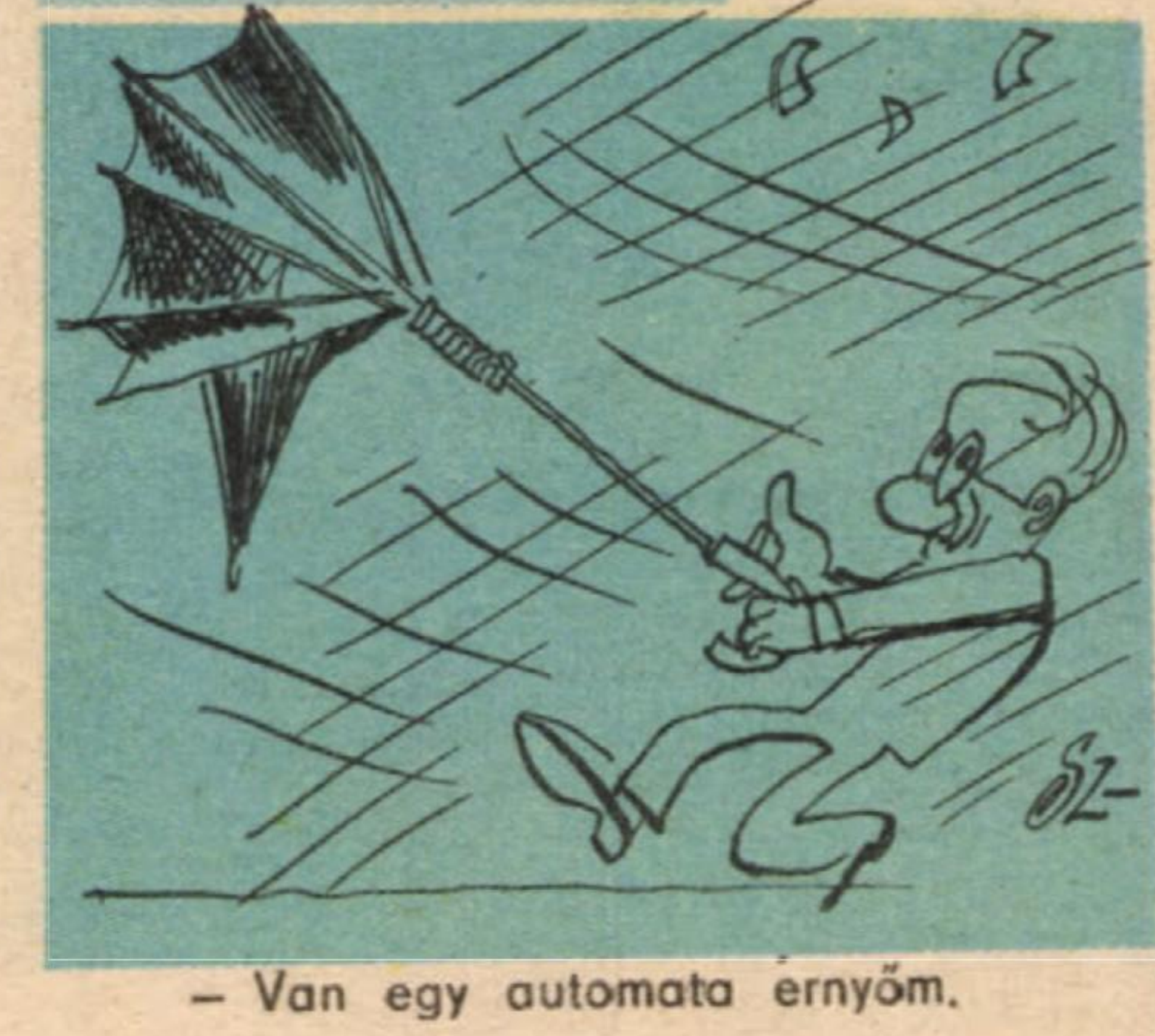

– Van egy automata ernyőm.

Várnai György:

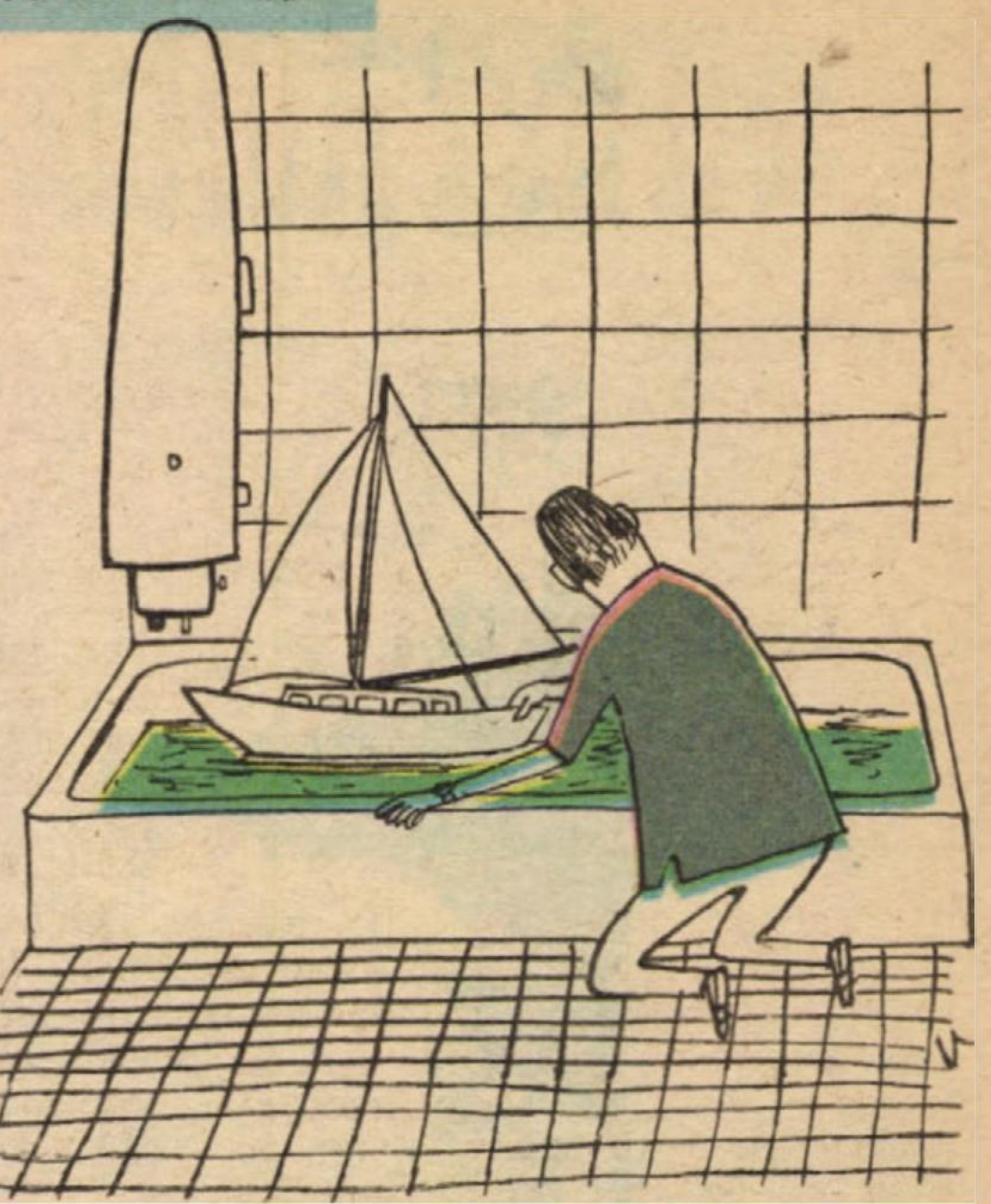

– Vettem egy vitorlás-jachtot . . .

Hegedűs István:

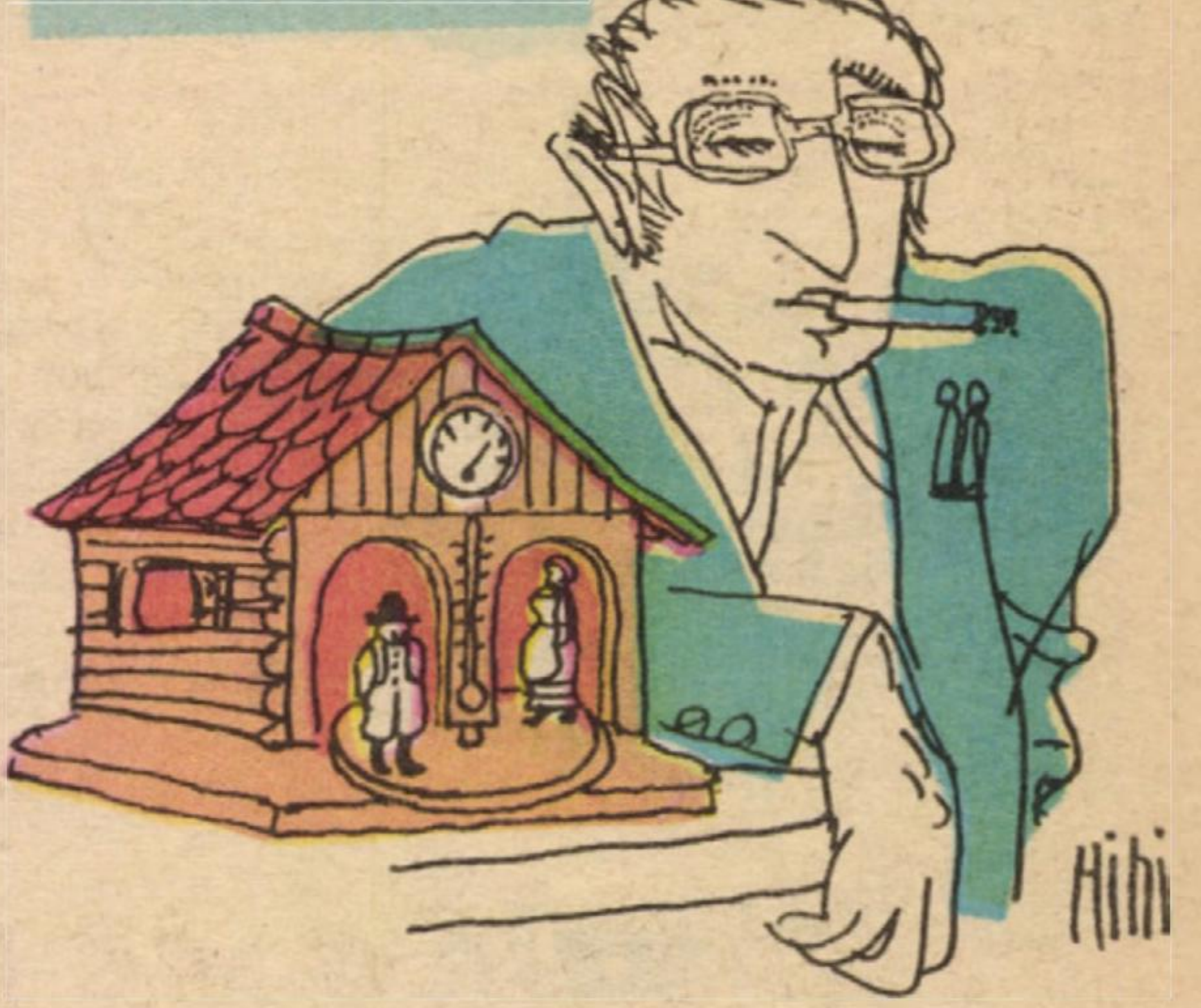

– Van egy kis faházam.

Balázs-Piri Balázs:

– Sellőt tartok a kerti medencében . . .

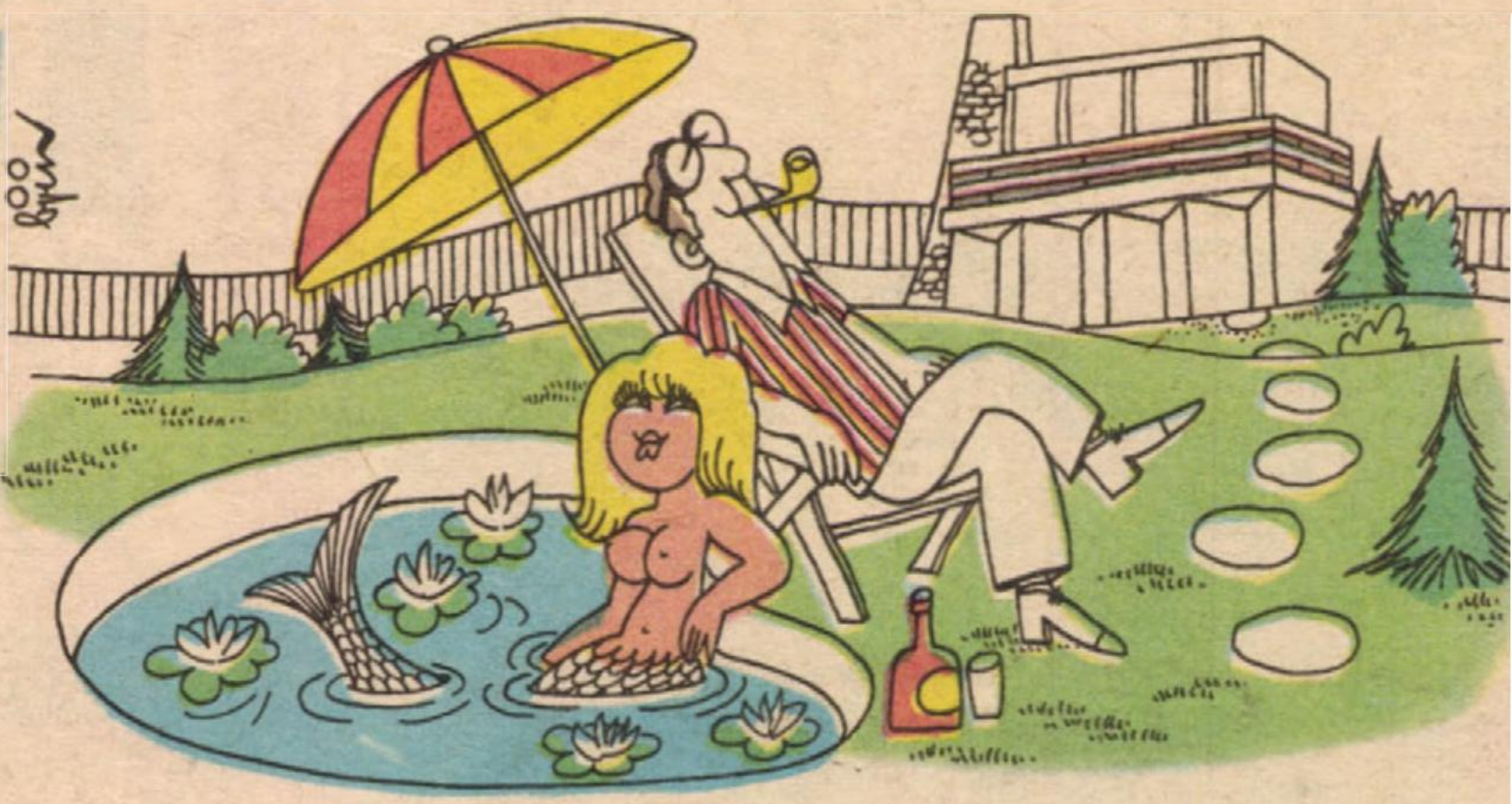

Brenner György:

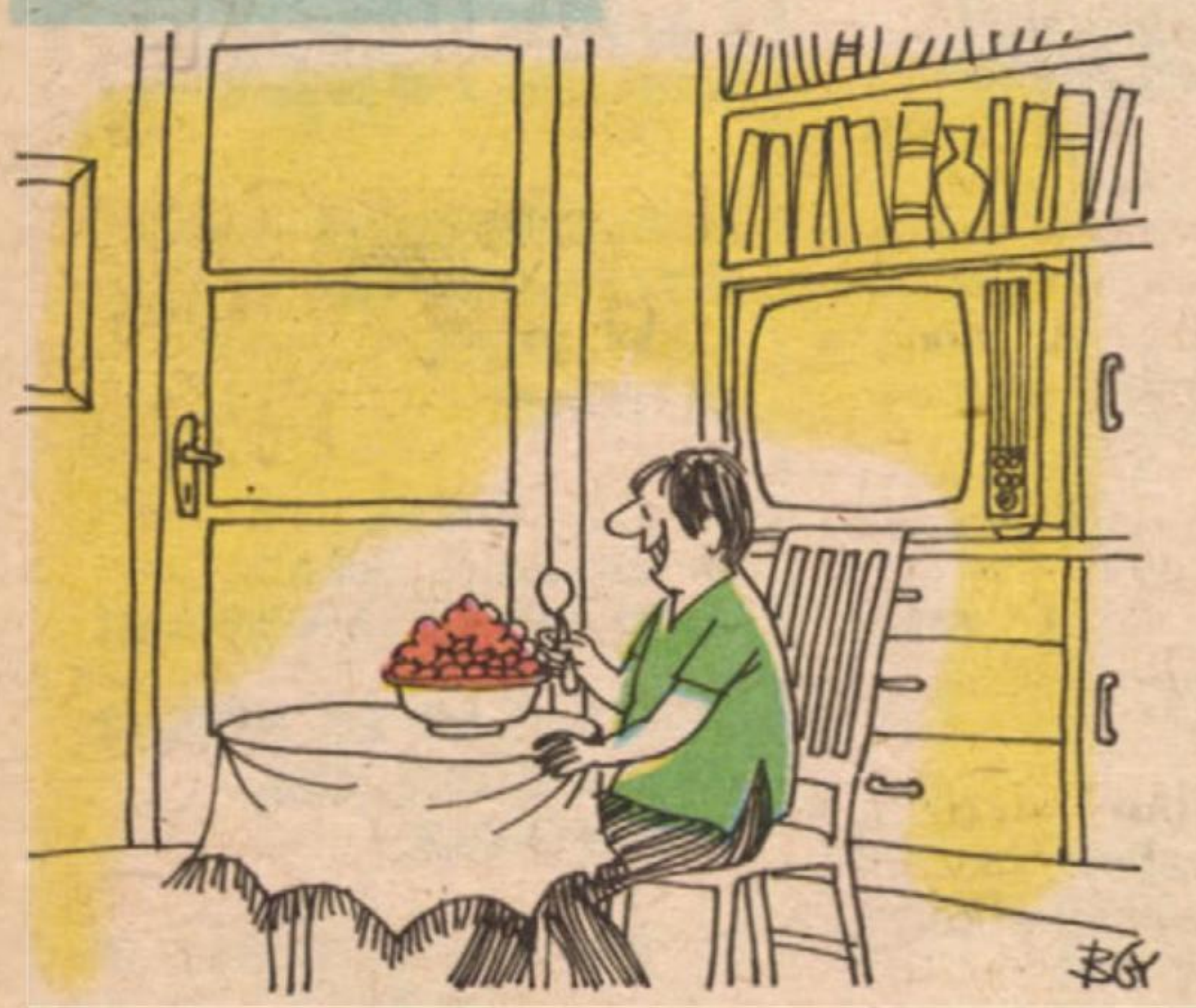

– Primőr-szezonban egy kiló eper tejszínhabbal.

Erdei Sándor:

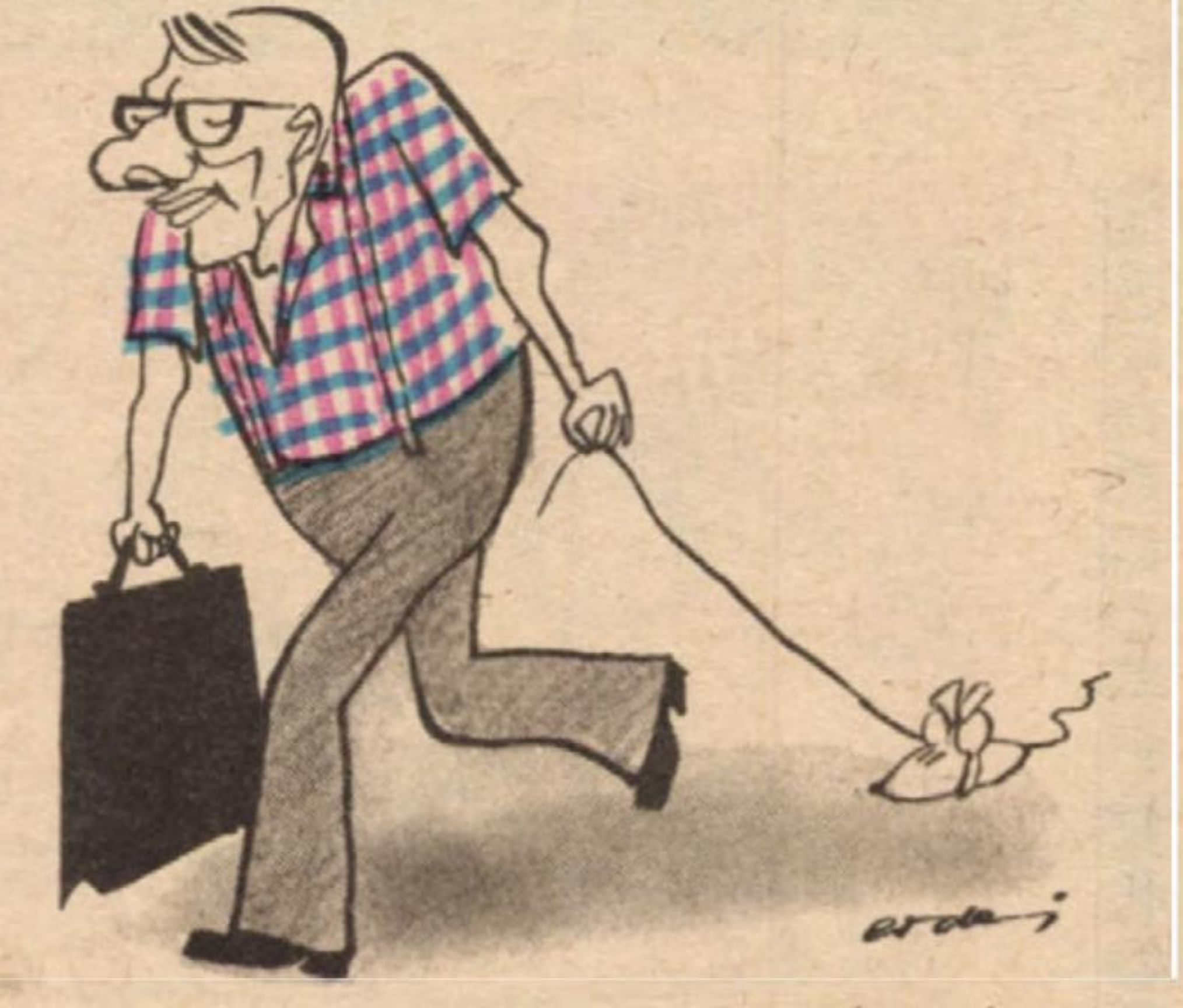

– Kisember vagyok, az én státusszimbólumom egy fehér egér.

Sajdik Ferenc:

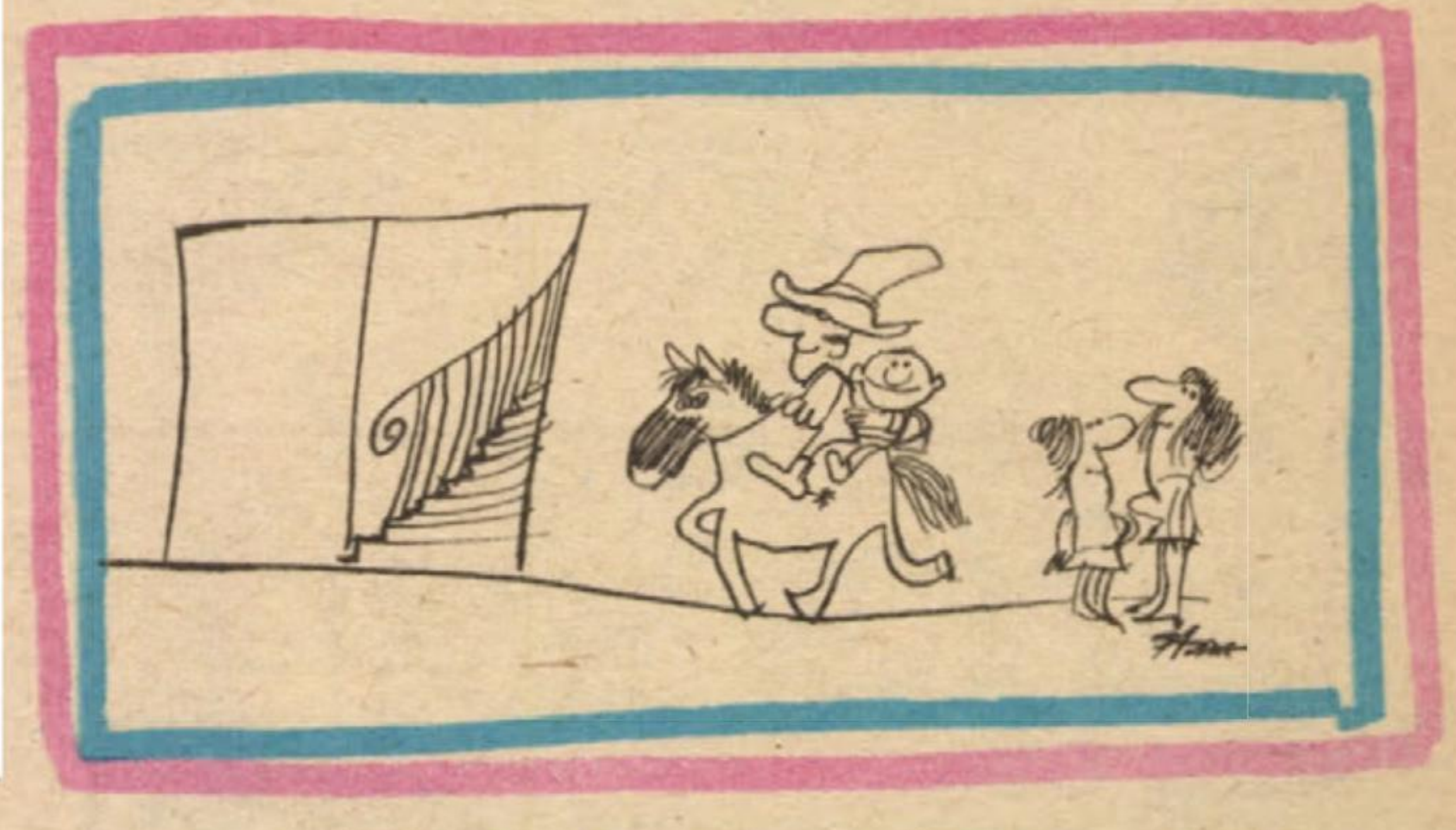

– Eddig az autó volt, de most már lóra gyűjtök.

Fülöp György:

– Egy díszpálma, amely megfelel a pozíciómnak.

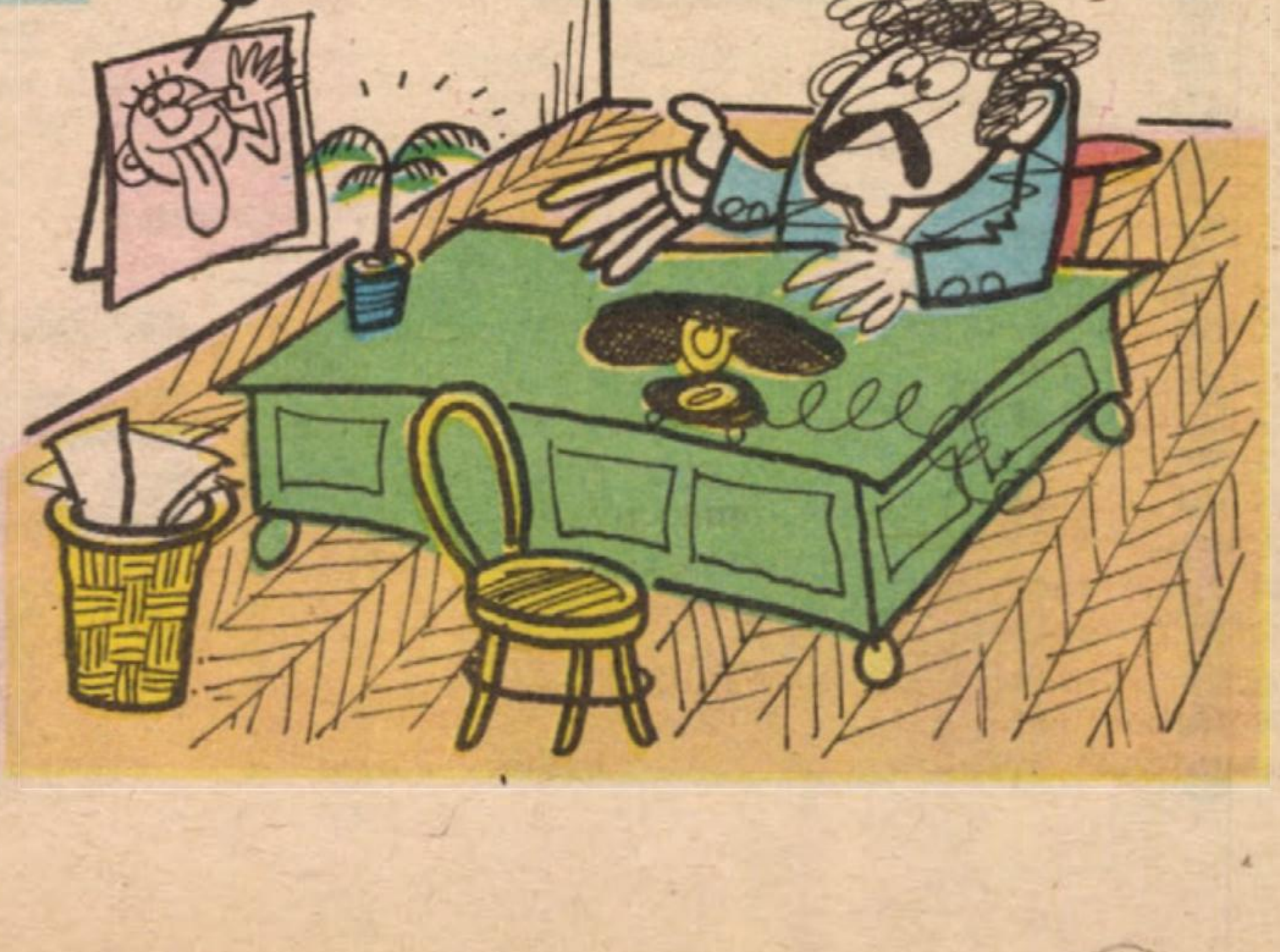

Vasvári Anna:

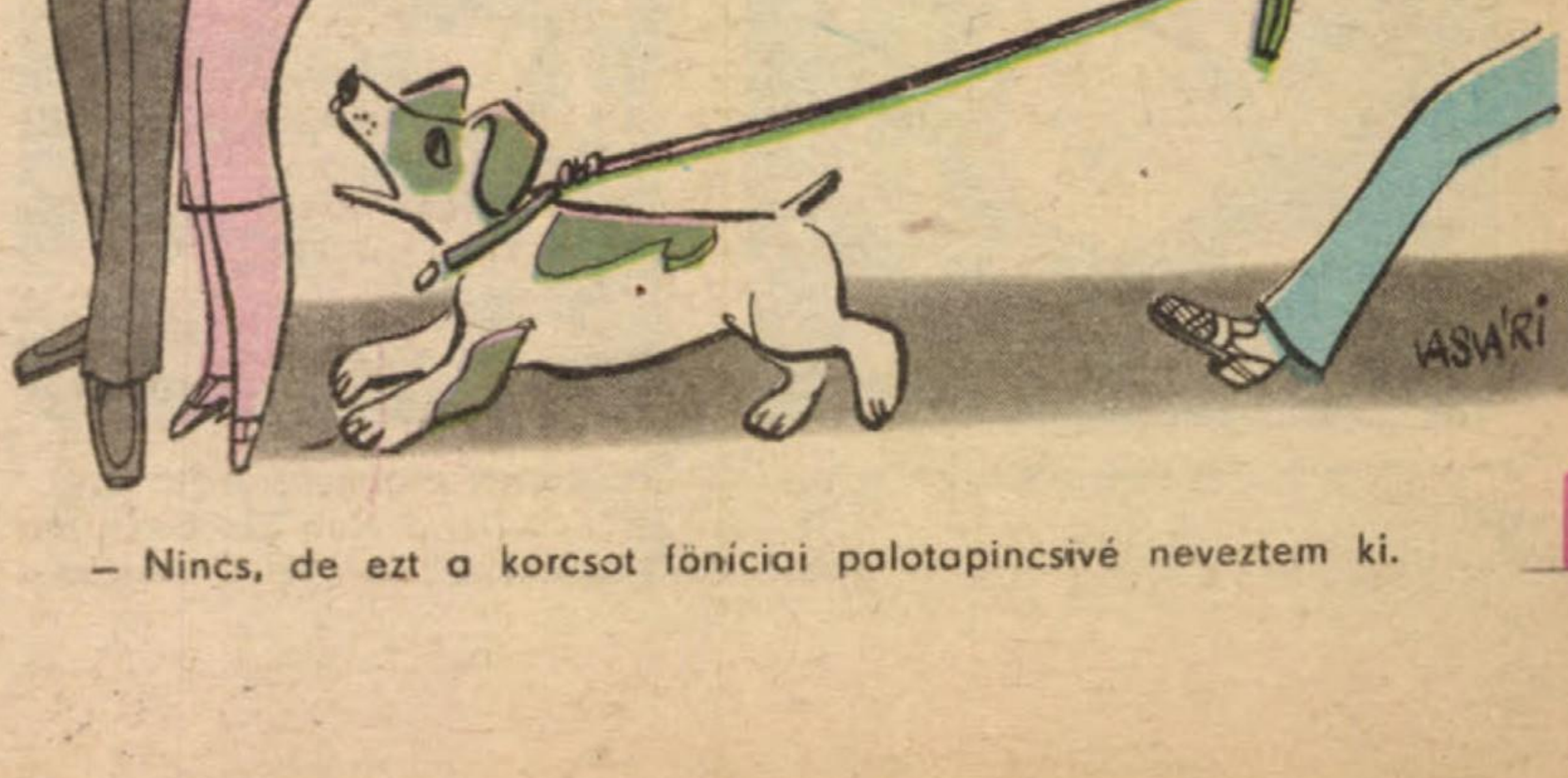

– Nincs, de ezt a korcsot föníciai palotapincsivé neveztem ki.

IMPORT HUMOR

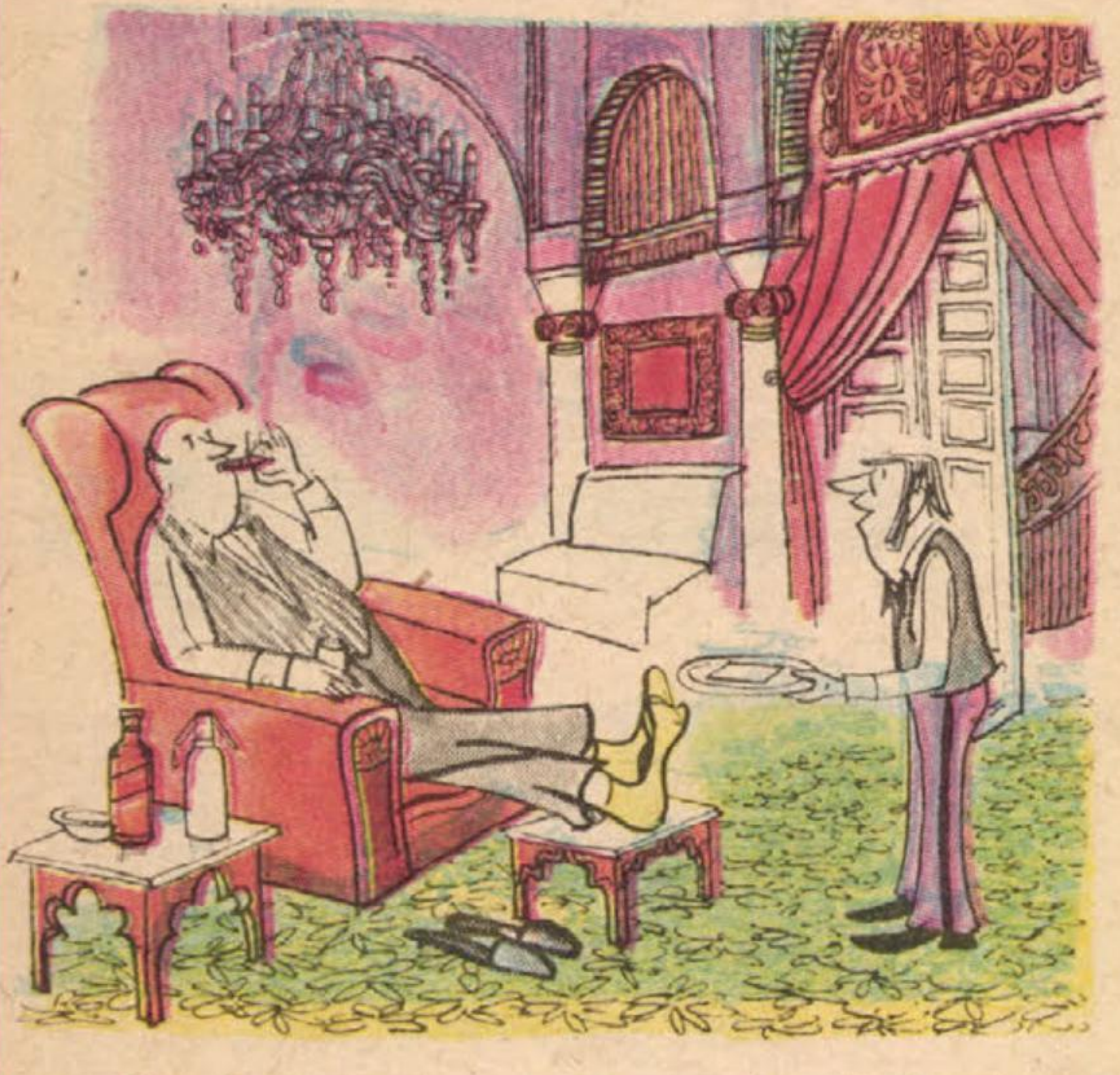

– Egy kuncsaft van itt, uram. Azt állítja, hogy ön megígérte: a mai nap folyamán megjavítja a vízcsapját...

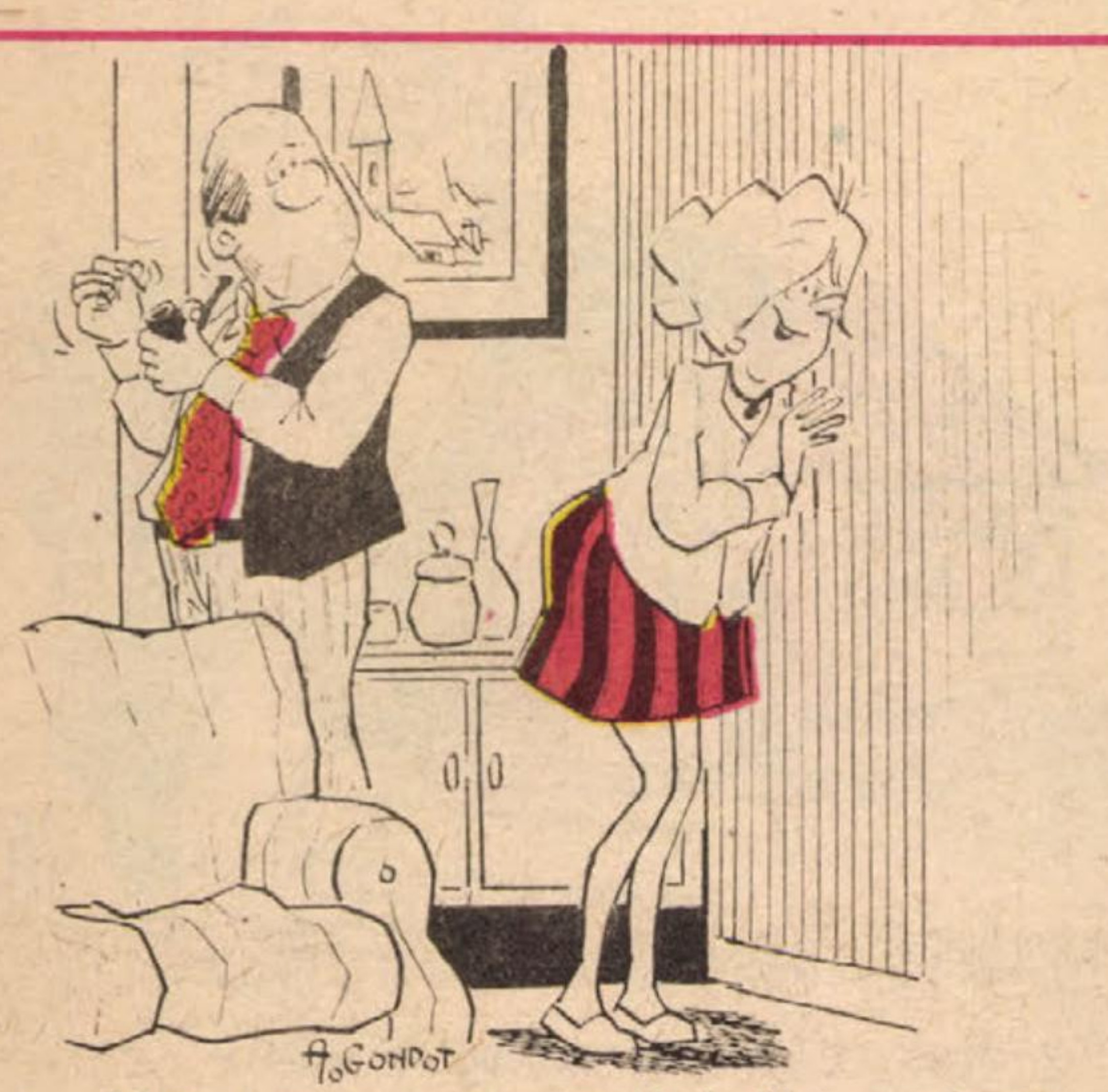

– Most jön a nagyjelenet! A férj megkapta a névtelen levelemet...

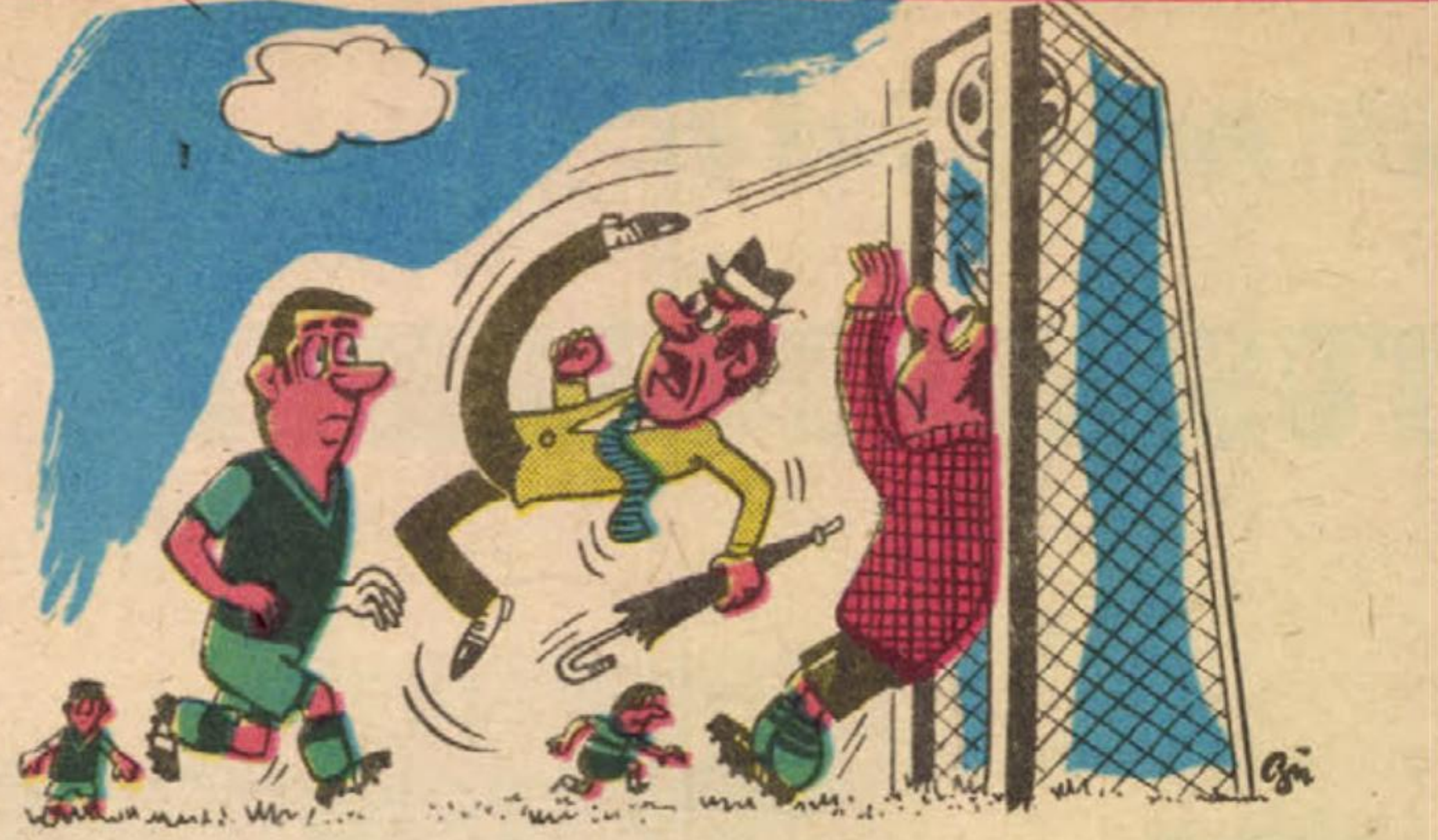

– Nos, fiúk, ilyen gólokat szeretnénk látni, mi, egyszerű szurkolók...

IJEDŐS BETEG

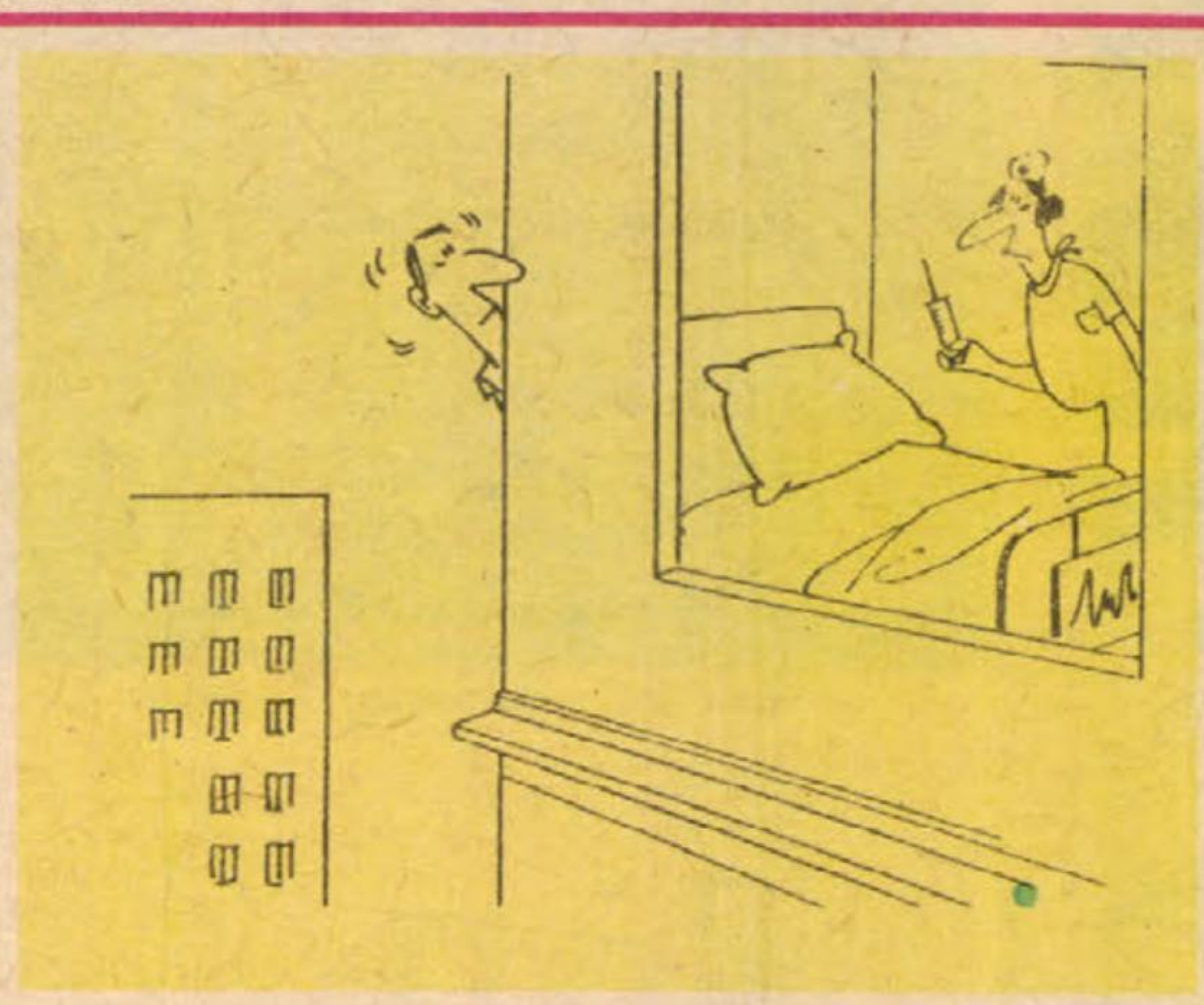

FURCSA ALAGÚT

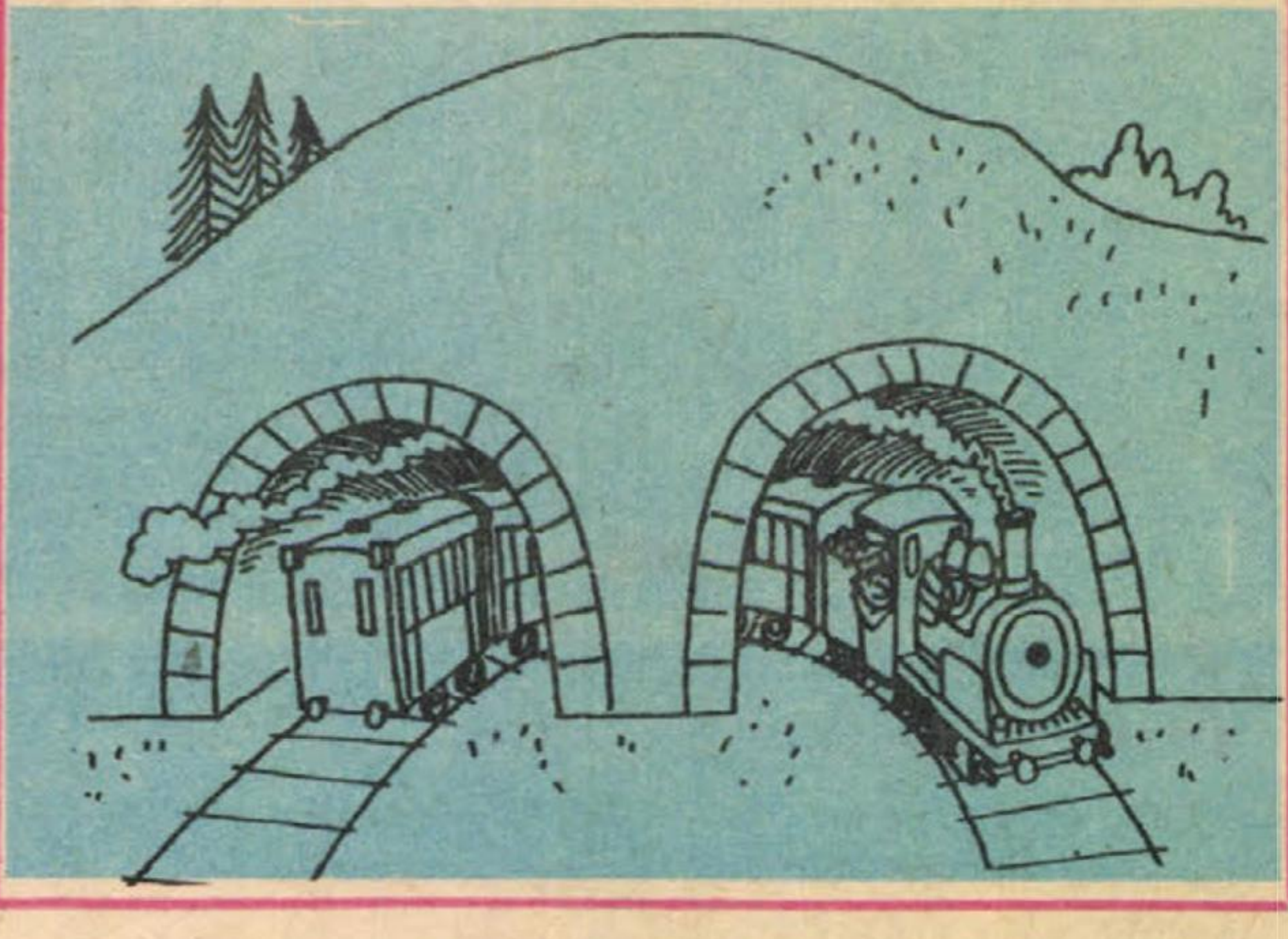

AZ ELSŐ NAPSÜTÉS

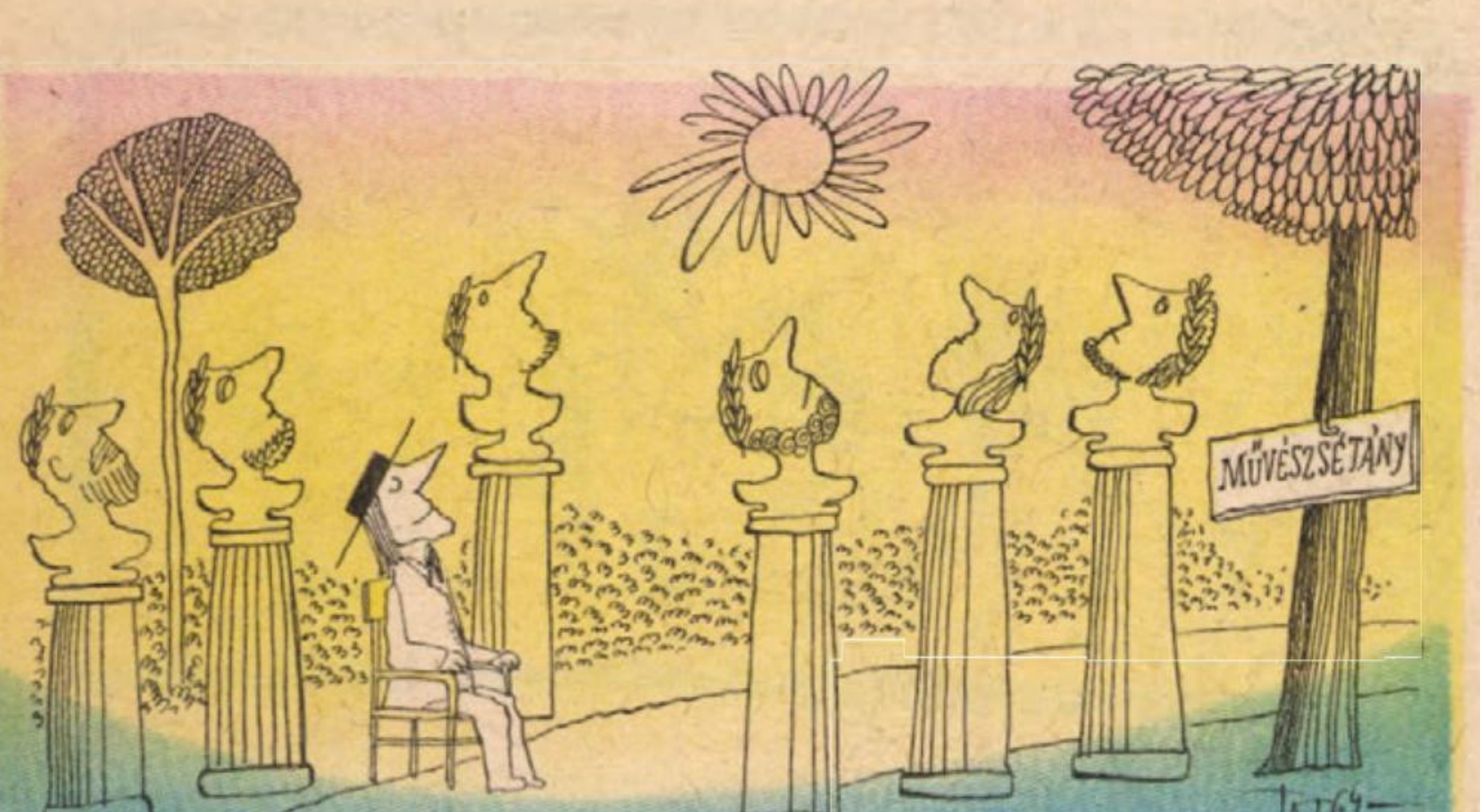

NAPKÖZIBEN

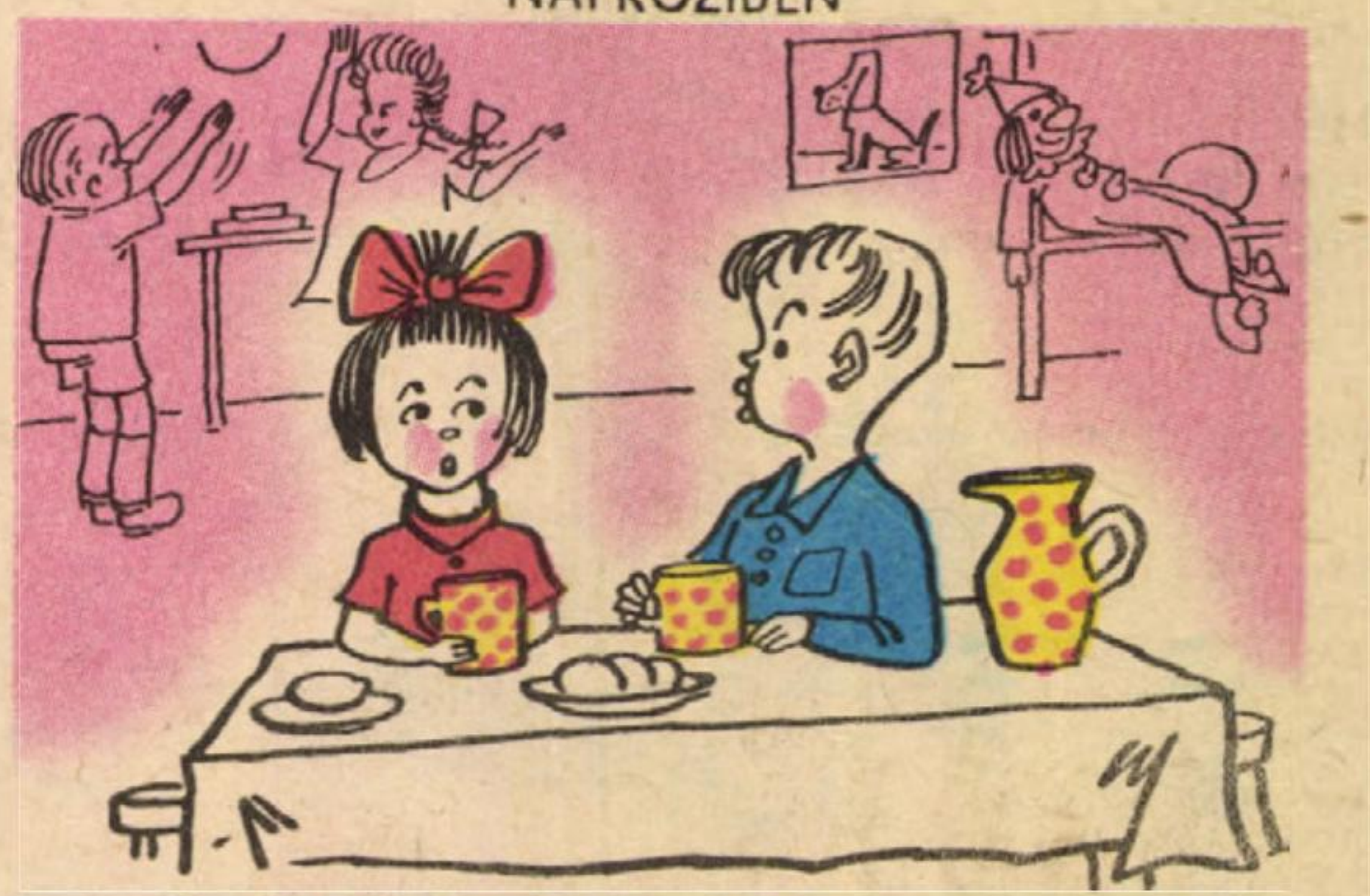

– Szerinted ki volt a gyilkos az éjszakai filmben?

NAGYRAVÁGYÓ HALACSKA

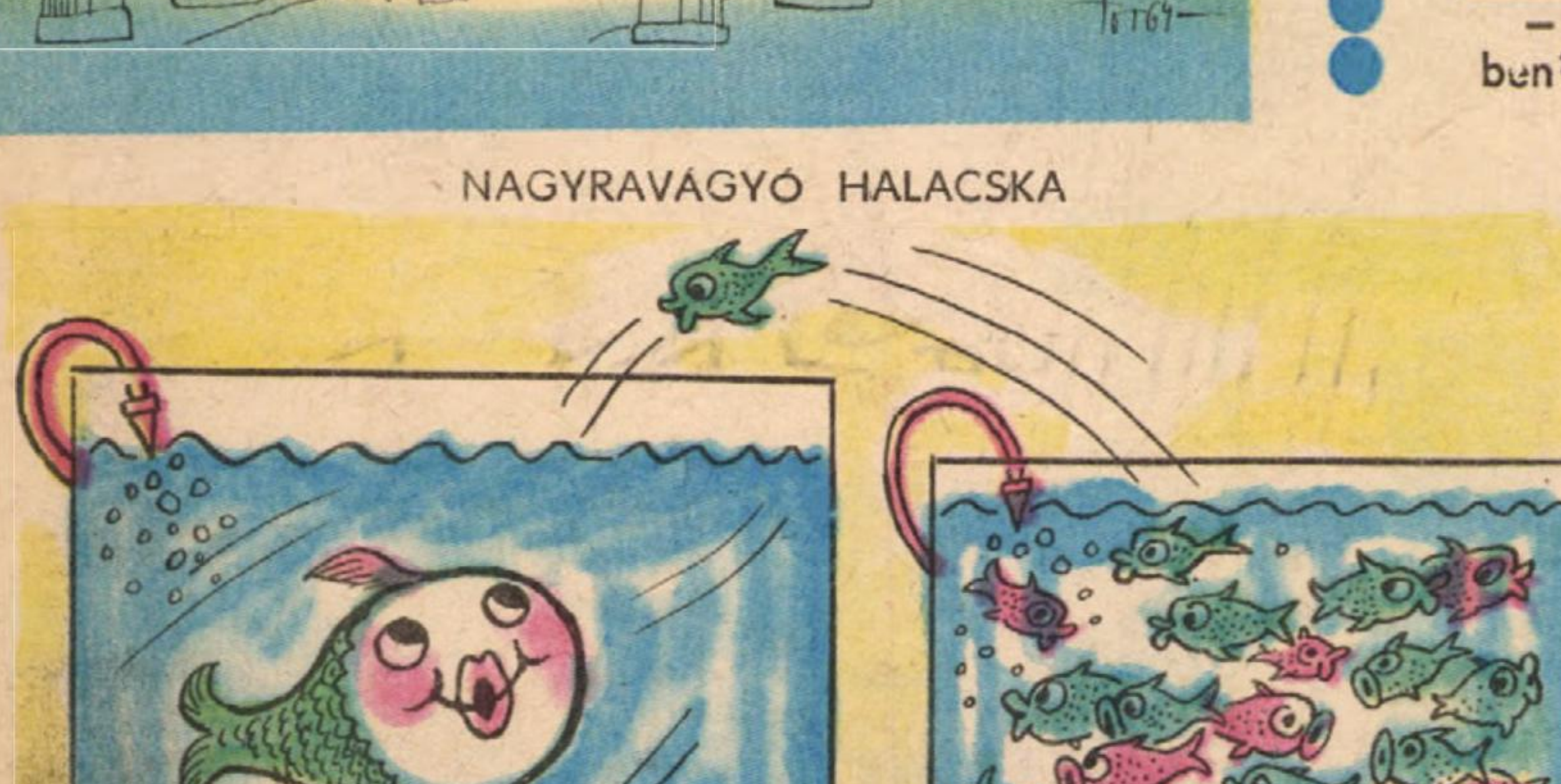

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A 98 éves Kapornai bácsit megkérdezik, hogy mi a hosszú élet titka? Némi töprengés után megszólal:

— Két dologtól kell tartózkodni...

— Éspedig?

— A húsevéstől és a háborútól.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

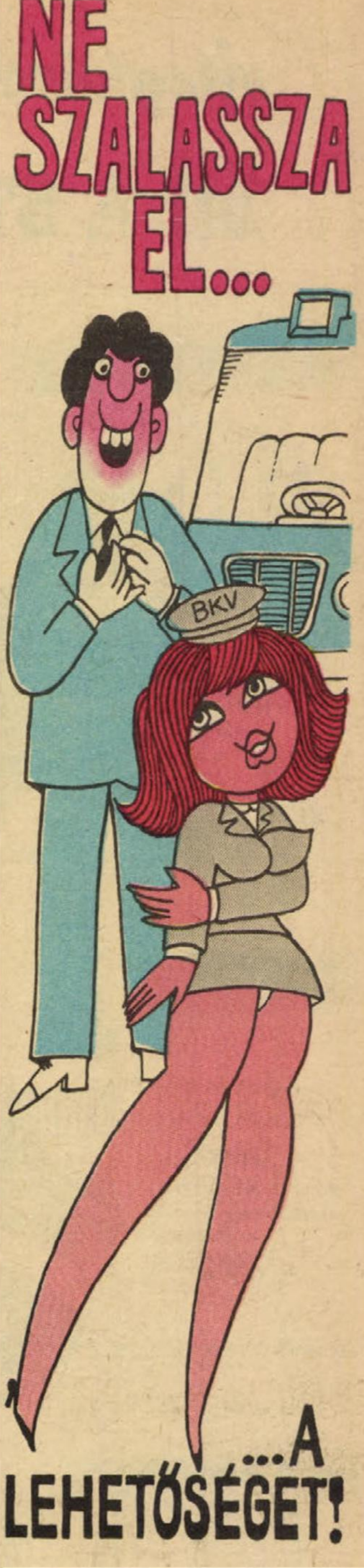
NE SZALASSZA EL...
BKV
...A LEHETŐSÉGET!

A BUDAPESTI KÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT FELVESZ

20 éves kortól, az általános iskola nyolc osztályát elvégzett

FÉRFIAKAT ÉS NŐKET VILLAMOSKOCSI-VEZETŐNEK

Jó kereseti lehetőség. Évi 8000 Ft munkaköri pótlék. Ha a megkívánt feltételek fennállnak, nyugdíj-korkedvezmény.

Bérezés a kiképzési idő alatt is a járművezetői munkakörnek megfelelően. Téli és nyári egyenruhaellátás. Minden dolgozónk és családtagja a BKV menetrendszerű járataira díjtalan utazási igazolványt kap.

FELVÉTEL:

Budapest VII.,
Kertész u. 16., fszt. 64.
és a vállalat
valamennyi telephelyén

BKV

ANYU, HURKÁT VEGYÉL, AZ OLYAN FINOM!
JÓ ÉTVÁGYAT
ÁHT
BUDAPEST

NAGY MELEGBEN FRISSÍT, HŰSÍT: A
TEJ!
TEJIPAR

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

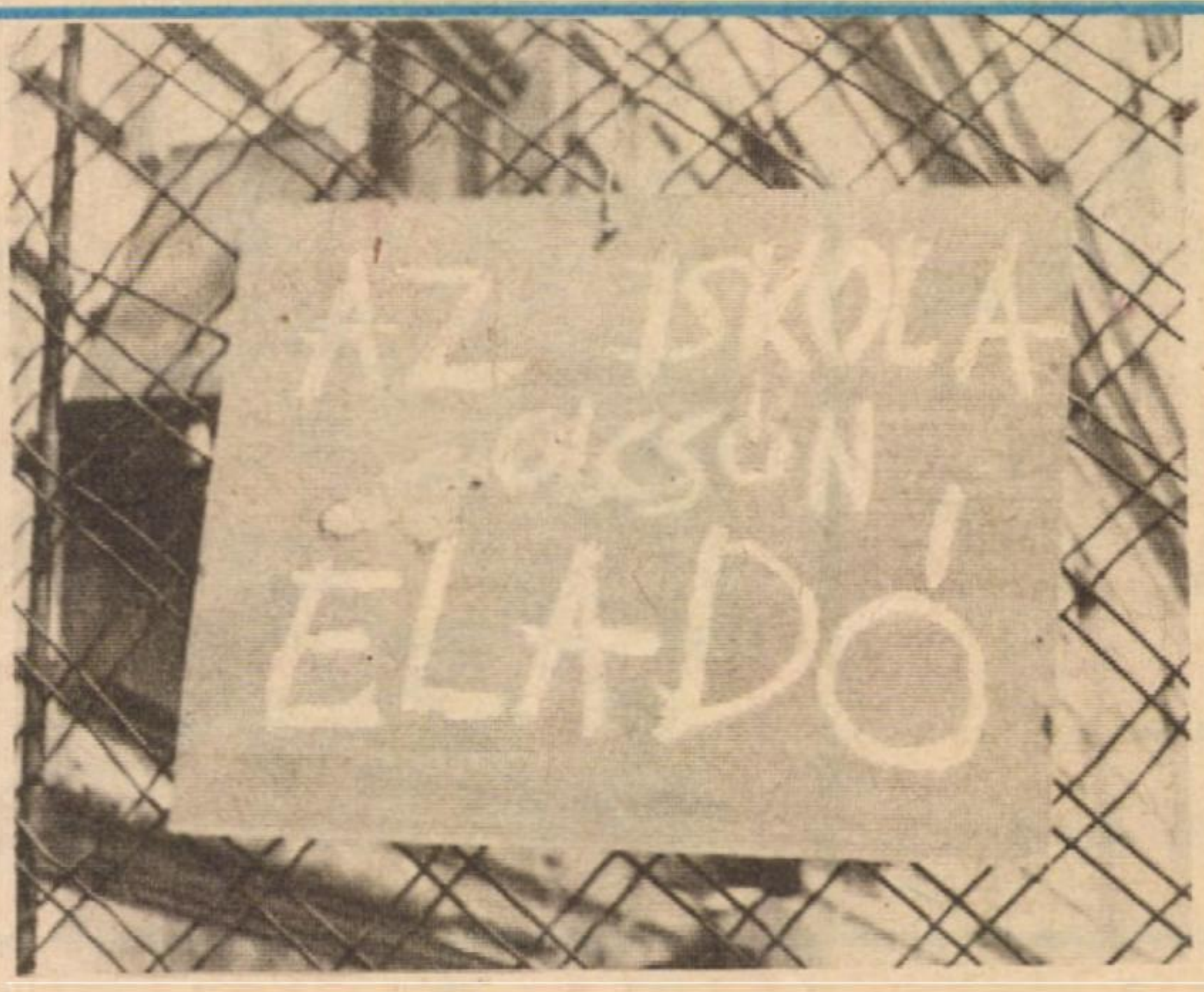

Bizonyára diáktréfa. De nem rossz!

(Gyöngyösön, egy iskola előtt fényképezte Pető Lajos, budapesti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

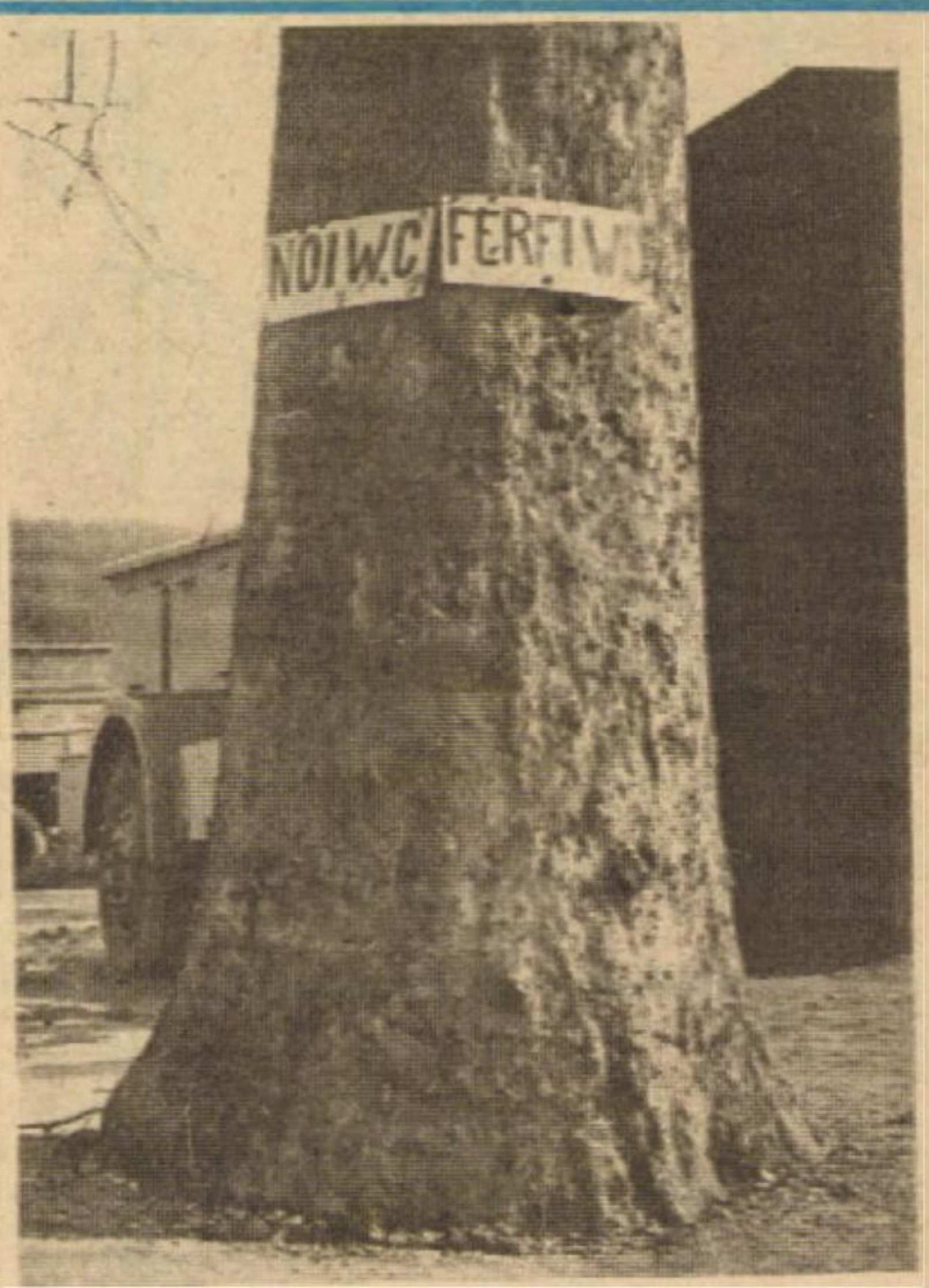

Illemhely ebeknek?

(Salgótarjánban fényképezte Fodor Tamás)

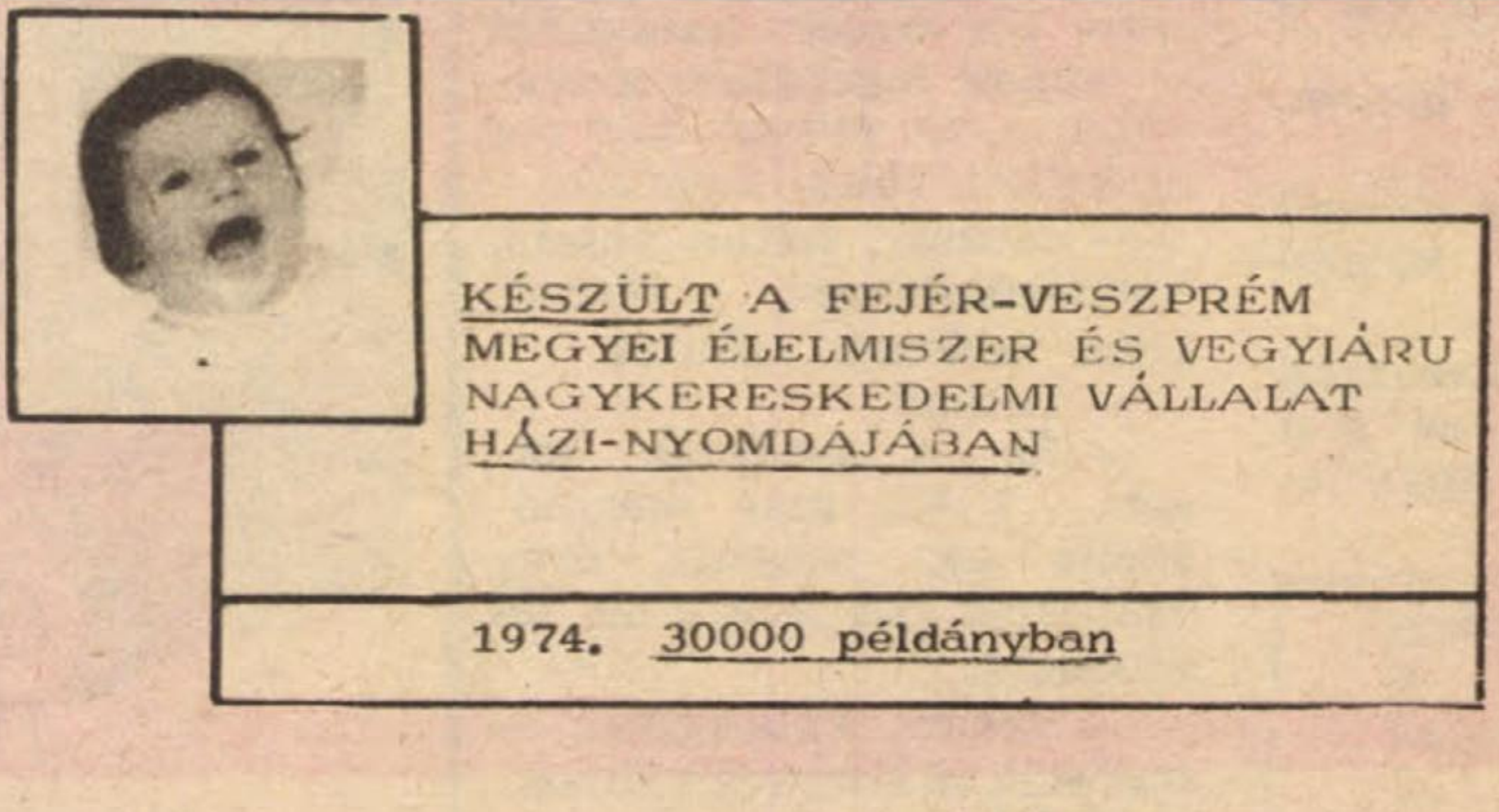

KÉSZÜLT A FEJÉR–VESZPRÉM MEGYEI ÉLELMISZER ÉS VEGYIÁRU NAGYKERESKEDELMI VÁLLALAT HÁZI-NYOMDÁJÁBAN

1974. 30000 példányban

Hurrá, így nem lesz baj a népszaporulattal!

(A „Mit egyen a baba?” című kiadványban fedezte fel Mógor István, pápai olvasónk)

A szoptatás korai elhagyásának nemcsak az egészségügyi következményei súlyosak. Meglepő tapasztalat: azok közül a csecsemők közül, akiket túl korán kezdenek mesterségesen táplálni, jóval több bűnöző kerül ki, mint a természetes anyatejen táplált kisgyermekek esetében. Ugyanakkor számos más természetű lelki sérüléssel is számolni lehet.

Ez annyira meglepő, hogy szinte nem is lehet igaz!

(A Tolna Megyei Népújságban észlelte Végh László, dombóvári olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Tristan Bernard francia humoristának egy titkos drámaíró készülő nagy művéről kezdett beszélni:

— Mester, most nagy fába vágom a fejszémet.

— Az nem baj — szakította félbe Tristan Bernard —, csak rajta ne csípjék falopáson.

NINCS MENEKVÉS

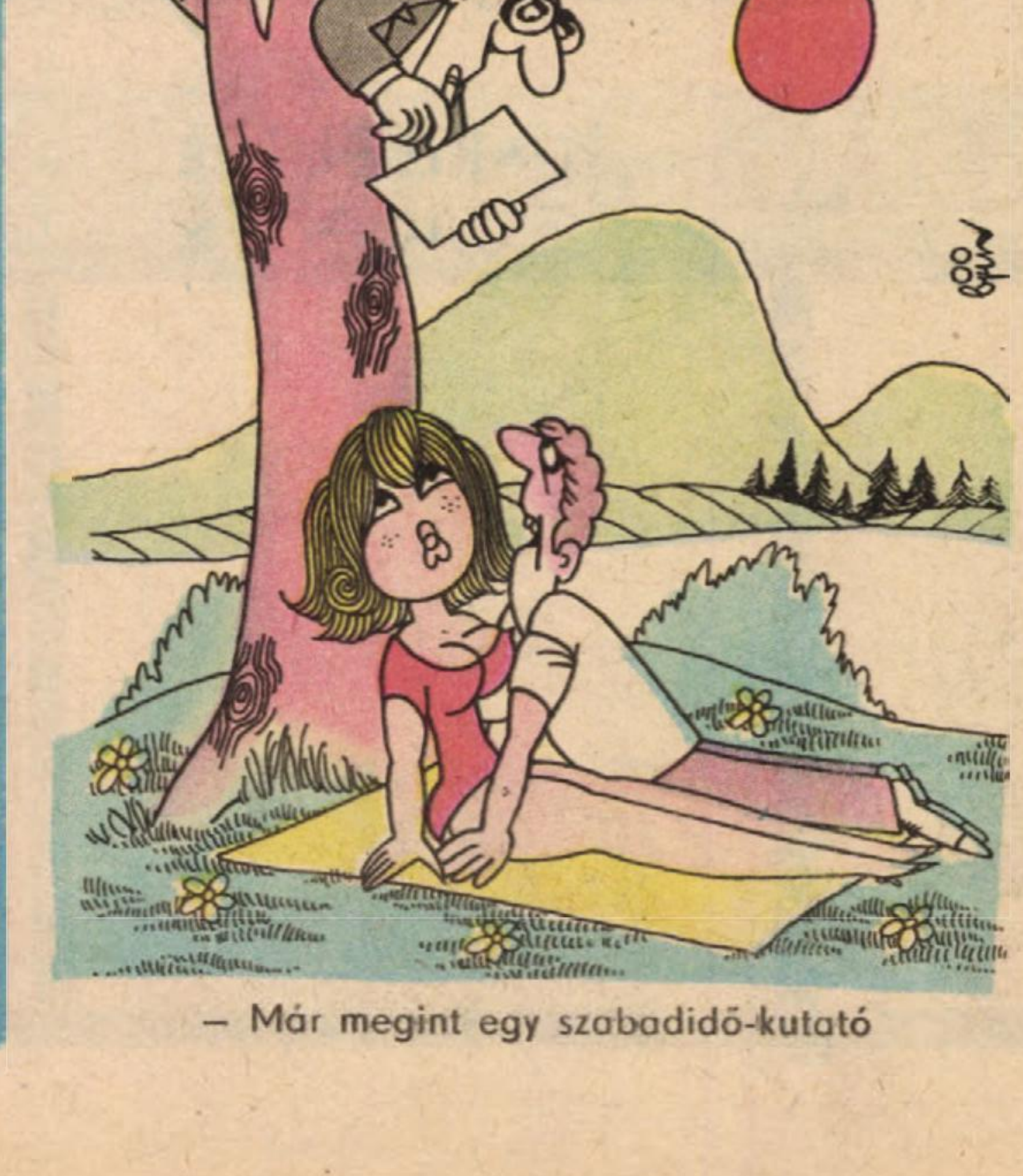

– Már megint egy szabadidő-kutató

FEKETE HUMOR

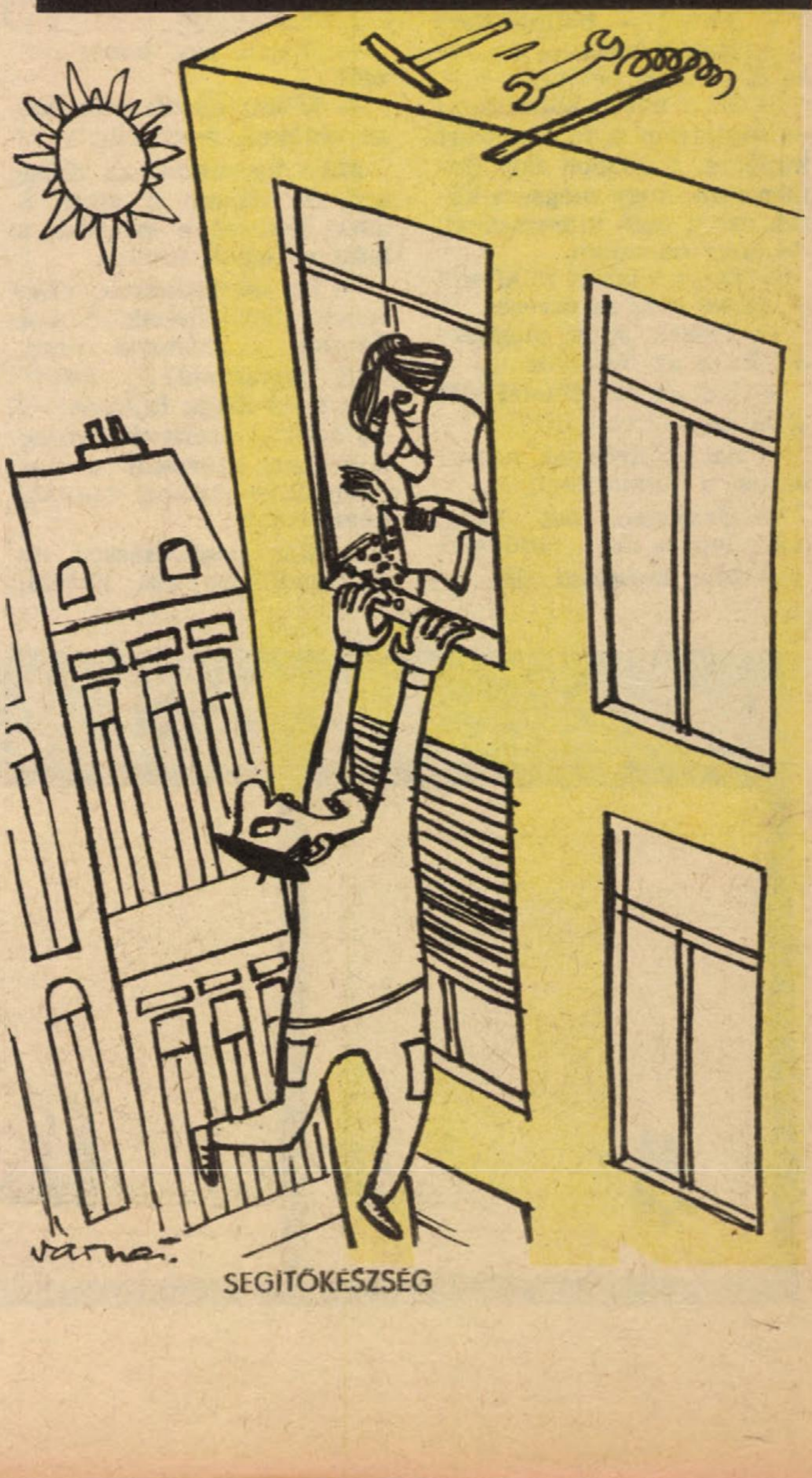

SEGÍTŐKÉSZSÉG

PESTIEK KÜLFÖLDÖN

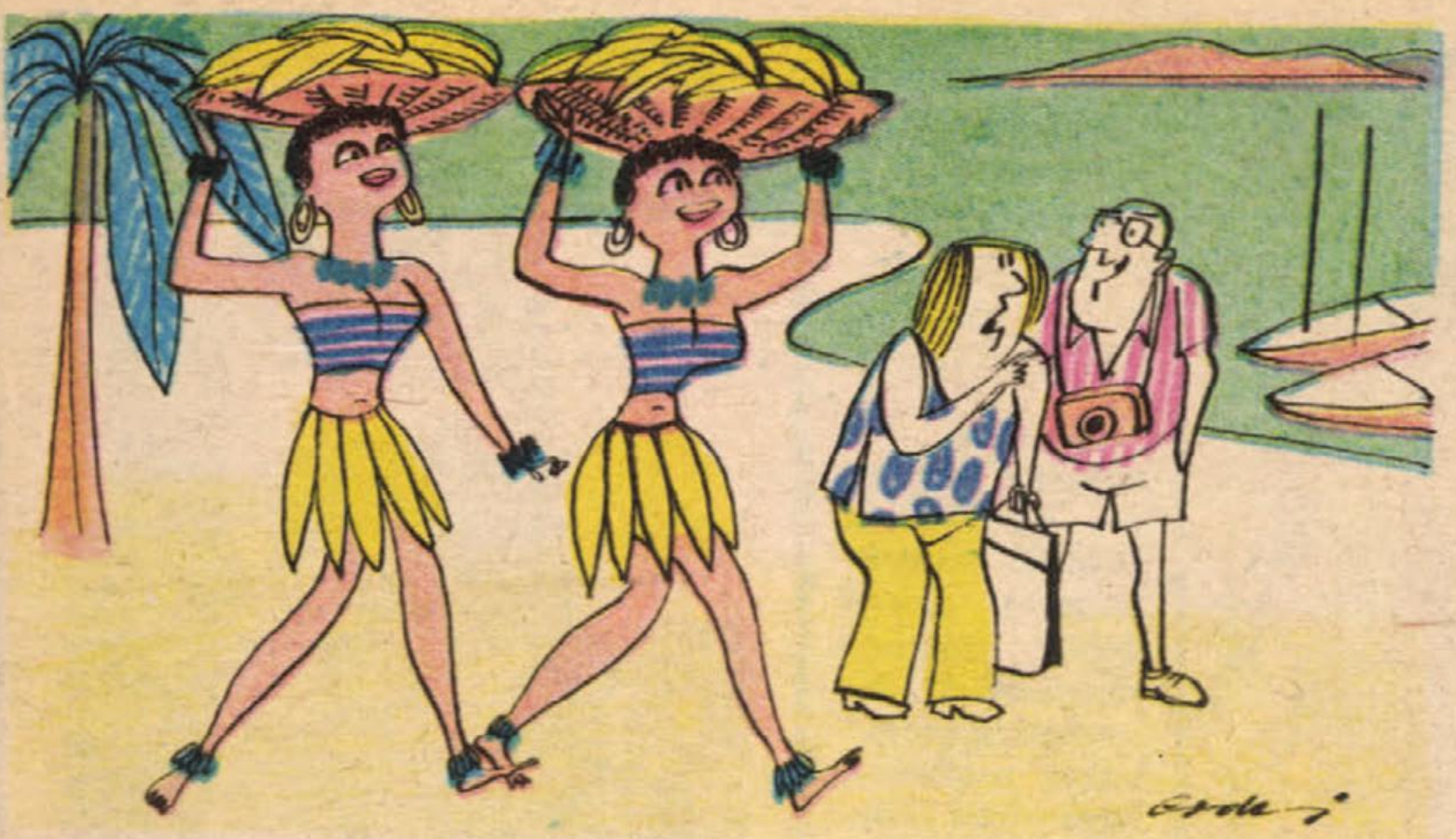

– Kövesd őket, Jenő, lesd meg, hogy hová viszik, és állj sorba.

AMBÍCIÓ

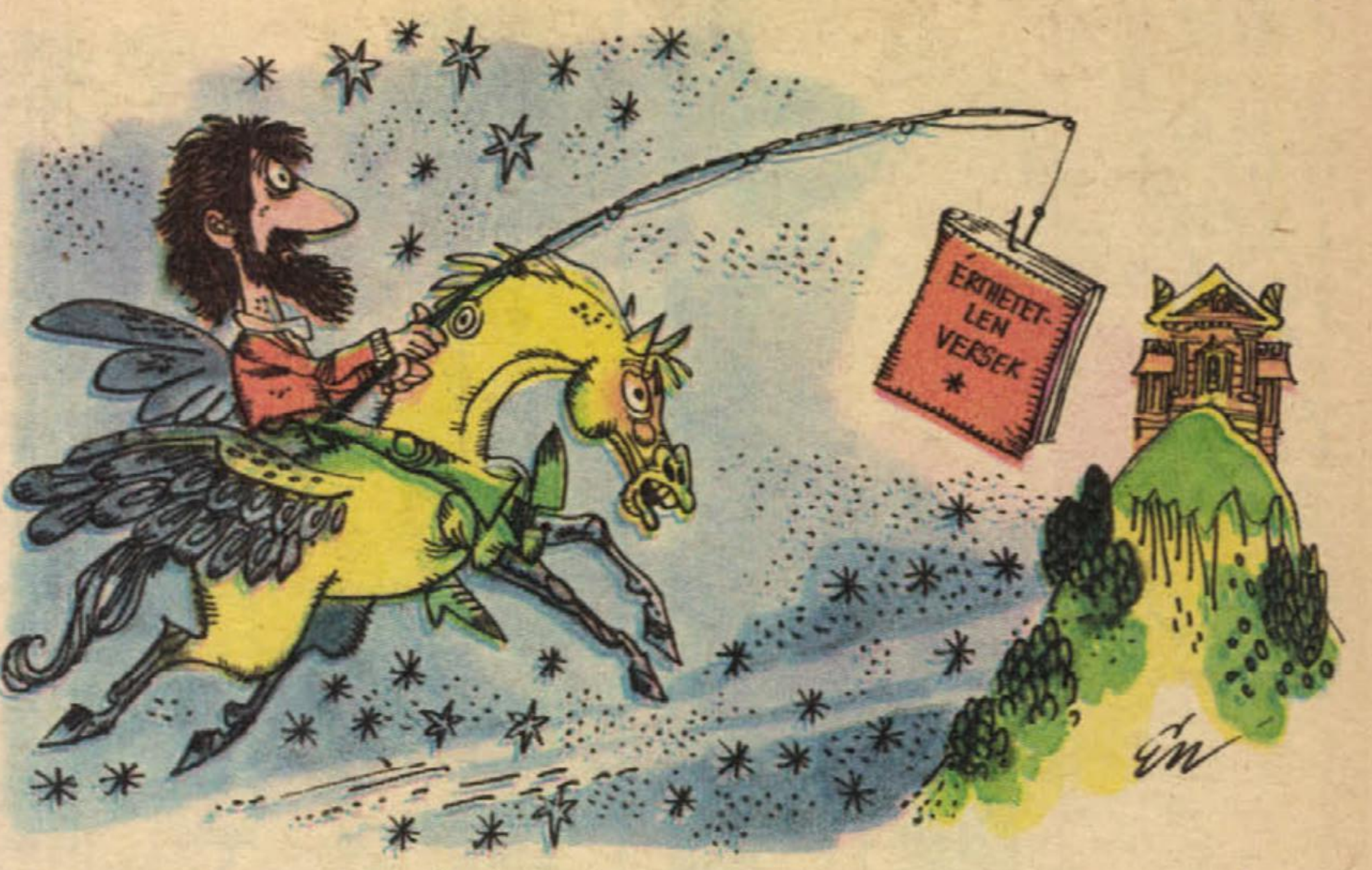

Az a szegény ószeres

Akkor péntek délelőtt végre meghallottam a rég várt szózatot: „Mindenféle ócska ruhát, használt holmit...”

Rohantam az erkélyre, lestem a hang forrását. Fülemet hegyeztem, szememet meresztettem, jaj, nehogy elszalasszam Őt.

Aztán odaért, aztán intettem neki, aztán feljött.

Ugrottam a szekrényhez, előszedtem a három öltönyt, a felöltőt, a bundát, a fél tucat cipőt, majd szélesre tártam az előszoba ajtaját, s már messziről üdvözöltem: „Jó napot kívánok!”

— Pot — morogta a köpcös kis bácsi, és a küszöb előtt visszanézett a lépcsőházba. — Két és fél emelet!

— Annyi — bólintottam.

— Hát lássuk! — mondta ő, miután belépett.

— Ez a kevés holmicska! — mutattam a földre szórt kupacra, s közben úgy határoztam, hogy mégsem kérek ezret, csak kilencszázat, de ötért odaadom.

— Ezért tetszett fölhívni? — szólal meg az ószeres.

— Tessék talán megnézni! Ezek az öltönyök...

— Két és fél emelet! Itt soha nem is volt lift?

— Az öltönyöknek semmi bajuk, a bunda pedig...

— Uraságod azt hiszi, hogy lopom én a tüdőmet?

— Már bocsánat, de...

— Tetszik hallani ezt a zihálást?

— Kérem, én azt hittem, hogy...

— Kaphatnék egy széket?

— Csak nincs valami baj?

— Kösz. — Leroskad a székre. — Ön se mai gyerek, de én az apja lehetnék. Tudja-e?

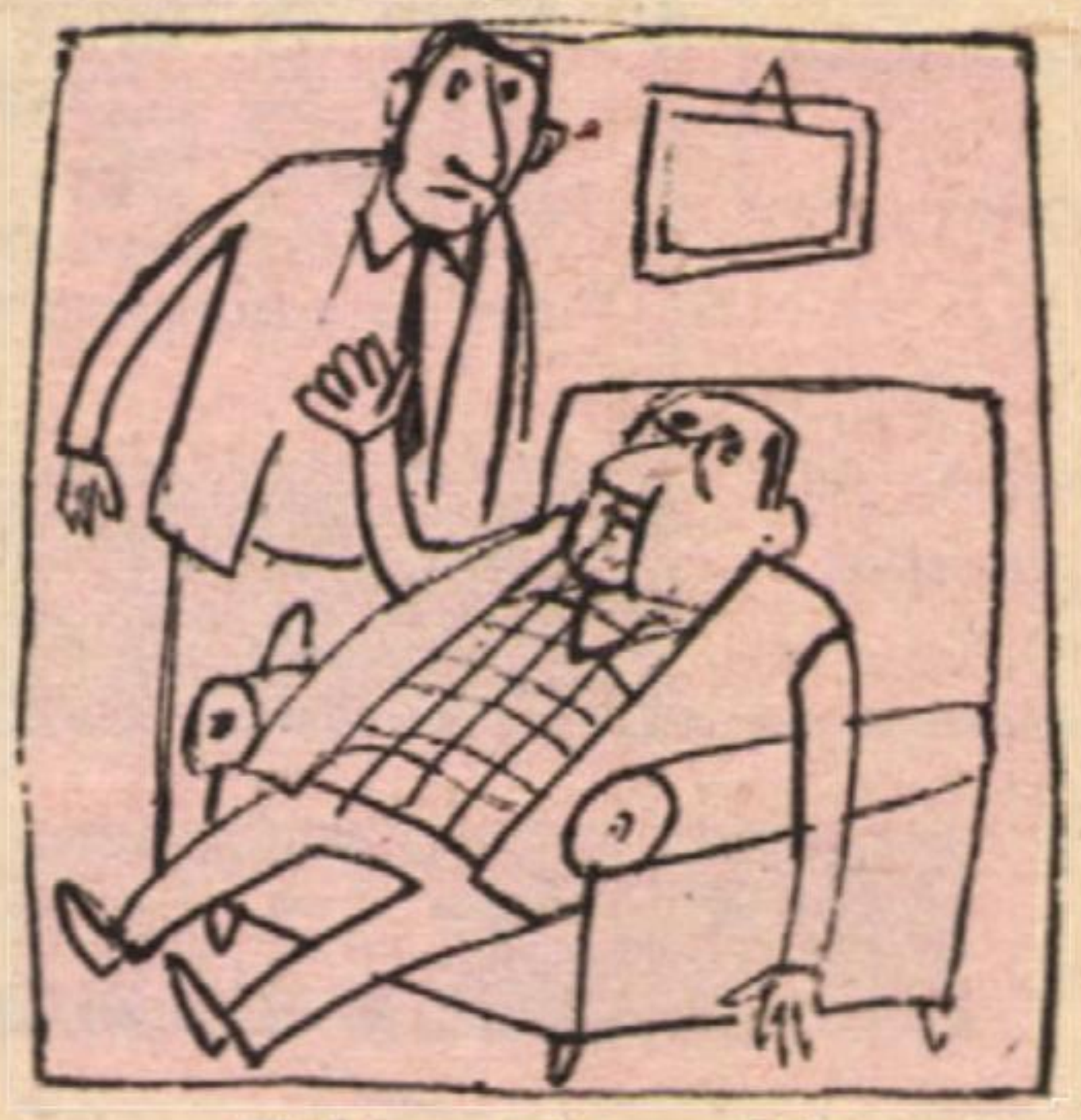

— Talán egy pohár vizet?

— Előbb tessék becsukni az ablakot, mert cúg van!

Mire becsukom az ablakot, és viszem a vizet, a bácsi bement a szobába, s leült az egyik fotelba.

— Ha mi kihalunk, vége ennek a szakmának. A mai fiatalok... Szódavíz nincs, vagy narancslé?... Ismerem én a maga fajtáját! — mondja szemrehányóan, miközben szürcsöli a narancslét. — Itthon vannak, unatkoznak...

— Már megbocsásson, de én komolyan azt hittem, hogy ezek a ruhák... Angol szövet, még ki sem volt fordítva.

— Uram, ön értelmes embernek látszik...

— Ne tessék haragudni — vágok ingerülten a szavába —, de nekem már rég el kellett volna mennem.

— Mozsár, szenes vasaló, petróleumlámpa, rézüst? Csak találunk valamit.

— Semmi.

— És a könyvek között...? Ha már megmászatta egy szegény, öreg emberrel ezt a két és fél emeletet.

— Tessék választani! — mutatok a könyvállványokra dühösen.

Komótosan odasétál, aggódva követem a tekintetét, ahogy pásztázza a kedvenceimet: Mikszáthot, Móriczot, Tolsztojt, Zweiget...

— Valami komolyabb nincs? — fordul felém. — Teszem azt a *Ki lesz a hetedik?*, a *Tuskólábú visszatér*, esetleg a *Manderlé ház?*

— Sajnos, azokkal nem szolgálhatok.

— Festmény? Csak, ami a falon van?

— Csak! És most már igazán mennem kell.

— Elvinne egy darabig?

— Busszal megyek, nincs kocsim.

— Na, persze, hogy nincs. Nem is lesz. Aki az ilyen jó holmikat elkótyavetyéli, annak sohsem lesz semmije. Volt szerencsém! Fiatalosan fölpattan, és elrobog.

Sólyom László

LOKÁLPATRIÓTA

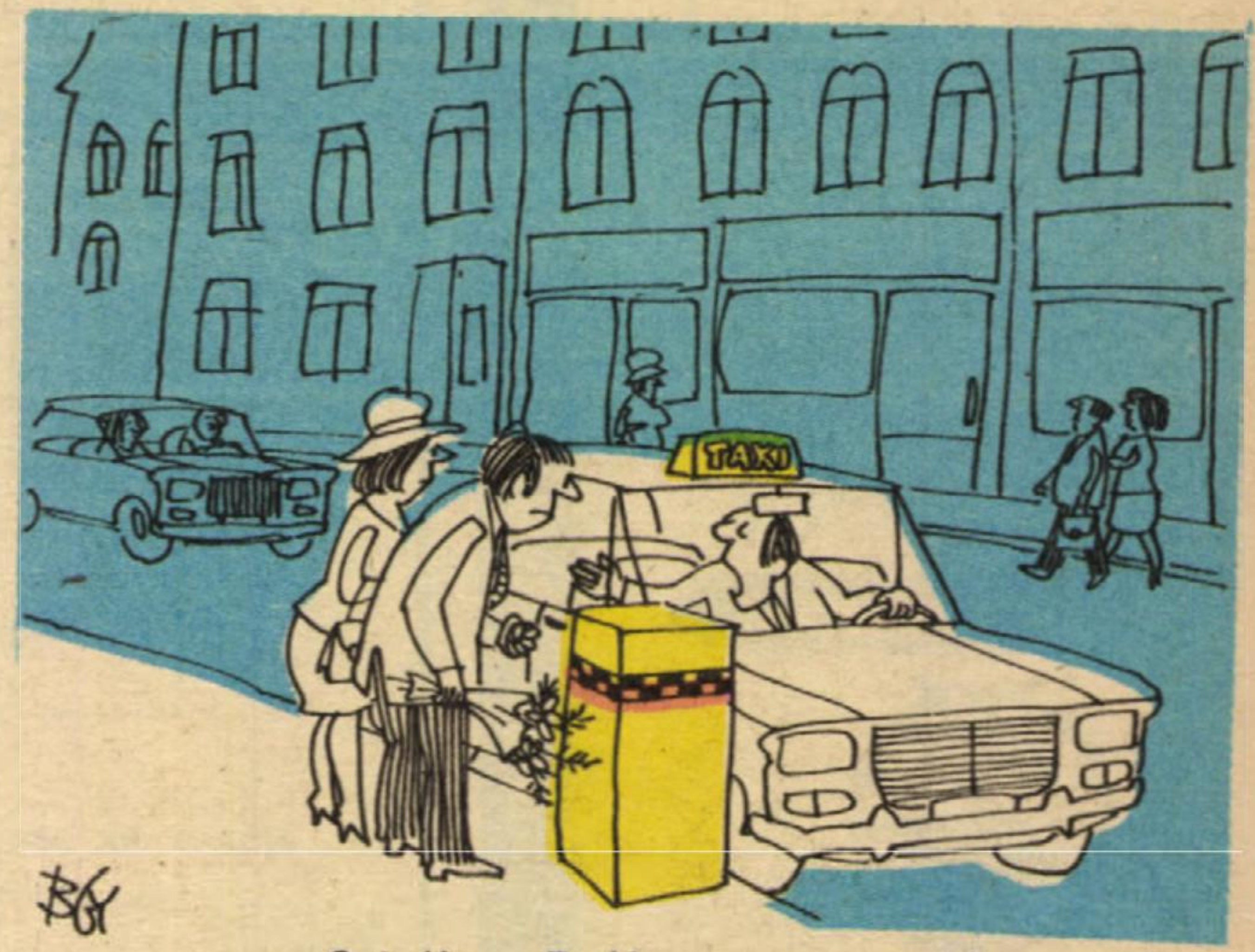

– Sajnálom, Budára nem megyek!

A FUTBALLBÍRÓ EBÉDEL

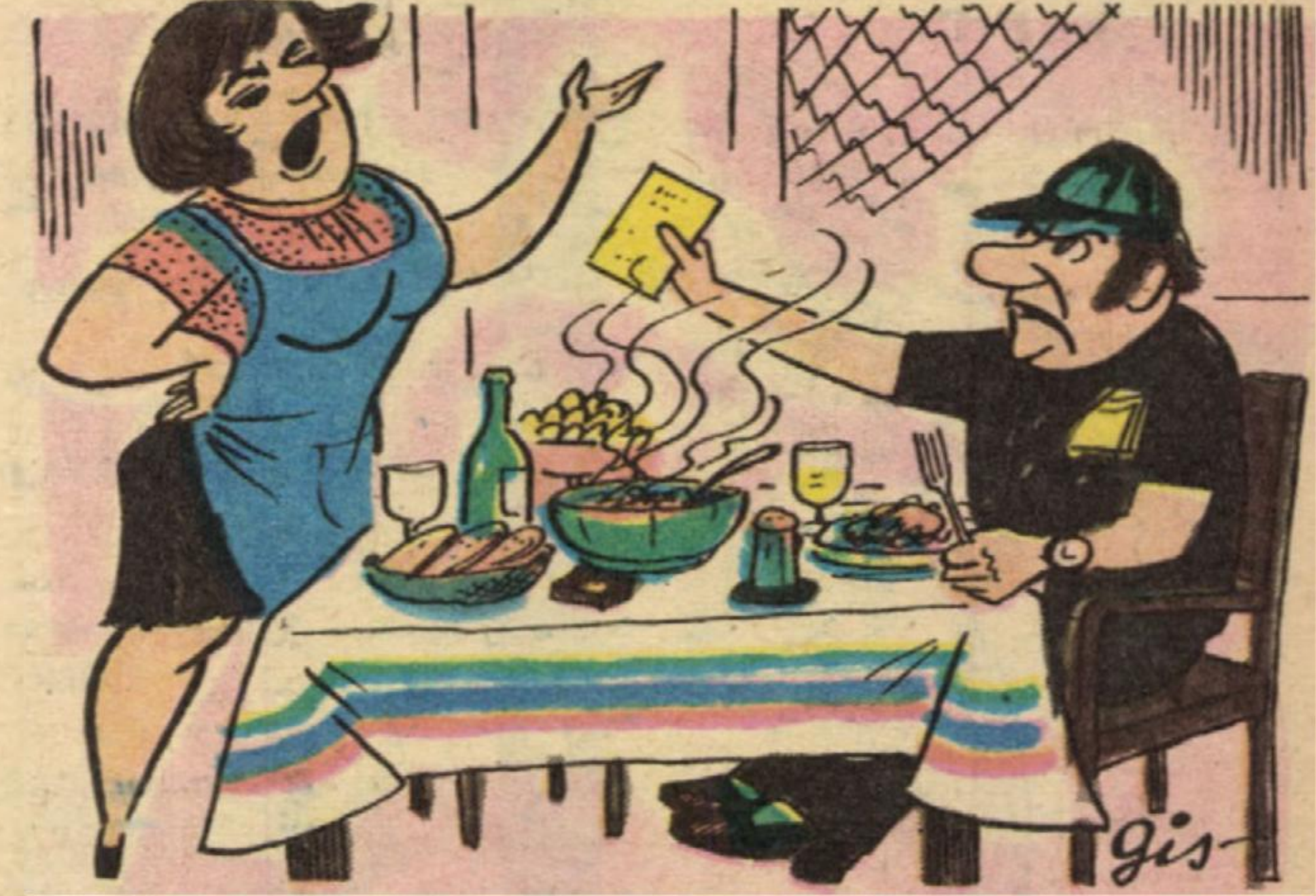

– Fiam, ha még egyszer sárga cédulát mutatsz az ebédemre, főzhetsz magad!

ÁDÁM és ÉVA

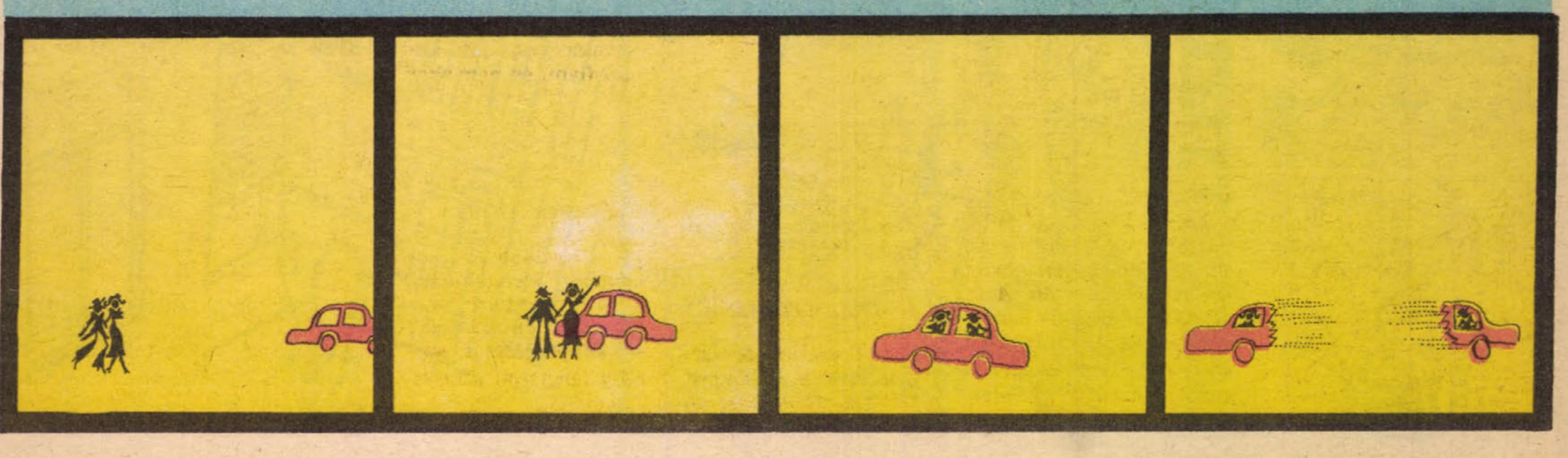

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

JÓ ÉTVÁGYAT!

Az angol rádió, a BBC afrikai osztálya főzési versenyt hirdetett az afrikai országok szakácsművészei számára. Az első díjat, egy Wedgwood-étkészletet Hamid Hadzsi marokkói szakács nyerte, egy bárányfasírtból készült ételkülönlegességgel. A zsürinek nagyon ízlett. Voltak azonban olyan ételek, amelyek már a londoni bíráló bizottságot nagyobb megpróbáltatások elé állították. Így például a barracuda nevű, embereket is felfaló ragadozó halból készült sültek. Mindamellett — mint a londoni Times jelenti — a bíráló bizottság egyetlen pályamunka kivételével mindent megkóstolt. A szóban forgó egyetlen ételt az angol lap a következőképpen írja le: „Termeszhangyából készült pudding közép-afrikai módra."

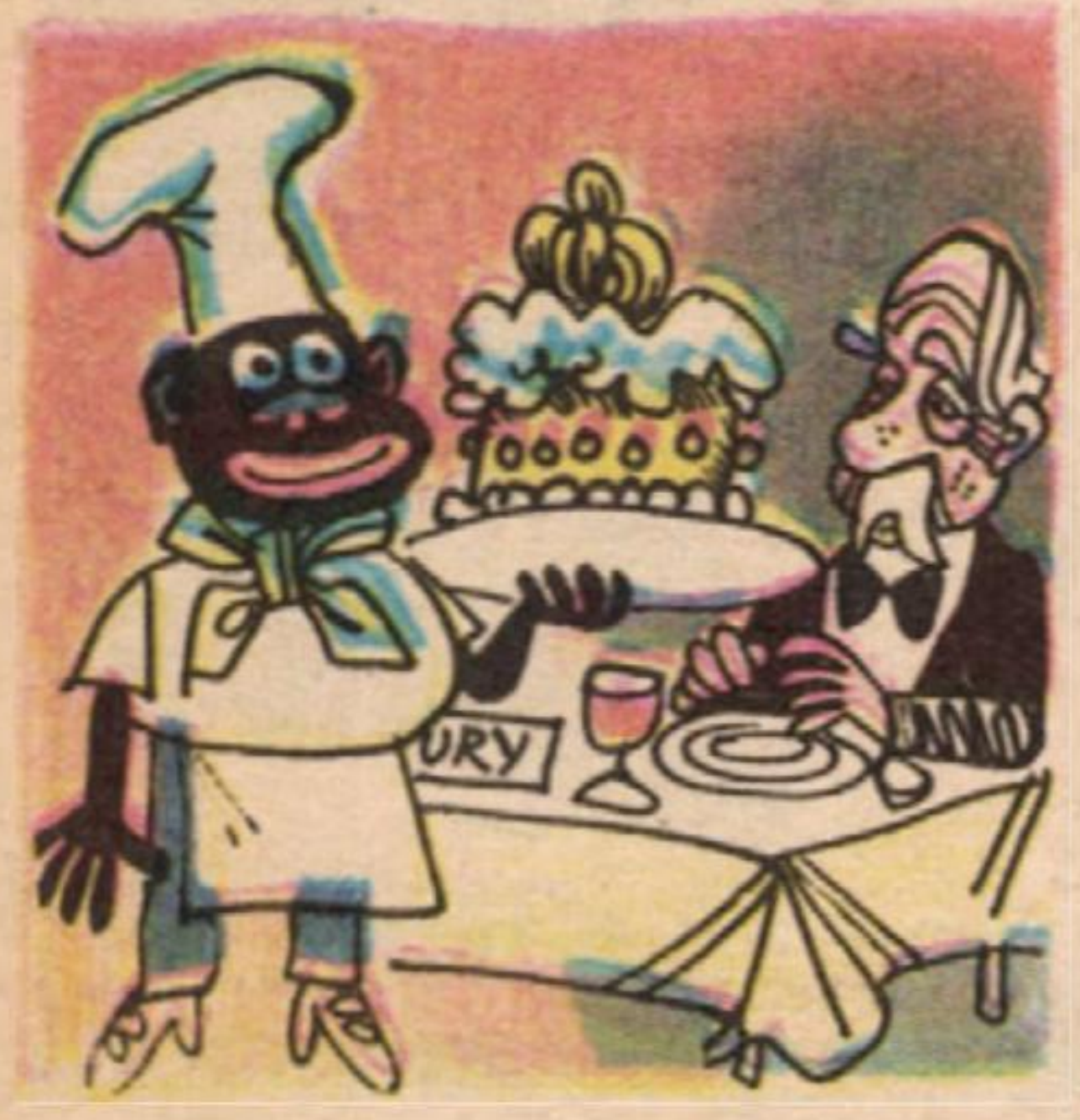

KARRIER

A Bejrútban megjelenő befolyásos pénzügyi hetilap, melynek címe „Commerce of the Levant" — érdekes hírt közölt. Eszerint egy háromesztendős szaúd-arábiai herceget kineveztek az egyik jelentős angol magánbank igazgatósági tagjává. A szóban forgó pénzintézet az Edward Bates and Sons nevű londoni bankház. A részvények 25 százalékát, 4 millió dollárért a közelmúltban megvásárolta egy szaúd-arábiai hercegi család. Most a londoni igazgatóság legnagyobb megdöbbenésére közölték: a família érdekeinek védelmezője a bank igazgatótanácsában a háromesztendős Abdallah Ben Moussaed Ben Abdul Rahman herceg lesz.

Ebből a gyerekből még lesz valami.

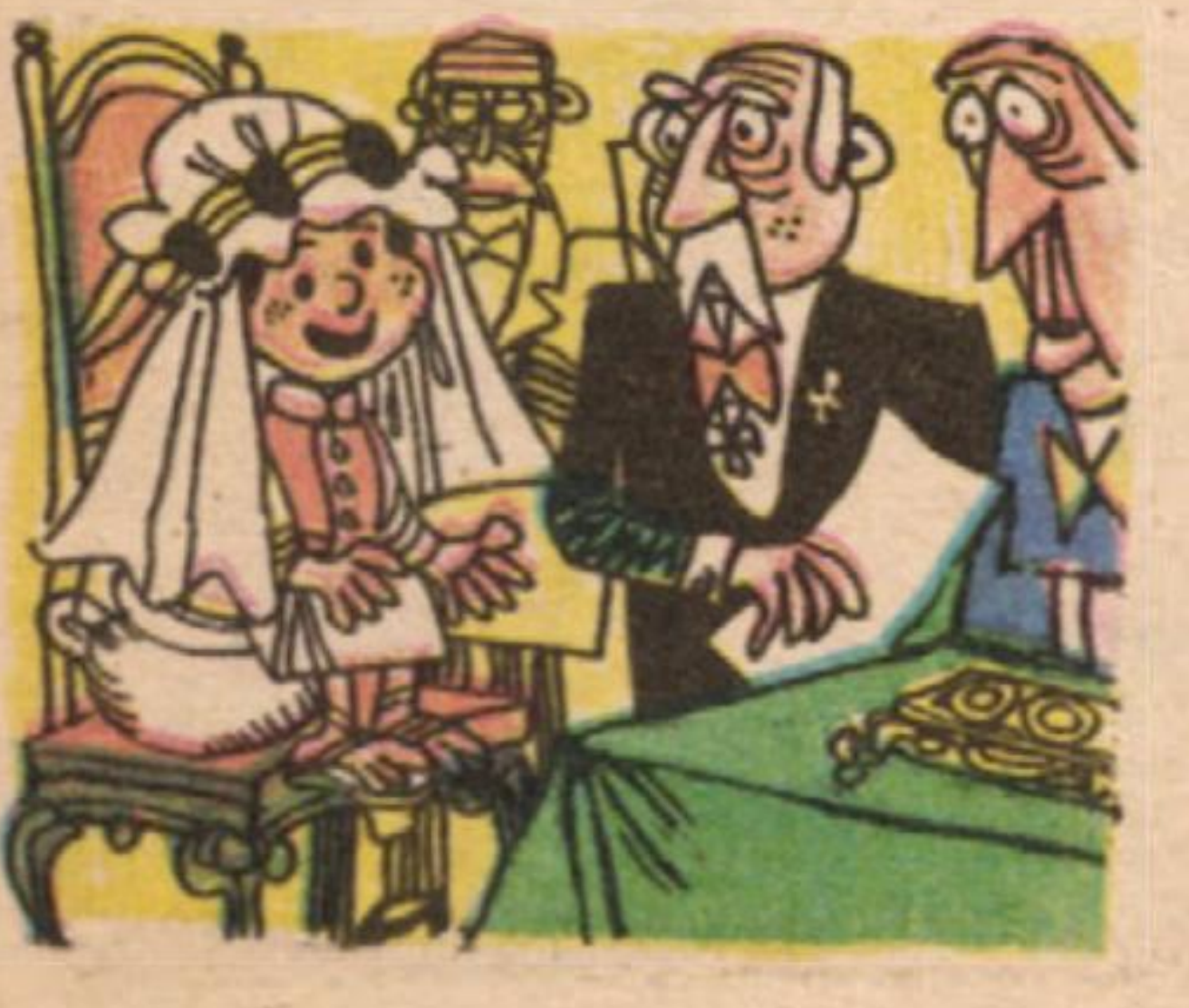

KORMÁNY-TÁMOGATÁS

Itt a nyári szezon. A tanzániai kormány hivatalosan közölte, hogy az ország déli partjai mentén egy halász tengeri szörnyet fogott. Az ország hivatalos hírügynökségének jelentése szerint, amelyet az angol Reuter iroda is átvett, a szörnynek „két lába van, mindkét lábfején öt lábujj és két karja, öt ujjú kezekkel." Ettől persze még nem szörny. A folytatás viszont így szól: „a lénynek nincs feje s két szeme közül az egyik a melle közepén a másik jobb oldalán helyezkedik el. Ezenkívül csak egy füle van és szemei a sötétben világítanak." (Azt, hogy hol van a fül elhelyezve, arról nem szól a jelentés.) A Reuter iroda londoni szerkesztősége az átvett tudósítói jelentéshez a következő kommentárt fűzte: „Jellemző, hogy hírügynökségünket a mi kormányunk még sohasem kérte fel hivatalos nyilatkozatra a lochnessi szörny ügyében — pedig nálunk is van turistaszezon."

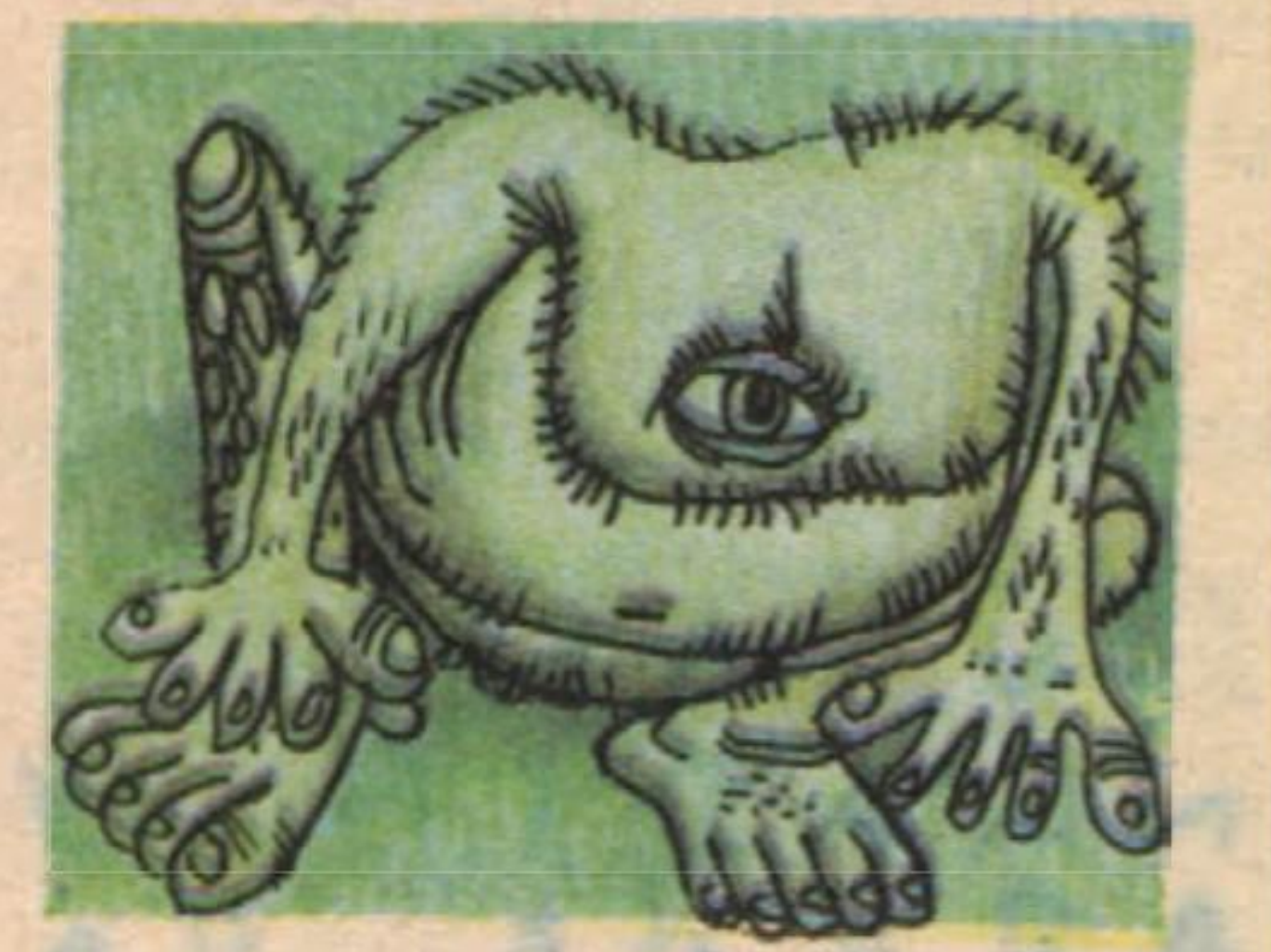

GULYÁS-EXPRESS

Párizsban a hírneves Wagons-Lits, a Nemzetközi Hálókocsi Társaság — az AFP hírügynökség jelentése szerint — „bizonyos útvonalakon különleges magyar menüt szolgál fel utasainak, hagyományos magyar borokkal, cigányzene kíséret mellett". Az AFP jelentés a további részleteket közli: „Gulyás, tokaji és csárdás a dél—keleti körzet vasútvonalain május 20. és 27. között. A dél—nyugati körzet étkezőkocsijaiban május 28. és június 3-a között, a többi vasúti körzetben június 5-e után. A Riviéra felé induló vonatokon cigányzene lesz, valamint tokaji bor és egri bikavér május 23-tól kezdve."

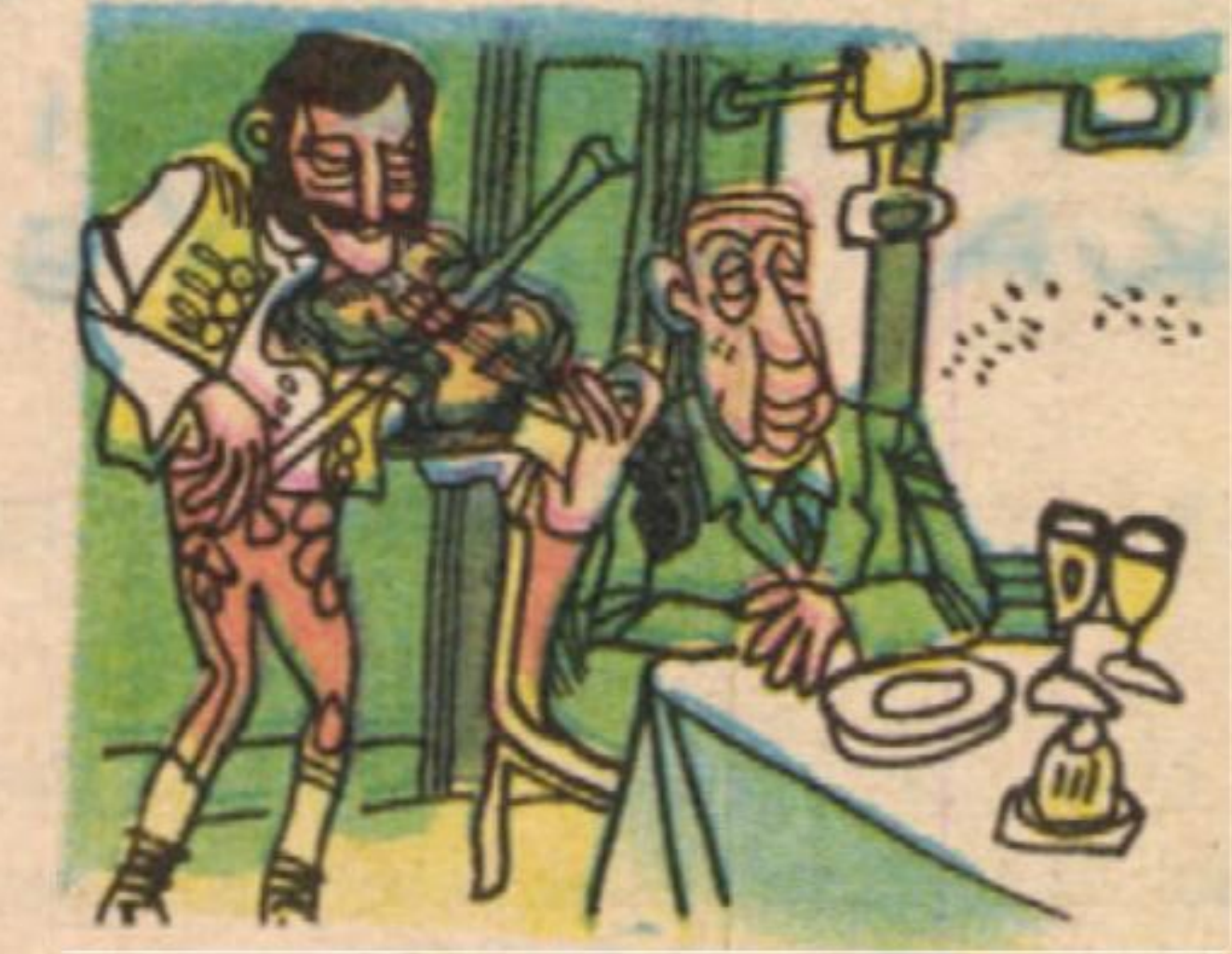

Köszönjük.

ZAJÁRTALOM

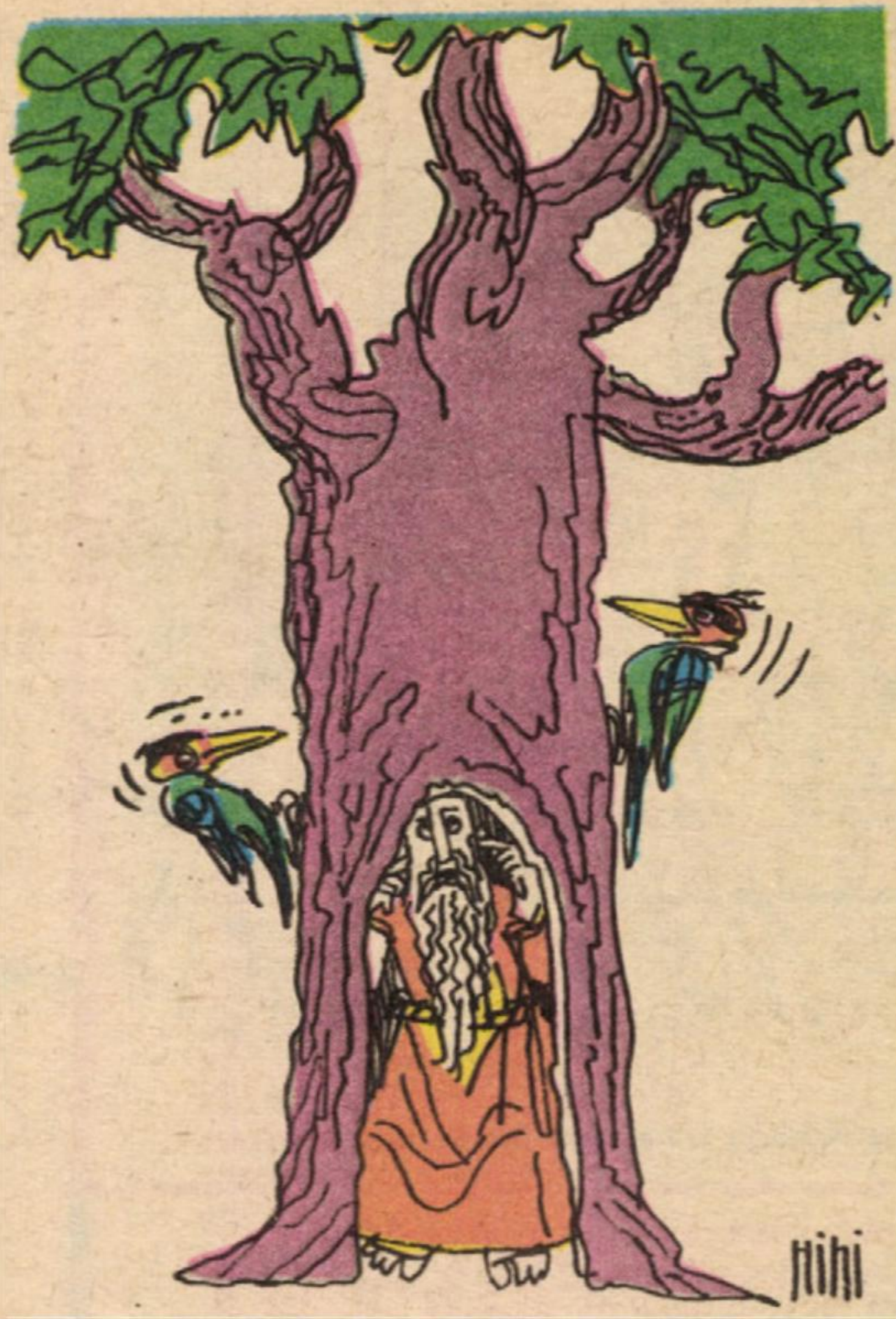

SZILÁNKOK

KIRÁNDULÓK

— Vasárnaponként felvesszük a hátizsákot, aztán kirándulunk Budapestre. Mi ugyanis a Mátrában lakunk.

ALKU

— Sajnálom, kollégám, fizetésemelést egyelőre nem tudok adni.

— Jó, de akkor legalább azt a kedvezményt kérem, hogy ne kelljen részt vennem az értekezleteken.

ZAJOS HÁZ

— Miért olyan zajos az önök háza?

— Minden lakó, reggeltől estig, ordítva követeli, hogy csend legyen!

PRECÍZ EMBER

— Kedves útonálló úr! Csak pecséttel ellátott átvételi elismervény ellenében vagyok hajlandó átadni a pénzemet . . .

TITOK

— Van egy titkom.

— Megsúgod?

— Nem. Majd bemondom az üzemi hangosbeszélőn.

PSZICHOLÓGUSNÁL

— Feküdjön le szépen erre a pamlagra, lazítson, és mondja el: mi a problémája?

— Maga az utolsó reményem. Tudna egy százast adni elsejéig?

KERESÉS

L. azért nem találja önmagát, mert csecsemő korában elcserélték a szülészeti klinikán.

MEGOLDÁS

— Loptam magamnak egy erkölcsi bizonyítványt. Most már feddhetetlen vagyok.

ZSÚFOLT AUTÓBUSZ

— Ketten leszálltak. Miért ne férnénk fel akkor mi negyvenen?

PERFEKT

Z., aki nyolc nyelven beszél tökéletesen, most emberi hangon tanul beszélni . . .

ILYEN IS VAN

Borzasztó, van egy harmincéves, jól kereső fiam, és nem akar velem szóba állni. Pedig huszonkilenc éve, hogy utoljára láttam . . .

KÖNYÖRGÉS

— Legalább az esős napokra szerződtessen le a szabadtéri produkcióra, direktor úr! — könyörgött a szerény tehetségű színész.

(galambos)

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

1975. 6. SZÁM

Nyaralási tanácsadó

ÁRA: 2,– FORINT

KOSÁRLABDA

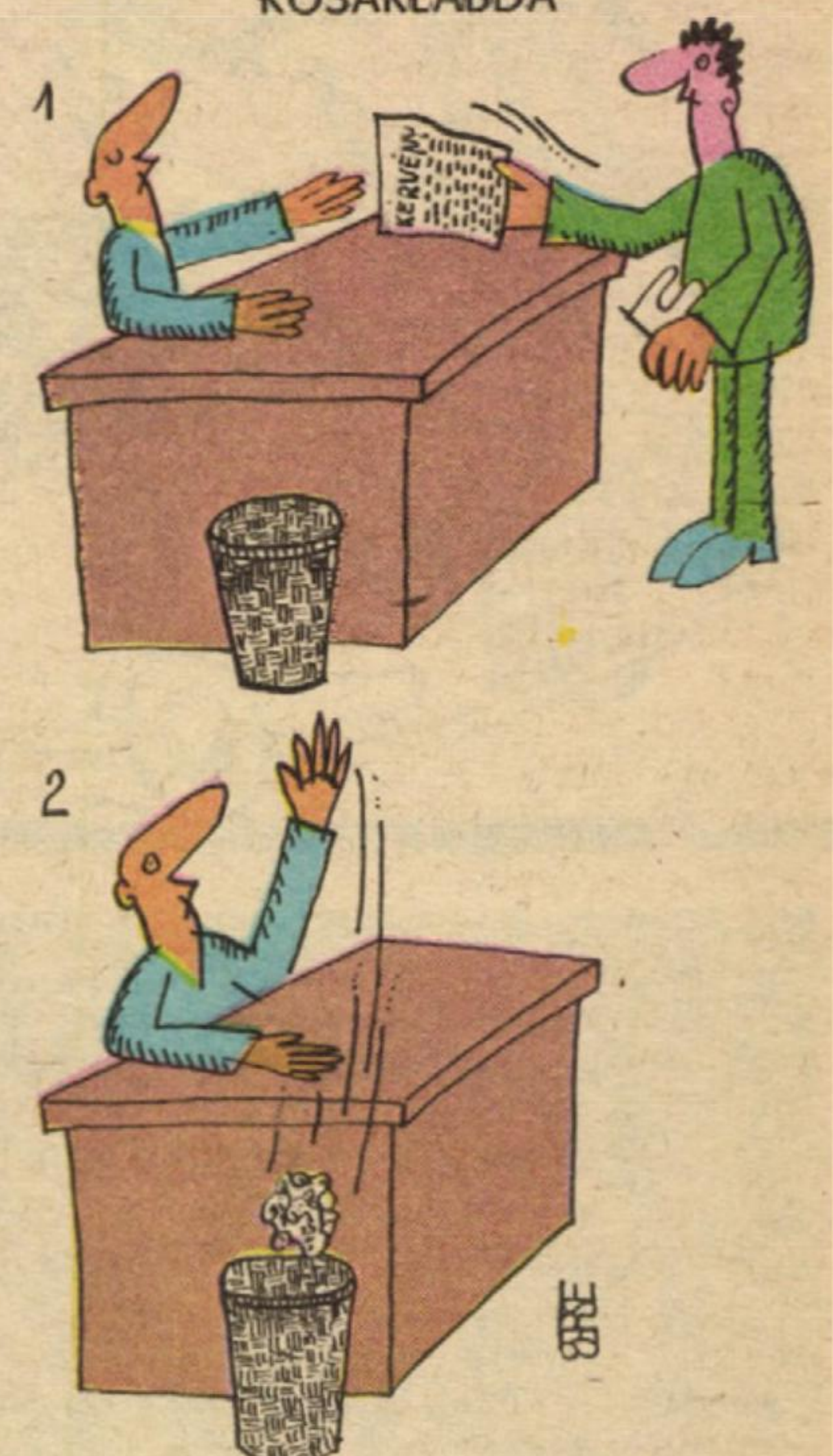

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/23 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

SZELLEMI ELEDEL

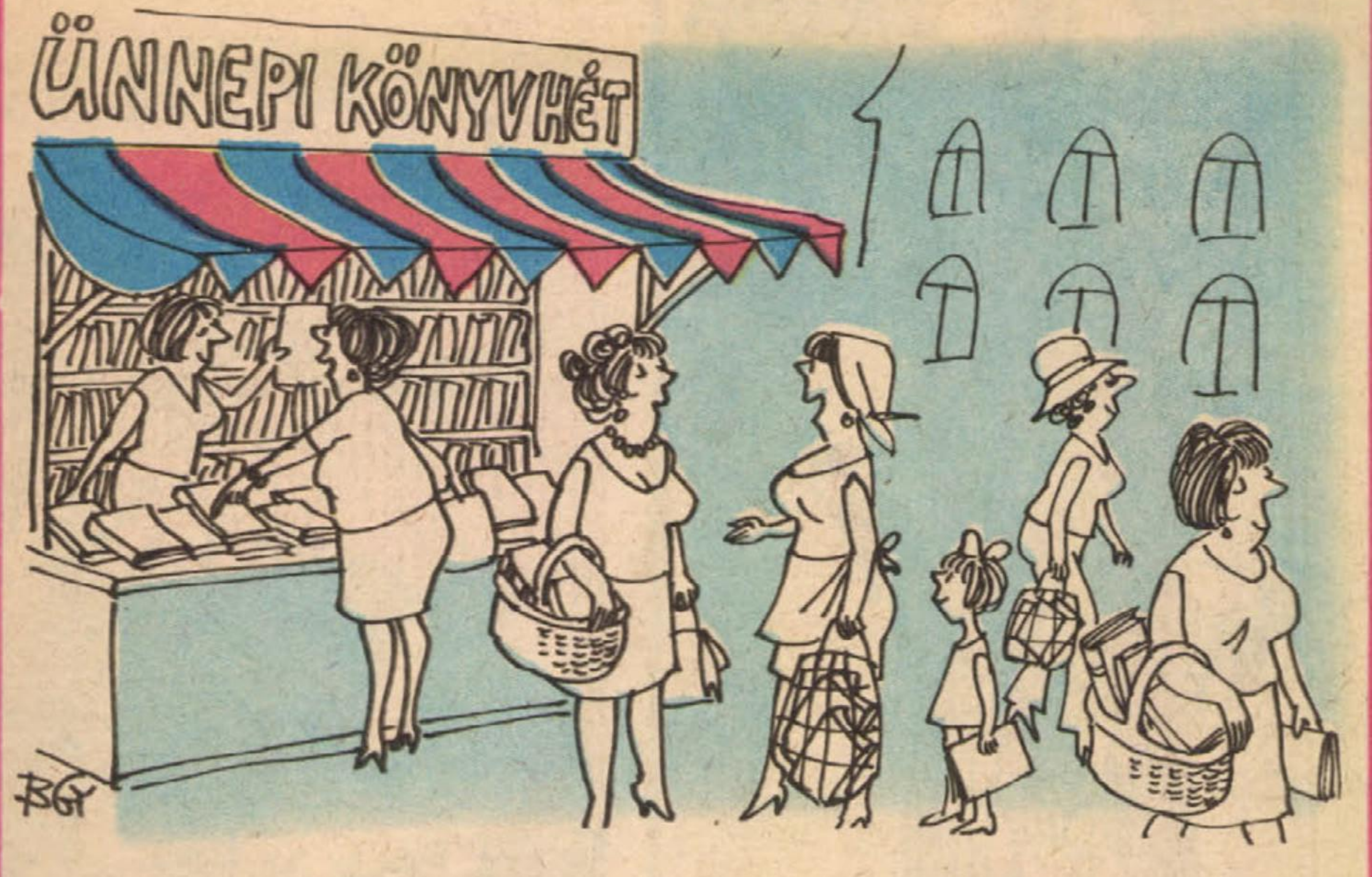

– Vasárnap pedig Csehov lesz Körkép-antológiával ...

TEVÉTORNA

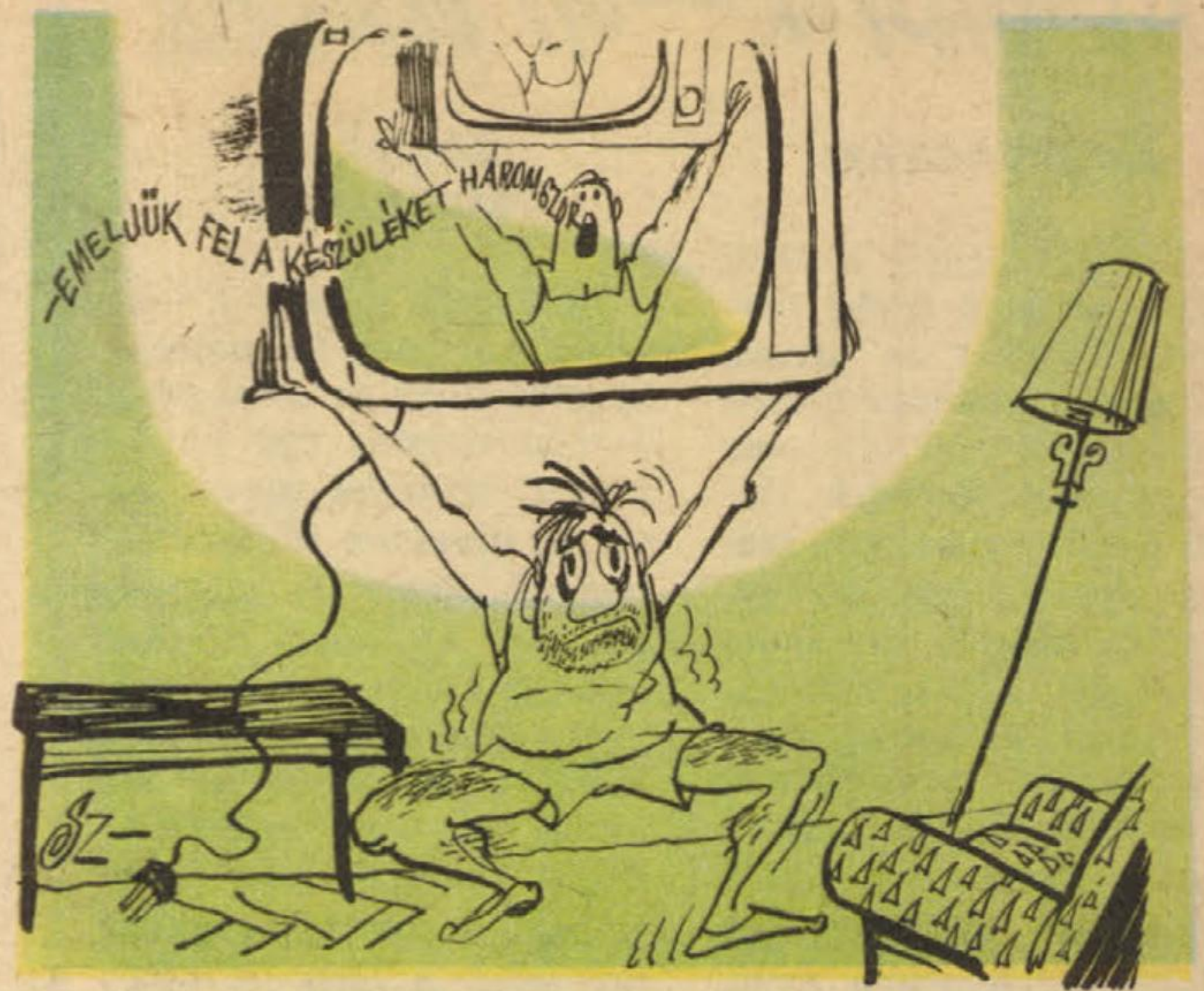
–EMELJÜK FEL A KÉSZÜLÉKET HÁROMSZOR
SZ

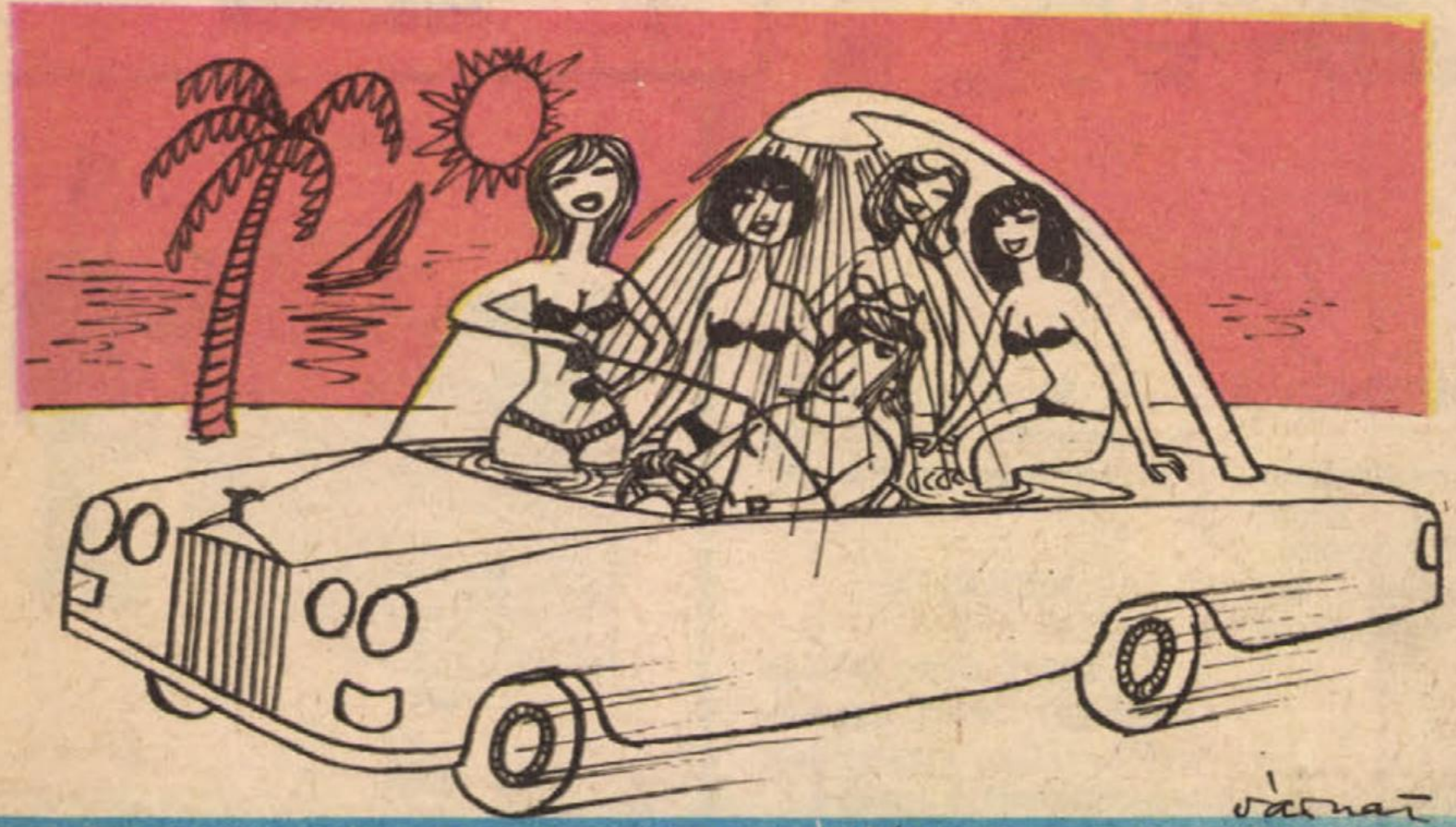

ÉDES ÉLET

NÁSZÉJSZAKÁN

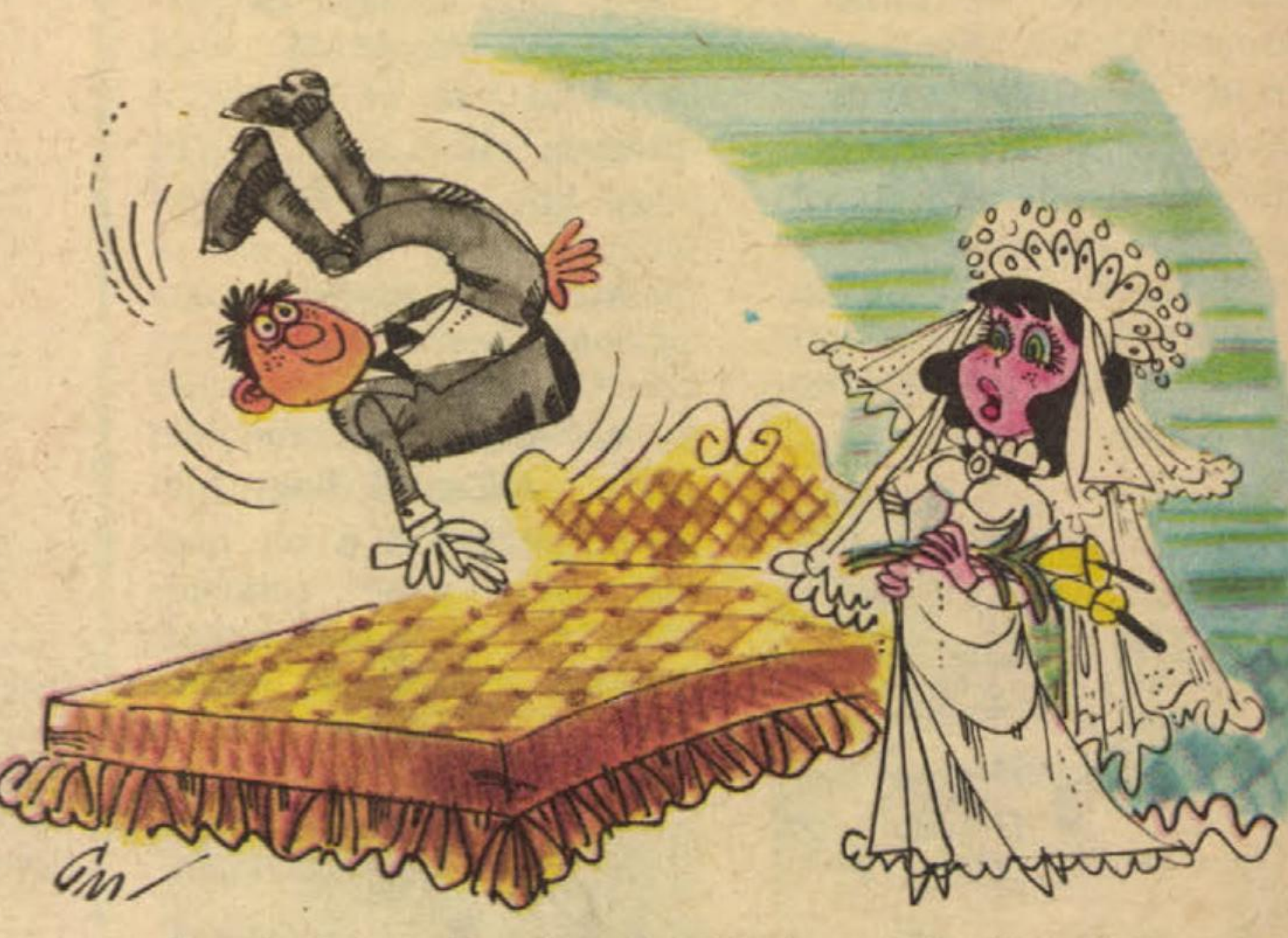

– Ez mind semmi, még nagyobb kunsztokat is tudok ...

Móra Ferenc a nőkről

A nagyszerű író egyik aforizmája szerepel rejtvényünk vízszintes 3. és függőleges 1. soraiban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni — kizárólag levelezőlapon — legkésőbb június 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

8. Magyarul: bádog
10. Az Inn széles völgye Svájcban
13. Angolszász eredetű észak-amerikai
16. Keménykötésű, izmos
17. Vesztegzár, járványügyi okból
19. Három — franciául
20. Vaspálya
21. Egyik legfontosabb szervünk
22. ... rajna
23. Ravasz, sunyi, alattomos
25. Egy híres kacsa neve (a rajzfilmben)
27. Valamilyen hangszeren játszik
28. H. Z.
29. Verdi egyik operája
33. Azonos betűk
34. A Televízió főrendezője
36. Becézett Ilona
38. Női név
40. H. C.
42. Helyhatározórag
43. Dunántúli sportklub
44. Amennyit az áru göngyöleg, csomagolás nélkül mutat a mérlegen
46. L. S. S.
48. Miniszter, az Országgyűlés elnöke (1893—1965)
50. „Becézett" igazgató
51. Nevelőintézetéről híres angol városka
53. S. G.
54. Nagy japán város
56. Lear király egyik lánya
59. Havonta fizeti, aki hitelben vásárolt
60. N. C. N.
61. „Légiesen könnyű"

FÜGGŐLEGES

2. Atléta jelzője
3. Tartozik valamivel
4. Jugoszláviai város
5. Megszólítás
7. Pálinka
8. Dicstelen nevű francia marsall volt
9. Porrá hamvad
11. Sebészeti műtétet gyakran előz meg
12. Hatalmas ország (névelővel)
14. A. R.
15. K. N.
17. Egér, egér ... a házból!
18. A koponyában foglal helyet
20. S. L.
23. Tenger neve
24. A német ábécé utolsó betűje
26. A kényelmesen bő ruhára mondjuk
30. Azonos betűk
31. Vergilius hőse, Trója egyik védője
32. A szamár hangja
34. Szent rövidítése
35. Görög sziget
37. Kislánynév (a naivitás szimbóluma)
39. Az egyik étkezés
41. Valamit egyre simábbá dörzsöl
45. Nagy hegyrendszer
47. Híres konyakmárka
49. Kitanító, kiokosító
52. Tiltószó
55. Évszak, névelővel
57. Ijesztő alak
58. Ki korán kel
62. Igekötő

1 N	■	2 U	■	3 A	4 N	5 Ö	O	L	■	7 S	■	8 P	9 L	É
10 E	11 N	G	12 A	D	I	N	■	13 Y	14 A	N	15 K	E	E	■
16 M	A	R	K	Ó	S	■	17 K	A	R	A	N	T	É	18 N
19 T	R	O	I	S	■	20 S	I	N	■	P	■	21 A	G	Y
22 U	K	■	N	■	23 A	L	A	M	U	S	24 Z	I	■	U
25 D	O	N	A	26 L	D	■	■	i	■	27 Z	E	N	É	L
28 H	Z	■	■	29 E	R	30 N	31 A	N	32 I	■	T	■	■	T
33 I	I	■	34 S	Z	I	N	E	T	A	35 R	■	36 I	37 L	A
38 Z	S	39 U	Z	S	A	N	N	A	■	40 H	41 C	■	42 I	G
E	■	43 Z	T	E	■	44 N	E	T	T	O	S	45 Ú	L	Y
46 L	47 S	S	■	48 R	49 O	N	A	I	■	50 D	I	R	I	■
51 E	T	O	52 N	■	K	■	53 S	G	■	54 O	S	A	K	55 A
56 G	O	N	E	57 R	I	58 L	■	59 R	É	S	Z	L	E	T
60 N	C	N	■	61 É	T	E	62 R	I	■	■	O	■	■	É
i	K	A	R	M	O	L	Á	S	N	É	L	K	Ü	L

MENYASSZONYOK NE FEJTSÉK MEG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A jó férjek rettentően unalmasak, a rosszak nagyon önhittek."

100—100 forintot nyertek:

Újvári István, 8752 Zalakomár, Vasút tér 5.

Magda Györgyné, 3350 Kál, Ady E. utca 10.

Bogoly Péter, 1147 Budapest, Szentendrei utca 29.

A díjakat postán küldjük el.

```
ajoférjekretten
románia eo  ont
odera sulyfürdö
s ga rostand re
stadion  l eden
za tmk eb l i u
anp po leviatan
kármentö ibéria
nco rokka i oil
aszpik enikö  m
goa a sligovica
ys elszökik nis
o is oi ota ora
nocturne i átok
önhittek rutak
```